Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Không coi việc bổ nhiệm Đại Sứ Bruce là một sự thay đổi nguyên tắc căn bản hội đàm Ba-Lê

GIỚI LÃNH ĐẠO VN CHO BIẾT NAY ĐÃ ĐẾN LƯỢT

NĂM THỨ SÁU ✶ SỐ 1.588 Chúa Nhựt 26, Thứ Hai 27-7-70 — 24,25 THÁNG SÁU CANH TUẤT

NHẬT BÁO **tiền tuyến**

TIẾNG NÓI CỦA QUÂN DÂN MIỀN NAM TỰ DO

Tòa soạn Điện thoại : D.S. 99.533. Q.S. 40271 • Trị-sự và Quản-Lý : 193 đường Gia Long Saigon • Điện thoại số 20.966

HÔM NAY

Đọc trang 5 :

Văn-Học Nghệ-Thuật

NGUYỄN QUỐC TRỤ phụ trách

8 TRANG

12 đồng tại Đô thành

PHÁT HÀNH 6 giờ sáng mỗi ngày

Sau khi bị UBTĐQS Thương Phế Binh « báo động »

TNS TR.V.ĐÔN THANH MINH

★ ***Lý do gặp gỡ 3 lần với anh em Thương phế binh...***

● **TNS Đôn không hề có liên lạc nào với 1 người cháu tên TRẦN-V-HÙNG**

LTS : Sau khi đăng tải trên mặt báo này lời «báo động» của UBTĐ-QS Thương Phế Binh chúng tôi nhận được 2 bức thư sau đây của Thượng nghị sĩ Trần văn Đôn gởi cho Ô. chủ tịch Trương văn Bộ và số cuối chỗ gởi cho Tiền Tuyến để «vui lòng cho đăng tải» chúng tôi xin đăng 2 bức thư đó để rộng đường dư luận và chúng tôi luôn luôn sẵn sàng tiếp nhận mọi «tiếng chuông khác» nữa để cho vấn đề thêm sáng tỏ...

Saigon, ngày 24 tháng 7 năm 70

Kính gởi

Ông Chủ Tịch Ủy Ban Tranh Đấu Quyền sống Phế Binh Việt Nam Chung Cư Minh Mạng Chợlớn

Thưa Ông Chủ Tịch,

Phúc đáp Quý Thư đề ngày 23-7-1970, tôi trân trọng minh xác cùng Ông Chủ Tịch những điểm sau đây :

1) Chúng tôi không hề có 1 liên lạc nào với một người tên là Trần văn Hùng, tôi cũng không có người cháu nào có tên như vậy.

2)— Kể từ khi có phong trào đòi quyền sống của các anh em TPB chúng tôi không hề ĐỨNG SAU LƯNG một lượng phế binh nào, chúng tôi cũng không có những tiếp xúc nào, với bất cứ một lực lượng Phế binh nào, ngoại trừ 3 lần sau đây :

LẦN THỨ NHỨT :

Ngày 9-4-70 hồi 15giờ30, với tư cách Chủ tịch Ủy Ban Quốc Phòng Thượng Nghị Viện tôi đã mời một số anh em đại diện các Hội Đoàn TPB, Cựu Chiến Sĩ và Quả Phụ Tử Sĩ tới Thượng Nghị Viện họp chung với Ủy Ban Quốc Phòng để tham khảo ý kiến về dự luật qui định quyền lợi dành cho các thành phần kể trên.

LẦN THỨ HAI :

Ngày 20-4-1970 trong một bữa cơm thân mật tại nhà riêng với tư cách là một Cựu Tướng Lãnh tôi cùng một số chiến hữu đã từng phục vụ lâu năm trong quân ngũ, đã mời một số anh em thương phế binh tới để thảo luận về những khó khăn mà các anh em đang gặp phải trong tình chiến hữu.

LẦN THỨ BA :

Ngày 4-5-70, hồi 15giờ, cũng với tư cách là Chủ tịch Ủy ban Quốc Phòng Thượng nghị Viện tôi đã mời một số anh em tới để tham khảo ý kiến về dự luật nói trên để có thể thâu nhận đầy đủ nguyện vọng của anh em.

Tất cả những lần tiếp xúc trên đều rất minh bạch, hoàn toàn vì ích lợi chung, trách nhiệm của một Nghị Sĩ hoạt động trong phạm vi của Lập pháp.

Tôi rất cám ơn Ông Chủ Tịch đã cho tôi biết rõ có những sự lợi dụng danh nghĩa tôi vào những việc bất chính. Tuy nhiên tôi cũng rất tiếc là ông Chủ Tịch đã có thể tin vào những lời «đàm đạo» và «tâm sự» của Một người mà tôi không quen biết để tuyên bố không tốt đẹp về tôi trên báo chí. Cũng như tôi lúc này không dám có một phần nào đối với người tôi không quen biết đó vì người đó có thể sẽ không nhận là đã có một cuộc «đàm đạo» và «tâm sự» với ông Chủ Tịch.

Trân trọng.

TRẦN VĂN ĐÔN

Saigon, ngày 23 tháng 7 năm 1970

Kính gởi : Trung Ủy Phế Binh Trương văn Bộ Chủ Tịch Ủy Ban Tranh Đấu Quyền sống Thương Phế Binh.

SAIGON

Thưa Ông Chủ Tịch,

Chúng tôi vô cùng ngạc nhiên và ... khi đọc thấy trên mặt báo Tiền Tuyến số 1584 xuất bản ngày 22-7-1970 nơi trang nhất, Ông Chủ

XEM TIẾP 2 TRANG 8

CUỘC VIẾNG THĂM ẤN ĐỘ CỦA NG. THỊ BÌNH SẼ GIÚP ẤN BIẾT RÕ

MTGP sẽ chịu nhượng bộ ĐẾN MỨC ĐỘ NÀO ?

★ *Ấn gây khó khăn cho kỹ sư Bửu và Thượng Tá Tám Hà trong việc đền Bombay.*

LUÂN ĐÔN (TV)— Bình luận về cuộc viếng thăm Ấn Độ của Nguyễn thị Bình, Đài BBC sáng thứ Bảy nhận định rằng Ấn độ không chính thức nhìn nhận chính phủ VC này nhưng coi thị Bình là đại diện của MTGP là một trong những đối thủ chính trong chiến tranh VN, và trong mọi cuộc dàn xếp sau này theo lời đài BBC, sẽ phải chú trọng tới quan niệm của mặt trận ấy.

Những cuộc hội đàm giữa Ngoại trưởng Ấn Độ Swaran Singh và NT Bình và Bà Gandhi có thể giúp chính phủ Ấn nhận xét thấy NT Bình nghĩ có thể nhượng bộ đến mức nào đó đi tới 1 cuộc dàn xếp. NT Bình đã tỏ ra ăn nói khéo léo tại những cuộc họp báo tại Delhi tuần này và trong những cuộc tiếp xúc với các Nghị sĩ cũng như các ký giả. Đó là N.T. Bình muốn gây tại Ấn độ một nguồn dư luận khuyến khích chính phủ Ấn độ chính thức nhìn nhận chính phủ ma của VC.

Đã có những lời chỉ trích trong quốc hội về cuộc viếng thăm của NT Bình và chính phủ VNCH đã tỏ ý bất mãn về cuộc viếng thăm này.

Khó có thể thấy chính phủ Ấn độ sẽ được lợi những gì nếu đoạn giao hẳn với chính phủ VNCH và chính thức nhìn nhận 1 chính phủ đối địch với chính phủ CộngHoà tại NamVN.

Ấn độ tiếp tục liên lạc với càng nhiều phe nhóm ở Đông Dương càng hay, có lợi hơn là bênh vực một phe nào trong cuộc tranh đấu chính trị hết sức phức tạp này.

N.T Bình được Tích Lan đón tiếp chính thức

Khi NT Bình đi Tích Lan vào ngày thứ Hai này và sẽ được chính phủ của bà Bandaranaike đón tiếp như là đại diện của chính phủ mà Tích Lan đã nhìn nhận. Sau khi chính phủ của bà Bandaranaike mới lên cầm quyền đã tuyên bố chính thức nhìn nhận chính phủ BV, Đông đức và «chính phủ Cách mạng Lâm thời» của VC. Đối với VN thì việc nhìn nhận này không liên quan trực tiếp gì tới một đề nghị nào của chính phủ Tích Lan để giải quyết chiến tranh. Tích Lan khác với

XEM-TIẾP 9 TRANG 8

ẤN KIỀU TẠI VIỆT NAM YÊU CẦU

CHÍNH PHỦ ẤN ÁP DỤNG đúng đắn chính sách Trung Lập

SAIGON. — Cộng đồng Ấn kiều tại VNCH hôm nay đã gởi đến Bộ Ngoại Giao Ấn một điện văn khẩn cầu chính phủ Ấn duy trì đúng đắn chính sách Trung Lập không liên kết của Ấn.

Bức điện viết rằng cuộc viếng thăm Ấn của N.T Bình, Ngoại trưởng cái gọi là Chánh phủ cách mạng lâm thời của MTGPMN, đã làm cho báo chí và nhân dân VN rất phẫn nộ đối với Ấn kiều sinh sống tại VNCH.

Cộng đồng Ấn lo ngại các cuộc biểu tình của nhân dân Nam VN sẽ xảy ra theo lời kêu gọi của báo chí nhằm đuổi Ấn kiều về nước và làm tê liệt các hoạt động thương mại Ấn kiều tại VN.

Do đó, cộng đồng Ấn tại VN yêu cầu chính phủ Ấn duy trì nghiêm chỉnh chính sách Trung lập, không liên kết và không nên có quyết định vội vã nào đối với cái gọi là chính phủ lâm thời của VC.

Ngoài ra theo nguồn tin Bộ N.G. VNCH hôm nay cho hay Ấn kiều tại VN dự định tổ chức các cuộc biểu tình tại Tòa Tổng Lãnh Sự Ấn và trụ sở Ủy hội Quốc tế kiểm soát đình chiến nhằm tỏ sự phản nộ đối với việc Thị Bình viếng Ấn độ.

Vẫn theo nguồn tin trên, cộng đồng Ấn tại VN do ông Mathol làm chủ tịch, sẽ mở 1 cuộc họp báo để trình bày thái độ trong 1 ngày gần đây.

Sau 1 thỏa ước ký kết với Bộ Ngoại giao VN.

Pháp quyết định duy trì BỆNH VIỆN ĐỒN ĐẤT

✱ **Từ nay SV Y khoa được thực tập tại bệnh viện Grall**

SAIGON (TV). Một nguồn tin thông thạo cho hay trong một thỏa ước mới ký kết giữa Bộ Ngoại giao VNCH và Tòa Tổng Lãnh sự Pháp tại Saigon, Pháp đã quyết định duy trì sự quản trị và điều hành bệnh viện Đồn Đất (Grall).

Trước đây Pháp đã nhiều lần ngỏ ý được trao lại cho chính phủ VNCH bệnh viện này vì lý do hàng năm chính phủ Pháp phải trợ cấp 1 ngân khoản lớn lao để bù đắp vào sự lỗ lã. Tuy nhiên, chính phủ VNCH vẫn chưa tiếp nhận vì ngân khoản của ngành y tế thiếu hụt không đủ tài trợ cho bệnh viện này nếu muốn duy trì sự điều hành như cũ.

Nguồn tin trên cũng tiết lộ rằng Pháp đã chấp thuận cho các sinh viên trường Y khoa Saigon đến thực tập tại bệnh viện Đồn Đất. Pháp cũng đã hứa sẽ thêm nhiều Giáo sư Y-khoa lỗi lạc sang bệnh viện Đồn Đất để giảng dạy và hướng dẫn các sinh viên Y-khoa thực tập tại bệnh viện này.

HẰNG NGÀY :

● **DÒ SỐ KIẾN THIẾT nơi trang 8**

Dành cho bạn đọc chưa kịp xem kết quả số ra ngày thứ tư.

PHE CỘNG PHẢI TỎ THIỆN CHÍ

★ **Đài BBC tiên đoán : T.T. Thiệu cũng sẽ nói với ĐS. Bruce những lời đã nói với Ngoại Trưởng Rogers. ★ Bộ Ngoại giao Mỹ bác bỏ đề nghị của phe Cộng về việc chính phủ ở miền Nam.**

SAIGON 24-7 (UPI) — Đại sứ David Bruce, tân trưởng phái đoàn Hoakỳ tại hòa đàm Balê hôm 24-7 đã hội đàm với TT Thiệu và các nhà lãnh đạo khác của VNCH để vạch định sách lược hòa đàm chấm dứt chiến tranh VN.

Các cuộc họp ở Hoa kỳ và VN là để đại sứ Bruce có thể nắm vững được các vấn đề về VN mà ông sẽ phải đương đầu tại hội đàm Balê trong những ngày tới sau khi ông chính thức nhậm chức ngày 1-8.

Các phóng viên nhiếp ảnh Hoa Kỳ đã bị cản không cho vào Dinh Độc Lập chụp hình cuộc gặp gỡ giữa T.T Thiệu và Đại sứ Bruce nhưng các nhiếp ảnh viên VN thì được phép.

Đại sứ Bruce có lẽ sẽ rời VN đi Balê vào ngày thứ hai 27-7 tới. Theo tin AFP thì đại sứ Bruce là người mà TT Nixon mong sẽ mở được 1 lối thoát cho hòa đàm Balê nhưng lại gặp gỡ những nhà lãnh đạo VNCH không sẵn sàng đáp ứng với kế hoạch đưa ra 1 sáng kiến mới mà được coi là 1 sự nhượng bộ mới. Tóm lại là Tổng Thống Thiệu cho rằng ông đã làm nhiều rồi và nay đến lượt Hànội phải tỏ ra 1 cử chỉ có thiện chí.

Mặc dù được quảng cáo rùm beng ở Mỹ, Phó TT N.C. Kỳ và ngoại trưởng Trần văn Lắm coi việc bổ nhiệm ông Burce chỉ là một hành động có tính cách kỹ thuật chứ không có chuyển thay đổi các nguyên tắc căn bản của cuộc hòa đàm ở Balê.

Đài BBC tiên đoán

LUÂN ĐÔN (TV) — Đại sứ Hoa kỳ Bruce hôm 24-7 đã hội đàm với Tổng T. Thiệu vài tiếng đồng hồ sau khi Ông đến Saigon cùng với Đại sứ Bunker. Nội dung cuộc hội đàm tất nhiên có tính cách tối mật, nhưng 1 phát viên đài BBC đã bàn tới những chi tiết có thể được TT Thiệu và Đại sứ Bruce bàn tới trong cuộc hội kiến này :

Không có 1 điều nào được tiết lộ tức thời nhưng đây là bước đầu của một cố gắng nhà ngoại giao dầy kinh nghiệm tìm xem có cách nào để Hoa thịnh Đốn và Saigon có thể chuyển hành cuộc hội đàm về VN ở Ba lê không. TT Nixon đã cho biết là Ông có yêu cầu Ông Bruce đề nghị những sáng kiến mới, nhưng Nam VN thì tỏ ra không sốt sắng chút nào về việc này cả. TT Thiệu gần đây tỏ rằng tỏ ra cứng dắn hơn và Ông đã tuyên bố tin tưởng rằng Hànội sẽ không bắt đầu thương thuyết nghiêm chỉnh tại Balê cho tới khi nào tất cả quân Mỹ rời khỏi VN. Ông đã cực lực bác bỏ mọi hình thức liên hiệp với VC và thực ra không thấy là có thể làm gì hơn được nữa. Đó là điều mà TT Thiệu đã cho Ngoại Trưởng Hoa kỳ được rõ trong cuộc viếng thăm gần đây của ông Rogers ở Saigon và không có gì cho thấy là Tổng Thống Thiệu ẻ không nhắc lại những điều này với ông Bruce. Nếu không có một sự bất ngờ lớn nào thì cuộc viếng thăm của Ô. Bruce dường như không mang lại một kết quả kỳ lạ tức thời nào khác, nhưng nhà ngoại giao lão thành Hoa kỳ và các giới lãnh đạo Nam VN có lẽ sẽ bằng lòng cứu xét những đề nghị đã được nêu lên trước đây là xem có thể tìm kiếm 1 vài chuyển hoá nới nào trong những đề nghị này không. Tuy nhiên, người ta được biết rằng TT Thiệu không đặt quá nhiều tin tưởng vào công việc đó. khi tuyên bố trước công chúng rằng sẽ chỉ có được hòa bình nhờ vào sức mạnh của quân lực VNCH mà thôi.

Có sự bất đồng giữa Saigon và Hoa Thịnh Đốn ?

Trong khi đó, 1 phái viên của tờ Daily Telegraph tại Hoa thịnh Đốn đã bình luận về việc ông Bruce Trưởng phái đoàn thương thuyết HK đến VN và cho rằng việc đi Saigon của ông Bruce trùng hợp với nhiều tin đồn mới đây liên quan đến sự bất đồng ý kiến giữa Hoa thịnh Đốn và Saigon về tương lai của Nam VN. Phái viên này nói thêm rằng tại Hoa thịnh Đốn đã nhiều dư luận phỏng đoán là

XEM TIẾP 1 TRANG 8

Đại sứ David K.E. Bruce, Tân Trưởng Phái đoàn Hoa Kỳ tại cuộc hội đàm về Việt Nam ở Ba Lê, hiện đang có mặt tại Saigon.

Mỹ sẽ giảm 1/3 quân số ở Đại Hàn

HOA TH. ĐỐN (UPI) — Bộ ngoại giao HK hôm nay đã xác nhận ý muốn bắt đầu triệt thoái các lực lượng HK khỏi Đại Hàn năm nay.

Hai chính phủ hôm thứ tư đã phổ biến 1 thông cáo chung nói rằng Hoa kỳ sẽ bắt đầu triệt thoái 1 phần 3 trong số 60.000 quân khỏi Đại Hàn năm nay.

Phát ngôn viên Bộ quốc phòng hôm nay tuyên bố «Tôi được yêu cầu xác nhận phải chăng có tin nói Hoa

XEM TIẾP 4 TRANG 8

Thuyết trình về V.N. tại Anh quốc

SAIGON. — Đáp lời mời của Hội Thanh Niên bảo thủ Finchley tuần qua, Sứ Quán Việt Nam Cộng Hòa tại Luân Đôn đã cử ông Đỗ thiếu Liệt, đệ nhất tham vụ đến trụ sở của Hội này tại vùng Finchley phía Bắc Luân Đôn (cách trung tâm Luân Đôn 16 cây số) để thuyết trình về tình hình VN.

Trong phần thảo luận, diễn giả đã giải thích mối quan tâm của Chính phủ VNCH đối với vấn đề hòa bình nên đã đưa ra đề nghị tuyển cử tự do với sự giám sát quốc tế, nhưng phe Cộng sản vẫn ngoan cố từ chối đề nghị trên vì họ biết rằng họ không được sự ủng hộ của dân chúng tại đô thị cũng như ở nông thôn.

Mỹ đang đẩy mạnh việc thay quân đợt 3 tại VN

3.000 QUÂN CHÍ NGUYỆN THÁI GỐC MIÊN ĐƯỢC GỞI TỚI KAMPUCHEA

◐ Quân Mỹ ở Phi Luật Tân cũng bị giảm còn 18.000 người

VỌNG CÁC (TV). — Nguồn tin tại Vọng Các hôm thứ Năm cho hay, 3.000 chí nguyện quân Thái gốc Kampuchia sẽ được gởi tới Kampuchea vào cuối tháng tới để giúp nước này chiến đấu chống CS.

Thủ tướng Thái Lan Thanom Kittikachorn còn tiết lộ, ông đã nhận lời mời chính thức viếng thăm Kampuchea. Tuy nhiên, ngày viếng thăm chưa được ấn định. Thủ tướng Thanom đã nói với các báo chí như trên sau khi tiễn đưa Thủ Tướng Lon Nol của Kampuchea về nước sau hai ngày thăm viếng thảo luận với các nhà lãnh đạo Thái. Nguồn tin trên còn cho biết lực lượng chí nguyện Thái sẽ được gởi tới Kampuchea sau khi hoàn tất 8 tuần lễ được huấn luyện thêm về quân sự, khởi sự vào mùng 2 tháng 7.

Mỹ đẩy mạnh việc thay quân

SAIGON 24-7 (UPI). — Bộ Tư lệnh Hoa Kỳ hôm 24-7 đã đẩy mạnh việc thay quân đợt 4 tăng việc khởi sự cho hồi hương về căn cứ Pendelton ở California 2 tiểu đoàn và một đại đội Công binh 1625 thuộc sư đoàn 1 TQLC Hoa kỳ hiện trấn thủ ở quân khu 1.

Các nguồn tin quân sự còn cho hay rằng các đơn vị khác trong đó có ba Trung đoàn quân tác chiến cũng sẽ được thay thế tiếp nhưng ngày giờ chưa được định rõ.

Cũng nên biết rằng, sư đoàn 1 TQLC Hoa kỳ đã đến tham chiến ở VN từ tháng giêng năm 1966.

Mỹ ở Phi Luật Tân còn 13.000 người

HOA TH ĐỐN (TV)— Hoa kỳ đương cắt giảm binh sĩ xuống bớt lối 6.000 người tại Phi luật Tân. Bộ Quốc phòng Hoa kỳ nói là biện pháp này liên hệ tới việc Hoa kỳ cắt giảm binh sĩ Mỹ tại VNCH và nằm trong chính sách của Hoa kỳ nhằm giảm bớt mức quân số ở hải ngoại xuống. Vụ cắt giảm này sẽ để lại lối 18.000 binh sĩ Hoakỳ ở Phi Luật Tân. Lời tuyên bố trên cũng cho hay thêm là chính phủ Phi luật Tân đã được cam kết rằng sự cắt giảm đó không ảnh hưởng vào các cam kết của Hoa kỳ theo khuôn khổ hiệp ước phòng thủ chung Phi Mỹ.

THAY THẾ 6 TỈNH TRƯỞNG 4 TỶ RƯỠI XÂY NHÀ TPB

● *Tổng Thống sẽ tiếp xúc với TPB Quân Khu I*

SAIGON. — Văn Phòng T.T loan báo :

TT vừa bổ nhiệm :

— Đại Tá Lê văn Hưng, Tỉnh Trưởng Phong Dinh, thay thế Cố Chuẩn Tướng Nguyễn văn Khương

— Trung Tá Nguyễn văn Tài, Tỉnh Trưởng Vĩnh Bình, thay thế Đại Tá Tôn thất Đông.

— Trung Tá Tô văn Vân, Tỉnh trưởng Kiên Giang, thay thế Trung Tá Nguyễn văn Tài.

— Trung tá Nguyễn đăng Phương Tỉnh Trưởng Châu Đốc, thay thế Đại tá Trần văn Huệ.

— Trung tá Nguyễn văn Nghiêm Tỉnh Trưởng Phú Bổn, thay thế Đại Tá Kha Vạng Huy.

— Trung tá Lê Khánh, Tỉnh Trưởng Kiến Tường, thay thế Đại tá Lý trọng Mỹ.

Hội Đồng Nội Các nhóm họp

SAIGON. — Ngày 24-7-1970, Hội Đồng Nội Các đã nhóm họp dưới quyền chủ tọa của Thủ tướng Chánh Phủ và thảo luận những vấn đề :

1) Xúc tiến việc thi hành Luật số 008/70 về quyền lợi Phế binh và cô nhi quả phụ tử sĩ.

2) Việc quản trị Công ty Điện lực Việt Nam.

Phiên họp khởi sự lúc 15 giờ 30 đã chấm dứt hồi 18 giờ.

Tổng cuộc gia cư được ứng trước *4.400.000.000đ.*

SAGON. — Thủ Tướng Chánh Phủ vừa ký Nghị định cho phép Ngân sách Quốc gia niên khoá 1970 ứng trước cho Tổng Cục Gia Cư 1 ngân khoản là 4 tỷ 4 trăm triệu đồng (4.400.000.000đ) để thực hiện chương trình đặc biệt xây cất gia cư cho TPB toàn quốc.

Theo Nghị định thì ngân khoản trên được sung dương vào Ngân sách Quốc gia niên khóa 1970 — Mục 28 — Chương 907 (Đài chi) và phải được bồi hoàn lại Ngân sách Quốc Gia trước 31-1-71.

Ngân khoản trên cũng giải tỏa làm nhiều đợt tùy nhu cầu và sự tiến triển của chương trình và được chuyển vào trương mục số 7646-KL mở tại Tổng

XEM TIẾP 6 TRANG 8

26-7 : TRÌNH CHIẾU LẦN ĐẦU CUỐN PHIM Loan mắt nhung

SAIGON.— Cuốn phim đầu tay của hãng Cosunam Film «Loan Mắt Nhung» sẽ chính thức ra mắt báo chí và thân hữu vào sáng chúa nhật 26-7 tại rạp Rex đường Nguyễn Huệ Saigon.

Đây là một sản phẩm điện ảnh dài 1g30 phút chiếu trên màn ảnh rộng có tính cách giáo dục do đạo diễn Lê Dân thực hiện với sự góp mặt của các nam nữ tài tử Huỳnh Thanh Trà, Thanh Nga, Tâm Phan, Kim Xuân v.v...

Tuổi trẻ cô đơn

★ *Truyện dài của* NGUYỄN ÁI LỮ

XIN BẠN ĐỌC LƯU Ý :

SAU SỐ NÀY, TIỀN TUYẾN NGHỈ HẰNG TUẦN

SỐ BÁO TỚI SẼ PHÁT HÀNH SÁNG THỨ BA 28-7-1970

Đọc trang 7 :

Cao hơn mặt biển

của MAI-THẢO

Nằm trong chương trình cưỡng bách giáo dục

BỘ G. D. TUYỂN 5.000 GIÁO CHỨC phục vụ trên toàn quốc

◐ *Do Ngân sách quốc gia đài thọ ◣ Ứng viên đồng bào thiểu số chỉ cần có tiểu học.*

SAIGON — Nhằm thỏa mãn nhu cầu giáo chức bậc tiểu học tại các địa phương và thực thi chương trình cưỡng bách giáo dục, phát triển và bình định nông thôn. Bộ Giáo dục vừa quyết định tuyển dụng 5000 giáo chức bậc Tiểu học cho niên khoá 1970-1971.

Do ngân sách quốc gia đài thọ

Số giáo chức được chia thành hai thành phần : 3000 người dành cho ngạch giáo viên ấp, 2000 thuộc ngạch giáo viên công nhựt. Tất cả đều do ngân sách quốc gia đài thọ theo giá biểu biện hành.

Ứng viên ngạch giáo công nhựt phải có bằng trung học đệ nhứt cấp thay vì bằng tú tài 1, ứng viên ngạch giáo viên ấp phải có bằng tiểu học thêm chứng chỉ 4 năm Tr. Học Đệ nhất cấp, Điều kiện tuổi 19 tuổi đồng nhất tính đến ngày 31-12 năm tuyển dụng cho các nam, nữ ứng viên thuộc cả 2 ngạch.

Ứng viên đồng bào thiểu số chỉ cần có Tiểu học

Đối với các ứng viên thuộc thành phần đồngbàothiểusố (Việt gốcthượng chàm, miên) chỉ cần có bằng tiểu học, Trường hợp số ứng viên trên không đủ chung ứng cho nhu cầu địa phương, các Ty Tiểu học có thể thâu nhận ứng viên có học lực tương đương lớp năm (lớp nhứt cũ) khi được tuyển dụng các giáo viên đương sự phải phục vụ tại các trường có học sinh là con em đồngbào thiểusố.

Thủ Tướng LON NOL sẽ sang Nam Dương

DJAKARTA, (AFP) — Tướng Lon Nol, Thủ tướng Kampuchea, hy vọng mong sẽ thực hiện cuộc viếng Nam Dương và Tổng Thống Suharto cũng sẵn sàng tiếp đón ông.

Cuộc viếng thăm sắp tới của tướng Lon Nol ở Indonesia đã được đài phát thanh nước này loan báo và Ngoại trưởng Adam Malik xác nhận.

Tuy nhiên, ông Malik cho biết thêm rằng Tổng Thống Suharto chưa có thể tiếp đón tướng Lon Nol trước tháng 9 năm nay.

Xem trang 7 :

Không một ai

● Truyện dài của Nguyễn đình Toàn

CÁC NHÀ SẢN XUẤT *MÁY MÓC,* dụng cụ về Điện phải có giấy phép Bộ Kinh Tế

SAIGON — Tòa Đô chánh vừa ra thông cáo nhắc nhở các nhà sản xuất dụng cụ về máy móc về điện phải có giấy phép của Bộ Kinh Tế hoặc Tòa Đô chánh cấp.

Những tiệm sửa điện, hoặc buôn bán đồ điện, những nhà có tổ khai hành nghề thợ điện theo lối thủ công nghệ tuyệt đối không được sản xuất dụng cụ máy móc về điện. Sản phẩm bất hợp pháp sẽ bị tịch thu và người vi phạm có thể bị truy tố ra tòa.

Hiện nay, có nhiều loại máy tăng giảm điện thế (survolteur) nội hóa, sản xuất bất hợp pháp được tung ra bán trên thị trường dưới nhiều nhãn hiệu khác như «RS», «Viễn đông» «555» «AA» «VIC» nhưng không ghi danh tánh nhà sản xuất hoặc địa chỉ cơ xưởng.

Theo Tòa đô Chánh, Các loại máy này chế tạo theo lối thủ công, không theo đúng các mẫu mực về phẩm chất, nguyên liệu và tiêu chuẩn kỹ thuật nào cả nên có thể gây tai nạn nguy hiểm cho người xử dụng.

XEM TIẾP 7 TRANG 8

Lào mở cuộc hành quân giải tỏa áp lực quanh đảo Không

VẠN TƯỢNG (TV). — Lực lượng chính phủ Lào đang mở cuộc hành quân giải tỏa áp lực của Cộng quân tại đảo Khong ở cực Nam Lào nhằm nỗ lực ngăn cản cuộc tấn công của cộng quân.

Một nguồn tin đáng tin cậy đã cho biết như trên và nói các lực lượng chính phủ Lào đang nỗ lực kiểm soát tất cả các thuyền bè gần sông CửuLong để ngăn ngừa Cộng quân xử dụng thuyền để xâm nhập đảo Khong.

Tiếp tục đọc trang 7 :

mây mù

● Tiểu thuyết của NHAT GIANG

Hý trường

✱ *VUA CHẠY CỜ — KÉP ĐỘC*

KIỆN CÁO

Cây Bút kha trần Ác của báo Đời, nửa đùa nửa thật đã viết rằng : Thượng tọa Thiện Minh nhận 17 ngàn Mỹ kim của Mỹ để tổ chức hội nghị Diên Hồng.

Phật giáo Ấn Quang đang họp kín nhiều lần để «đối phó» với báo Đời. Lần này thì giáo hội chịu khó vác đơn đi kiện chứ không còn dùng biện pháp cầm gậy gộc kéo quân lên đường như trước đây.

Tòa soạn báo Đời thế là may mắn hơn chùa chiền nhiều lắm.

Thượng tọa Thiện Minh giận báo Đời là phải. Xưa nay các nhà tu đâu có ham tiền. Các thầy không có ruộng, không kinh doanh, không đi làm thuê làm mướn vậy các thầy sống bằng cách nào ? Đã có phật tử bốn phương lo chuyện đó. Còn phật tử lấy tiền ở đâu để cúng dường thì là vấn đề ngoài phạm vi nhà chùa.

Giả thử rằng (xin nhấn mạnh đây chỉ là giả thuyết thầy Thiện Minh có nhận đô la thật thì tính cách chân tu của thầy cũng không hề bị sứt mẻ. Bày đặt ra một cái hội nghị như hội Diên Hồng đâu phải là không tốn kém.

Riêng cái vụ thầy phải ngồi xe Cortina đen, có rèm che, chạy tới chạy lui để hô hào vận động cũng tốn khối tiền xăng nhớt rồi chớ bộ. Ngoài ra, để giữ sức khoẻ cho thầy trong suốt thời gian này người ta cũng phải nghĩ đến một cái thực đơn chay tịnh nhưng thịnh soạn : cam, táo, nho, lê và sâm Đại Hàn mà thiếu thì thật là có lỗi lớn với thầy.

Vậy vấn đề kẹt ở đây, nếu có, chỉ là chỉ dụng tiền sao cho kín đáo Anh kha Trần Ác khai tung lên như thế là có tính chia rẽ hai giới sự giàu và nghèo.

(XEM TIẾP TRANG 8

Tủ Sách Nhà Kho Quán Ven Đường (Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Tạp ghi

Ở đây...

Một người bạn «văn nghệ» phương xa về Saigon có ghé thăm toà báo và trách kẻ giữ mục này là «ít lâu nay, Tạp Ghi nặng về thời sự quá ít có những bài cảm khái». Tôi xin cúi đầu công nhận. Là một tên viết báo, tôi luôn luôn bị thời sự bao vây. Thời sự là chuyện đời, chuyện người, chuyện chung quanh ta. Gái ta nhỏ bé không có quyền gì đối với thời sự cả, hoặc là bị thời sự nó cuốn, nó hút lấy mình lúc nào không hay. Người làm báo yếu hơn người làm văn là ở chỗ đó. Người làm văn chủ động ngòi bút của mình, tạo ra cái thế giới mà mình mong ước. Người làm báo thì ngày ngày tháng tháng chạy theo với cái «ở quanh mình» đã muốn bở hơi tai, cái cảm khái nó bay vèo đi mất.

Ngày 30-7 vừa qua, bạn Viên Linh có viết trên mục này một bài rất «thấm». Một bà mẹ già, trong những năm đầu di cư còn gói ghém mấy cái văn tự vào trong giấy bóng và dặn con dặn cháu giữ lấy để khi về mà nhận lấy ruộng lấy nhà. Đã 16 năm trôi qua những cái văn tự kia đã rã rời, mà ngày về còn xa lăng lắc. Bà mẹ già đã thôi không còn ngóng đợi ngày về, và bao nhiêu vốn liếng cuối cùng, bà sai con cháu đi mua cho bà một vài thước đất, để mai kia bà có chỗ nằm an nghỉ.

● Tôi cũng nhìn thấy một hành động tương tự nơi một bà mẹ già khác. Bà mẹ anh Phan văn Tạo. Bà cụ đã trên 70. Nhất sinh bà không có viết lách bao giờ. Không hiểu vì một động lực nào thúc đẩy, bà mẹ già kia gạn lọc đến tận cùng ký ức, vận dụng đến tận cùng sức khoẻ, bà viết nên một quyển truyện nói về quê hương cũ của bà. Những phong tục, tập quán, những thói ăn, nết ở của một vùng trời nay chỉ còn hiển hiện trong trí nhớ. Quyển truyện mang tên là «Sầu từng mây biếc». Ngoài việc viết, bà còn vẽ một bức tranh mô tả cái vườn, cái nhà của bà để lại nơi quê hương miền Bắc. Nét vẽ thơ ngây như trẻ con, không ra qui luật, trường phái nào, nhưng đặc biệt là rất nhiều chi tiết. Từng khóm cây, từng ngọn cỏ, từng cái chỗ ngồi có cái điếu và chén nước nơi ông cụ ngày xưa thường ngồi uống trà. Viết xong, bà cụ không biết lấy bút hiệu là gì. Gạn hỏi mãi thì cụ mới bảo «Tôi họ Đào, ông nhà tôi họ Phan. Thì cứ đặt là Phan-Đào cho nó tiện».

● Cả hai bà mẹ, tuy rằng hành động khác nhau, nhưng đều bị ám ảnh vì một nỗi nhớ quê dăng dặc. Đó là nơi các bà đã sinh trưởng, đã lớn lên, đó là nơi gửi gấm nắm xương tàn của những người thân quí nhất. Bao giờ gặp lại được nữa? Chỉ có thể gặp lại bằng lòng yêu thương này, bằng trí nhớ không phai lạt này, hay chỉ có thể gặp lại khi đã nằm yên dưới đất linh hồn như một ánh sao bay về cố hương...

● Hành động của các bà mẹ kể trên, vừa bi thiết vừa chịu đựng. Gần một đời người sinh sống ở miền Bắc, các bậc cha mẹ chúng ta khi di cư đều mang một tâm trạng lưu đày, luôn luôn vọng về một chốn quê đã khuất bóng. Thế hệ chúng ta trên dưới 40, chắc không thể nào «nhớ quê» bằng cha mẹ chúng ta được. Dù những lúc mưa xanh gió tím, chúng ta có động lòng hoài vọng, nhưng cái nhớ đó qua mau như một trận mưa rào nhiệt đới. Cái nhớ, cái thương đều được làm bằng kỷ niệm. Kỷ niệm của chúng ta nơi miền Bắc hãy còn chưa đủ ngấm. Chúng ta mới sống một khoảng thời gian ngoài đó, mà cha mẹ chúng ta đã ở đây gần một đời người. Và chăng, thấm thoát chúng ta đã ở đây được gần 20 năm. Đã có ở đây nhiều kỷ niệm. Đã có một thế hệ mới sinh ra ở miền Nam, nói tiếng miền Nam và sống bằng thóc, gạo, hoa, trái miền Nam. Cả một cuộc đời mới thênh thang mở ra trước mặt chúng ta, con cháu chúng ta với mưa, nắng 2 mùa, với nắng rực rỡ ban ngày và gió biển hiền hoa buổi tối...

● Một ngày mai đây, khi cha mẹ chúng ta nằm xuống, chúng ta lại có ở đây những nấm xương tàn của những người yêu quí nhất.

Ký Giả LÔ RĂNG

Cần tìm bạn hợp tác để xuất bản những tác phẩm lớn:

* THẾ GIỚI SỬ TOÀN BIÊN (Việt sử đối chiếu, ghi chép những sự việc lớn Năm Châu từ Thượng Cổ đến ngày nay)
* BINH PHÁP TINH HOA (Tàu Việt xuất bản năm 1963, nay đã hết)
* VIỆT NAM CỔ VĂN TOÀN THƯ (1000 trương bản thảo)

Liên lạc về: Ô. LAM GIANG Hộp thơ 12 Cam Ranh

Diễn văn của Đại Tá Tư Lệnh Biệt Khu 44:

TRONG BUỔI LỄ TUYÊN-DƯƠNG CÔNG-TRẠNG CÁC CHIẾN-SĨ HỮU CÔNG TẠI CAO-LÃNH KIẾN-PHONG NGÀY 15-07-1970

DƯỚI QUYỀN CHỦ-TỌA TỐI CAO CỦA TỔNG THỐNG V.N.C.H.

LTS. — Gần đây trong dịp Tổng Thống chủ tọa buổi lễ tuyên dương công trạng các chiến sĩ hữu công của Biệt Khu 44, Đại Tá Võ hữu Hạnh đã đọc một bài diễn văn nảy lửa. Bài diễn văn này gây nên một vài ngộ nhận, do đó chúng tôi cho đăng nguyên văn để rộng đường dư luận. Tưởng cần nói thêm Đại Tá Võ hữu Hạnh, Tư Lệnh Biệt Khu 44 là một trong những vị Chỉ huy đánh giặc hăng nhất bị thương nhiều lần nhất tại mặt trận và có nhiều huy chương nhất.

Kính thưa: Tổng thống, Tổng Tư Lệnh Tối Cao QL/VNCH.
Thủ Tướng Chánh phủ
Quý ông Tổng Trưởng Quốc phòng
Đại tướng Tổng Tham mưu trưởng
và các Liệt vị Quan Khách.

Sự hiện diện của quý vị tại đây hôm nay là một sự hãnh diện lớn lao cho các chiến sĩ biên phòng thuộc Biệt khu 44 và tăng thêm lòng hăng say chiến đấu của chúng tôi trong công cuộc bảo vệ biên thùy cho hậu phương được vui sống.

Gạt qua những câu văn rườm rà, những lời nói bóng bẩy khách sáo của một nghi thức thông thường, chúng tôi những quân nhân biên phòng, chỉ biết xúc cảm chân thành tận đáy lòng, kính gởi đến quý liệt vị hiện diện hôm nay lời cảm ơn trìu mến của chúng tôi.

Kính thưa Tổng Thống và quý liệt vị quan khách.

Sau đây, tôi xin kính trình lên Tổng Thống và quý vị những diễn tiến khái quát và kết quả của các chiến sĩ Biệt khu 44 đã thu lượm được hơn 3 tháng qua sau 9 lần vượt biên giới đánh đuổi kẻ thù CS ngay trên lãnh thổ Kampuchia.

Như Tổng Thống và quý liệt vị đã biết, ngày 18-3-70 là ngày chế độ thân CS của Quốc Trưởng Cao mên Sihanouk bị lật đổ.

Hai ngày sau đó, 20-3-70, lợi dụng đúng lúc tinh thần Cộng quân đang bị giao động mãnh liệt và ngơ ngác trước diễn biến của lịch sử, được phép của Tổng thống và sự giúp đỡ của cố Trung tướng Tư Lệnh Vùng IV Chiến Thuật, Bộ Tư Lệnh Biệt Khu 44 chúng tôi liền mở cuộc hành quân Cửu Long BK44/70 với sự tham dự đầu tiên của nhiều Thiết đoàn và Biệt động quân, với 1 trận tuyến đầu trên dài trên 60cs từ Hồng Ngự đến Mộc Hóa.

Chúng tôi đã vượt tuyến xuất phát tại Các Cái lúc 02 giờ sáng ngày 20-3-1970 và các đồng loạt vượt biên giới lúc 09 giờ 25 phút, đánh một lượt vào các mật khu sông Trăng, Tà Nu và Sóc bàng Chăng.

Và cũng ngày đó là ngày hãnh diện nhất của chúng tôi, vì nó đã đánh dấu quân lực VN.
CH đã đủ lòng cánh, tự mình tổ chức một cuộc hành quân đại qui mô với trên 360 thiết vận xa hùng dũng, lấn mình vào đất Miên, nơi mà cộng quân yên chí là bất khả xâm phạm, trong lúc đó các cố vấn quân sự đồng minh được lệnh ở Mộc Hóa để theo dõi và trắc nghiệm sự chiến đấu đơn độc của quân lực ta, lần đầu tiên tách rời các cố vấn, tung mình vào đất xa lạ, với 1 niềm tự tin vô biên, vì sự mất còn và uy tín của 1 nước VNCH hùng cường và độc lập.

Đáng kể công đầu của trận Quân lực Việt Nam Cộng Hòa vượt biên giới lần đầu tiên này, là các chiến sĩ thuộc Tiểu đoàn 42 BĐQ và thiết đoàn 16 Kỵ binh. Các chiến sĩ anh dũng này xung phong mãnh liệt trước hoả lực hùng hậu của Trung đoàn 88 BV, lớp này ngã, lớp kia tiếp tục tiến lên như vũ bão, và đến 12 giờ trưa họ đã chiếm lãng đầu tiên ở đất Miên với 152 xác địch chết ngổn ngang.

Hai ngày sau, các chiến sĩ được lệnh lui quân về bên đất mẹ, để rồi lúc 5 giờ sáng ngày 23-3-70 chiến thuật hồi mã thương được bất thần tung ra với các tiểu đoàn 41-42-43 BĐQ và 2 thiết đoàn 12-16, khiến địch bị đánh bất ngờ, bỏ thêm lại trận địa trên 120 xác chết nữa.

Với đà chiến thắng tiên khởi trên, lần lượt Bộ Tư lệnh Biệt Khu 44 mở những cuộc hành quân liên tiếp trên lãnh thổ Kampuchia với sự tham dự của các chiến sĩ Biệt động quân, thiết giáp pháo binh không quân Hải quân, và 3 liên đội Địa phương quân, tổng trừ bị cho tỉnh Ch Đốc Kiến phong, Kiến tường đánh vào mật khu Cá Hàng, Bưng Vọp, Vọt Lài, Giồng Bàu, Dinh Bà Sóng trăn Tà Nu, Soc bàng Chăng, Ba Thu, Prey loves. Pb. som chiso, Bat ramar Châm Bak, Chantréa, Kompbong rau, Pampong Samar.

Ghi công đầu cho ĐPQ là liên đội 4/28 ĐPQ của tiểu khu Kiến Phong, thiết đoàn 2 và 6 Kỵ binh, đánh vào mật khu Dinh Bà, Sở Thượng và Giồng Bàu trong lúc các chiến sĩ Biệt kích quân được trực thăng vận thả vào vùng rừng Bắc Thương Thới làm nút chặn.

Sự chiến đấu dũng cảm của liên đội địa phương quân 28 đã làm cho các cố vấn Mỹ, đứng chân bên này biên giới ngạc nhiên đến tột độ khi các chiến sĩ trên bắt đầu vượt biên lúc 8 giờ sáng và lúc 12 giờ trưa họ đã đánh tốc thẳng sâu vào lãnh thổ Miên 28 cây số, khiến cơ sở hậu cần Quân khu 2 BV phải vỡ ổ chạy tán loạn, để lại chiến trường 65 xác chết và 317 vũ khí, đủ loại, trên 150 tấn đạn dược gồm AK.47, CKC, đại bác 75 ly, 120 và 20 tấn gạo thuốc men v.v...

Tiểu lệnh được Bộ Tư Lệnh Biệt khu 44 ban ra cho các Tiểu khu trưởng biên phòng là 3/4 Địa phương quân tiếp tục ở lại bình định xây dựng và phát triển hợp với các Nghĩa quân, và NDTV giữ xã, quận, tỉnh còn 1/4 lưu động của tỉnh đánh sang Miên.

Ngoài ra, các chiến sĩ biên phòng Biệt khu 44 còn có 3 nhiệm vụ chánh bên Kampuchea.

1) Tạo diệt các cơ sở hậu cần của địch nằm trên lãnh thổ Miên.

2) Giúp đỡ Việt kiều tỵ nạn hồi hương.

3) Giúp quân đội Miên chiếm giữ lại các đồn bót biên phòng.

Và 3 tháng qua, họ đã hoàn thành sứ mạng 1 cách anh dũng và chính xác.

Lần lượt theo chân liên đội 4/28 Địa phương quân và thiết kỵ, các liên đội ĐPQ Châu Đốc cũng đã vượt biên giới đánh vào Khu Vọt Lài, Cá Hàng với sự yểm trợ của thiết đoàn 6, Không quân và pháo binh VN, các chiến sĩ trên đã tiêu diệt trên 100 VC và tịch thu 319 vũ khí gồm 45 cộng đồng và 275 vũ khí cá nhân, 245 tấn đạn dược và trên 30 tấn gạo.

Song song với cuộc hành quân của 2 tiểu khu Châu đốc và Kiến phong tiểu khu Kiến Tường cũng đã bất thần đánh vào mật khu Soc bàng Chăng và Kompong Rau, đã thu trên 300 vũ khí và hàng tấn đạn dược.

Cùng lúc, C4 LLĐB, B18 và B19 B20 Biệt kích quân đã nhảy trực thăng nhiều lần vượt biên từ 10cs trở lại vào các vùng Giồng Bàu, Vọt Lài, Chantréa, Mỏ vọt và Tây nam Ba Thu đã thu được trên 300 vũ khí khác.

Chiến thắng dồn dập chiến thắng Sau 3 tháng rưỡi trời hành quân trên lãnh thổ Kampuchia chúng tôi xin long trọng và hãnh diện trình lên quý vị kết quả sau 9 lần sang Miên như sau:

— Trên 1.271 VC bị hạ
— Thu 1492 vũ khí đủ loại 725 tấn đạn dược và hàng trăm tấn gạo bị quân ta tịch thu hay phá hủy tại chỗ.

Ngoài ra, quân ta còn giải thoát 59.056 Việt kiều.

Trong lúc đó, trong nội địa các cuộc hành quân vẫn tiếp tục và các chiến sĩ biên phòng đã thu được kết quả khả quan như sau, chỉ trong 6 tháng đầu năm 70

— 7.086 VC bị loại khỏi vòng chiến gồm:
— 5.776 chết tại mặt trận,
— 645 bị bắt
— 13 hàng binh
— 633 hồi chánh

Và vũ khí quân ta đã tịch thu:
— 2.486 khẩu đủ loại trong đó có
— 322 cộng đồng
— 2.174 cá nhân
Trên — 1.410 tấn đạn dược.

Ngoài ra, điều làm cho chúng tôi hãnh diện không ít là sự phối hợp thần diệu của các chiến sĩ Hải Lục Không quân VN ta lần đầu tiên trong các trận đánh lịch sử bên Kampuchia chứng tỏ sự trưởng thành vượt bực của QLVNCH tại các tỉnh Khmer có cùng chung 1 biên giới song song với lãnh thổ Biệt khu 44 như Kamfot, Takeo, Kandal, Preyveng và Sweiriong.

Còn gì hãnh diện bằng khi lòng tự ái của dân tộc Việt Nam bé nhỏ này được xoa dịu cuối về khi từ trên phi tuần chỉ huy do các phi công trẻ tuổi VN lái, tự tay điều khiển phản lực cơ A.37 và UH IA cũng của Việt Nam oanh kích chính xác vào các mục tiêu dưới đất, để rồi sau đó, hàng trăm hàng ngàn quả đạn pháo binh VN từ trên đất mẹ và từ các tàu Hải quân VN san bằng mục tiêu trước khi các chiến sĩ chủ lực quân ĐPQ và thiết kỵ Việt Nam ào ạt xung phong chiếm từng tấc đất với quân thù. Tất cả lệnh phối hợp điều khiển, chỉ huy đều dùng tiếng VN từ những chàng chiến sĩ Hải, Lục, Không quân trẻ tuổi kiêu hùng và những người này đã hoàn thành sứ mạng một cách tốt đẹp trước sự ngạc nhiên phần khởi của cố vấn Mỹ theo dõi những diễn tiến từ bên kia địa phận VN.

Nói lên những điều trên, không phải chúng tôi kiêu căng ngông cuồng tự phụ, nhưng để dàng lên một sự thực đã được chứng minh. Đó là sự trưởng thành vượt bực của Quân lực VN và chứng tỏ mọi chiến sĩ biên phòng Biệt khu 44 luôn luôn đề cao uy tín và uy quyền quốc gia VN trên lãnh thổ nước bạn.

Niềm tin và sự kiêu hãnh đó còn lan rộng ra trên đất Kampuchea khi chúng tôi được chỉ huy thống nhất một Lữ đoàn 8 bộ binh Khmer, mở tuyến lộ từ Phnom Pênh xuống Takeo vào thượng tuần tháng 5-70 dưới sự yểm trợ của 1 thiết đoàn VN và Biệt Động Quân, để giao tận tay vị Thống đốc Takeo, Lữ đoàn Khmer tiếp viện trên cùng một nhịp với Sư đoàn 9BB đánh rốc từ biên thùy Miên-Việt giải vây cho Takeo Sư đoàn 21BB giải vây cho Kampot và Kep.

Trong 3 tháng rưỡi qua, khắp nơi trên lãnh thổ Kampuchia, từ Nam Vang đến Takeo, Swairieng, từ Mỏ Vẹt, Ba Thu đến Ralum Phnom chiso, chúng tôi đều được sự kính nể và mến phục của các vị tướng lãnh Khmer như tướng Sak Sut Sakhan, phụ tá Tổng Tham Mưu Trưởng cho Thủ tướng Miên Pok Sam An phụ tá hành quân của Trung tướng LonNol Tướng Fernandez, Tướng Ran Meang Tư lệnh Quân khu 1 và 2 Quân lực Miên, Trung Tá So Satto, Tư Lệnh không quân Khmer v.v... rồi khi về đến VN: chúng tôi lại phải đau lòng nhận thấy niềm kiêu hãnh vô biên của người lính chiến biên phòng biệt khu 44 biến thành một niềm uất hận tủi hổ không nguôi

(CÒN TIẾP)

●●●●●●●●●●●●●●●●

ĐÓN ĐỌC!

SỨ TRÌNH của CAO-TIỀU

Thiên bút ký ghi lại những giai-thoại văn-chương giữa Tác-giả và các nhân vật Trung-Hoa trong chuyến thăm viếng Đài-Loan.

« SỨ TRÌNH » có một giá trị văn học nói lên tình hữu nghị và tương quan văn hóa lâu đời giữa hai dân tộc Hoa-Việt.

— Cảm đề của VŨ-HOÀNG-CHƯƠNG
— Thủ bút của VƯƠNG-THẢNG
— Bạt của LÃNG-NHÂN

NAM CHI TÙNG THƯ

xuất bản và phát hành đầu tháng 08 năm 1970.

TRANH CHUA MỖI NGÀY

của LÊ ĐÌNH

Giải thưởng truyện ngắn tiền tuyến

ĐỢT 2 — Bài chọn đăng số 27 — Bài dự thi số 287

Tác giả: MẠC VĂN TUYỀN

BÔM CẠO MŨ

Lệnh thẩm quyền ngừng lại. Tôi gấp bản đồ và địa bàn bỏ vào hai túi áo rồi thở nhẹ người sau gần 4 tiếng đồng hồ miệt mài hành quân giữa rừng sâu từng thẳng lính kiếm gốc cây cao để cái ngồi xuống. Cứ lùi mãi trong rừng le thì chắc có ngày mình cũng bỏ mạng làm bà mẹ già chẳng thấy nấm mộ hoang để đốt lên một nén hương tàn.

Chuồn chuồn đã đưa 34 về hậu cứ. Tội nghiệp 34 vì say sưa xác định điểm đứng trên bản đồ giữa từng ngàn cây le chằng chịt nên một nhánh nhọn đã đâm thẳng vào mí mắt phải.

Máu chảy mà chừng 30 phút sau mới có chuồn chuồn. Xin cho 34 vui bằng lòng số phận kẻ nam nhi thời buổi loạn ly.

— 33 đây cóca.
— Vâng, tôi đây. Thẩm quyền có gì cho?
— À, con cái bình yên nhe anh!
— Vâng.
— Nửa ngày gõ Anh cho con cái trực chỉ Baié nhé!
— Vâng.

Cách tốt đẹp độc nhất cực kỳ thuộc quyền là luôn luôn thi hành lệnh

Mấy đại đội vừa kiếm được dăm ba lá củi nên vấn đề hành xác có phần dễ dãi hơn.

Nhờ khi sáng 6 con chuồn chuồn đáp xuống thình lình lắm binh sĩ trở tay chẳng kịp. Gói cơm bọc nylon có con cá khô kho thật ngon tôi vội và chưa bốc ăn trọn một miếng đã quẳng lại trên thảm cỏ. Và 1 câu kinh đọc thầm cầu cho quê hương chưa xong tôi đành ngưng. Nghiêng nằm một thuở dân em một nhọc, đợi chuồn chuồn từ giờ này sang giờ nọ nên mấy chiếc máy truyền tin được nằm yên trong một góc. Rồi quên đi cho đến lúc nào đó các bạn Đồng minh giúp phương tiện quá lâu sau thời gian ấn định. Nhờ vậy mọi người đỡ phàn bốc bác vì chúng tôi còn tìm định tính theo thời gian chứ đâu lệ thuộc vào kết quả!

Nắng chiều lên cao. Tôi thèm thường một nắm cơm khô một ngụm nước lã. Hành quân như nước Đồng Minh có cơ sa hộ có đồ ăn tươi thì tôi tin chắc những chú nhóc con cũng đăng tên vào lính. Bịnh hoạn cho ở nhà cũng nằn nỉ đi theo

Một cây số đường rừng phải tiêu hao 2.3 tiếng đồng hồ. Đôi lúc lần quân mình trở lại nơi xuất phát mà chẳng biết! Thế nên những mục tiêu theo kế hoạch hành quân ít khi thi hành chính xác lắm.

Thường thì tôi quan niệm lo bảo vệ mạng sống mình, lo an ninh vùng mình trách nhiệm là sung sướng nhất rồi. Tôi chỉ mong mỗi sáng hành quân chiều về có lade uống cà thì mến để nhâm nhấp và một giấc ngủ ngon không mộng mị.

Gia đình ở quê đi sẵn sóc ư? Luật tạo hoá đã ấn định cho mình một số bổn phận nào và những gì còn lại là trách nhiệm của tạo hoá. Ước mong ngày trở về trong tương lai mù mịt không bước lê trên quãng đường đó là quá lý tưởng.

Tôi không muốn một ai phải mất mát. Dầu đó là sự thua thiệt của kẻ thù. Con người có lý trí nên xin đối xử với nhau bằng lý trí. Không phải bằng từng đường hầm thối tha dưới lòng đất dơ bẩn an toàn một hầm vũ khí vĩ đại.

Rồi xử dụng thiêu hủy những sinh mạng quá vô lý chịu hậu quả của chiến tranh. Hay những con gà cồ mổ trên thân xác không tội tình.

— Mọi đây 33.
— Tôi đây thẩm quyền.
— A mình chỉ còn 15 phút quốc nữa chuồn chuồn đến bốc đi chỗ khác Anh gom em út rồi trở về theo đường cũ.
— Mình có mấy Martell nữa cơ mà!
— Martell khỉ mẹ gì? Tìm về đường cũ nghe không?
— Vâng.
— Hai đây 33 gọi.

Trong rừng sâu hút ngắt, dù kẻ có mắt thần theo dõi từng nét bước chân đi, ông ta cũng chẳng biết ất giáp vùng nào con cái tôi lục soát. Mình phải lệ thuộc vào chuồn chuồn chứ, không chốc nữa nhận từng sâu hoang vu làm nơi nghỉa thu yên nghỉ.

Những con chuồn chuồn lại hạ cánh mang chúng tôi sang một vùng khác không kém phần nguy hiểm. Từng chục quả rốc tới dội trên lòng đất Và cả ngàn vạn viên đạn đại liên cấu xé cỏ cây mau dài.

Trên cao nhìn quê hương mình đẹp thật. Ước gì máu xương mồ hôi nước mắt không có thể sập đổ xuống nơi đây tôi ngồi thưởng thức sự huy hoàng này. Rừng già và cao su trùng điệp quanh tỉnh lẻ Bình Long xa xa mập mờ núi Bà Đá.

Vẻ đẹp oai hùng của khăn quàng nâu đỏ trên chiếc cổ người chiến sĩ trong chuồn giữa bầu trời xanh rộng bao la.

Cũng tương ngàn viên đạn yểm trợ chuồn chuồn hạ cánh.

— Ầm! Ầm!

Tôi biết gà cồ địch đã đón chặn. Không đợi lệnh cấp chỉ huy, tất cả nhảy ra khỏi chuồn chuồn và xối xả hoả lực vào 4 phía. Mọi người tiến sâu từng mỏi mỏ đất cao trước mặt làm bàn đỡ an toàn.

— Cọp đây 33
— Gì đó Anh.
— Con cái tôi đã chạm. Xin gà cồ ở Huế xuống 10 sang 6

Giữa vòm trời đầu yêu, cả chục con chuồn chuồn bay lượn cho con cháu cụ Hồ ăn đạn. Dầu là người Tây Phương, chiến sĩ Đồng Minh cũng muốn các đồng chí theo gương Bác Đảng Chủ Tịch mà sang bên kia thế giới. Bình tĩnh trở lại trên từng gương mặt, bây giờ hỏa lực dồn hơn và chính xác. Gà cồ đã gây rất nhiều. Tự nhiên tôi cảm thấy vui vui như xem một phim chiến tranh đầm màu thuở mình còn thơ ấu.

Địch sống thì mình chết đó là lẽ đương nhiên. Nhưng tôi mong mọi người đều đầy đủ.

Tiếng đạn bom đã dứt.

— Mọi đây 33!
— Vâng, tôi nghe Anh.
— Anh cho con cái bung ra lục soát.
— Hai đây 33.
— Ăn làm chưa thẩm quyền?
— Con cái lục soát nhe Anh. Nhớ cẩn thận.
— Vâng.

Bộ chỉ huy tiến vào dừng lại ở một nơi thật an toàn. Tôi nghĩ sao cười quá! Những kẻ hy sinh nhất lại là những kẻ thiệt thòi nhất. Trường hợp các chú lính đang lục soát có thể gặp rắc rối và cũng có thể nguy hiểm nữa.

— 33 đây một gọi.
— Gì vậy anh?
— Em út vừa bắt được một chú vịt con.
— Nó sao đây?
— Vịt què một giò Anh ạ. À thằng Bôm cạo Mũ đó.
— Vậy hả? Anh cho băng bó ngon lành đi.

Trán tôi chợt nhăn lại. Và cả vùng suy tư hướng về ba tiếng Bôm Cạo Mũ. Nó theo Cộng rồi ư? Phi lý! Tôi bất ý kiến về chiến tranh.

Thường thì chủ nghĩa Cộng sản hấp dẫn bọng giàu có nhất là người trí thức. Nhưng trên thực tế người nghèo khó hoặc bất mãn lại theo nó. Việc này có nghĩa một khi người ta không thích Quốc gia Tự do hay chán ghét một chế độ nào là bỏ đi theo phe đối nghịch. Trường hợp thực tế của Bôm Cạo Mũ đây.

Lần cuối cùng tôi thấy nó lang thang trong rừng cao su một mái chủ nhật. Tôi thắc mắc thằng Bôm bốc chén này sao lại được gắn biệt danh Cạo Mũ, trong lúc: nghề cạo mủ 75đ, một ngày là việc lý tưởng nhất đời nó. Vài bè bạn bảo, tôi tụi gọi nó vậy như lời chế nhạo một kẻ nhu nhược. Đến đây lúc nó còn 13, tuổi của bản học giữa thơ ngây và dậy thì, tôi thương nó cái áo bột mì đã nhuốm màu đất đỏ và chiếc quần cao bồi Texas cắt ngắn luốc lem nhựa cao su. Rồi một hai năm qua tôi thấy ít khi nó thay y phục. Tôi lấm lạ nhưng dần cũng quen vì dân chúng ở đây sống quá nghèo nàn.

— 33 đây Mọi.
— Tôi nghe Anh.
— Bôm đã chết.
— Sao Mọi?
— Thằng Bôm Cạo Mũ đã chết.

(XEM TIẾP TRANG 7)

PHIẾU DỰ THI TRUYỆN NGẮN

Tên họ . . . .
Bút hiệu . . . .
Tựa truyện . . . .
Địa chỉ ____________

KÝ TÊN

NHẬT BÁO
tiền tuyến
TIẾNG NÓI CỦA QUÂN DÂN MIỀN NAM TỰ DO
Năm thứ 6 ★ số 1.588 Chủ nhật 26, Thứ hai 27-7

THƯ VIỆN QUỐC GIA HOÀN THÀNH VÀO GIỮA *năm tới*

SAIGON. – Ông Mai thọ Truyền quốc vụ Khanh đặc trách văn hóa cho biết thư viện quốc gia độ 10 tháng nữa sẽ hoàn thành, trừ trang trí bên trong tốn độ 60 triệu đồng nhưng ngân sách hiện chỉ có 10 triệu đồng nên ông sẽ kêu gọi các cơ quan văn hóa bạn giúp đỡ.

Trong chương trình Người Dân Muốn Biết phổ biến tối qua 24-7, Quốc vụ Khanh đặc trách văn hóa cho biết Văn phòng của ông đang

XEM TIẾP TRANG 6 A

BẮT TRỌN Ổ CƯỚP XE GẦN 30 TÊN Ở CÂY DA XÀ

Bọn này chuyên giật xe máy Nhật ngoài phố

SAIGON. – Đã 5 tháng nay giá xe Honda và Suzuki leo thang 1 cách kinh khủng, xe Honda và Suzuki từ 100 đến 130000 1 chiếc. Vì giá xe quá cao nên hàng ngày nạn mất trộm xe và bọn cướp chận đường những đồng bào cỡi xe Honda dùng dao ẩy hiếp để ăn cướp xe, hàng ngày bọn trộm cướp nầy ít nhứt là đoạt từ 10 tới 15 chiếc xe, những người mất trộm và những người bị chận đường cướp mất xe chỉ còn nước tới bót trình nhà chức trách.

Thấy quần gian quá lộng hành, NV an ninh Nha giám đốc Cảnh sát Đô thành mở cuộc điều tra sau nhiều ngày theo dõi hôm vừa qua cảnh sát bắt được 2 tên trùm chận đường cướp xe đem về bót, y khai tên Phước, Thành nhờ thẩm vấn khéo léo bọn này khai ra tới 10 đồng lõa chuyên môn chận đường ăn cướp và ăn trộm xe ở khắp Đô thành. Những tên nầy bị bắt thú nhận đồng thời cho biết mỗi khi ăn trộm hay ăn cướp được xe đem về, dù giấy tờ giả mạo đem vào cây da xà bán, khi bán được tiền bọn này lại vào 2 ổ thuốc phiện ở nơi đây để ăn hút. Ngày 23-7, NVCS Đô thành tới bao vây khu Cây da xà bắt được 15 tiền bọn và cả bọn trộm xe. Tất cả 30 tên trộm cướp hút xách bị câu lưu để lập biên bản giải tỏa.

DANH SÁCH THÍ SINH TRÚNG TUYỂN TÚ TÀI II ĐÃ ĐƯỢC NIÊM YẾT

SAIGON — Nha Khảo Thí Bộ Giáo dục cho biết danh sách thí sinh trúng tuyển TT II khóa ngày 8,7,70 tại Saigon và các Tỉnh đã được niêm yết hôm 24 7 tại trường Quốc gia Sư phạm và tại các Trung Tâm thi viết cho hội đồng giám thị CD.

Lúc 11g ngày 27-7 sẽ niêm yết danh sách thí sinh trúng tuyển tại trường nữ Trung học Gia Long và tại các Trung tâm thi viết cho Hội đồng giám thị A1 và A2.

Cùng ngày giờ trên, danh sách thí sinh trúng tuyển cũng được niêm yết tại trường Trung học Pétrus Ký và các Trung tâm thi viết cho Hội đồng giám thị B1 và B2.

Vẫn theo Nha khảo thí, riêng tại các tỉnh, danh sách thí sinh trúng tuyển sẽ niêm yết tại Hội đồng thi

XEM TIẾP TRANG 6 K

CẦN BIẾT

B.S. THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ bảy 25-07-1970 từ 19 giờ đến 6g sáng chủ nhật)
(Trưa chủ nhật 26-07-1970 từ 13g đến 14g30)
B.S Võ Minh Ngọc 76 Đồng Khánh CHOLON
B.S Phạm dụng Hưởng 94 Bạch Đằng, Bà Chiểu GIAĐINH
BS Võ ngọc Nhã 622-bis Phan thanh Giản Saigon
B.S Nguyễn ý Đức 154 Bà Hạt CHOLON
(Tối chủ nhật 26-07-1970 từ 14 giờ 30 đến 6 giờ sáng thứ hai)
(Trưa thứ hai 27-07-1970 từ 13 đến 14g30)
B.S Trương bảo Bát 67 Triệu quang Phục CHOLON
B.S Nguyễn trọng Thiện 40 Cao Thắng SAIGON
B.S Võ Bao 60 Yên Đỗ SAIGON
(Tối thứ hai 27-07-1970 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ ba.
(Trưa thứ ba 28-07-1970 từ 13 giờ đến 14g30).
B.S Nguyễn tuấn Anh 78 Tản Đà CHOLON
B.S Bà Dương quốc Bảo 82 Lê văn Duyệt Saigon
BS Võ Đạm 110 Võ Tánh Phú Nhuận Giađinh
B.S Đoàn đình Nam 644 Phan thanh Giản Saigon

lộc đỉnh ký

Trường Thiên Võ Hiệp Tiểu Thuyết Mới Nhất CỦA KIM-DUNG

Dịch giả : **HUYỀN PHONG**

(TIẾP THEO)

VÌ NGƯỜI ĐẸP MẠO HIỂM KIẾM NGÂN THOA

Mộc kiếm Bình cười trêu Phương Di :

— Đại ca hãy lui ra cho tiểu muội đi, Vi Tiểu Bảo nắm lấy mớ tóc dài Mộc kiếm Bình quấn liền vô thành 1 búi thật to.

Mộc kiếm Bình nũng nịu nói : Trời ơi ! Đại ca xấu quá coi không được Tỷ tỷ phải làm lại cho tiểu muội.

Vi tiểu Bảo đáp :

— Đó lúc nào rảnh hãy làm lại. Bây giờ trời tối rồi nếu chưa ra khỏi cung, mụ điếm già không thấy con heo mập về báo mụ sẽ phái người tới bắt ra ngay. Trước hết chúng ta hãy tìm nơi ẩn mình. Sáng mai sẽ ra khỏi Hoàng cung. Phương Di hỏi :

Nếu Thái hậu phái người đi tra xét các nơi thì sao ? Vi Tiểu Bảo đáp :

— Mình hãy ra khỏi nơi đây rồi sẽ tùy cơ ứng biến.

Gã sực nhớ tới căn phòng ngay trước đã cùng vua Khang Hy tỷ võ là một nơi tĩnh mịch, chưa có người thứ ba nào bước vào.

Gã liền dìu 2 cô đi về phía căn phòng đó.

Mộc Kiếm Bình bị thương ở chân không nặng lắm, cố gắng gượng đi được. Còn Phương Di bể cất bước là trước ngực đau nhói nếu không chịu nổi.

Vi Tiểu Bảo đưa tay mặt ra giữ lấy lưng nàng tiến về phía trước. May lúc này trời đã về đêm, gã hết sức mò mẫm tìm những đường vắng mà đi. Thỉnh thoảng gặp mấy tên thái giám nhưng chẳng ai chú ý.

Ba người vào căn nhà đó rồi mới thở phào nhẹ nhõm !

Vi Tiểu Bảo xoay tay đóng cửa cài then, để Phương Di ngồi xuống ghế khẽ nói :

— Chúng ta ở trong này đừng có lên tiếng, vì bên ngoài là dãy hành lang, chứ không tĩnh mịch vắng vẻ như gian phòng của tại hạ

Bóng tối mỗi lúc một dầy đặc. Ban đầu 3 người còn nhìn rõ mặt nhau về sau chỉ thấy bóng người lờ mờ.

Mộc kiếm Bình nhớ tới búi tóc Vi Tiểu Bảo quấn không coi được nên liền tháo ra búi lại.

Phương Di nắn búi tóc của nàng đột nhiên khẽ bật tiếng la.

— Ô hay

Vi tiểu Bảo khẽ hỏi ! Chuyện gì vậy ?

Phương Di đáp : Tỷ tỷ đã đánh rơi mất cành thoa rồi

Mộc kiếm Bình nói ngay :

Phải rồi ! Tiểu muội cởi mớ tóc của sư tỷ, đã cầm cây ngân thoa đặt xuống sàn. Khi búi tóc xong, quên chưa cài vào đầu. Thế thì hỏng bét ! Có phải cành thoa ấy của Lưu sư ca đã tặng cho sư tỷ không ? Phương Di gạt đi :

— Cành ngân thoa có chi đáng kể Mất thì thôi.

Vi T Bảo nghe nàng bảo không cần gì mà thực ra thanh âm có vẻ luyến tiếc. Gã nghĩ thầm :

— Đã giúp người thì phải hết lòng. Ta lén về phòng lấy cho y mới được.

Gã nghĩ bụng ngồi lặng lẽ một lúc lâu mới nói :

— Đói bụng quá rồi. Chờ đến sáng mai e rằng không còn sức đã đi đường. Tại hạ đi kiếm gì ăn mới được.

Mộc Kiếm Bình dặn :

— Đại ca đi mau rồi trở về nghe.

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Được rồi !

Gã đứng lên nghe ngóng bên ngoài không có người, mới mở cửa ra bước lẹ về phòng Sư Thái hậu đã phái người tới canh giữ rồi gã phải quanh ra phía sau, lắng tai nghe hồi lâu, biết đích xác trong nhà cũng như bên ngoài đều không có người, mới đẩy cửa sổ chuồn vào.

Lúc này ánh trăng chênh chếch chiếu vào nhìn rõ cành ngân thoa còn để nguyên trên bàn.

Vi Tiểu Bảo cầm lấy cành thoa thấy cách chế tạo thô sơ không đáng mấy đồng cân bạc thì nghĩ bụng :

— Lưu nhất Chu là một thằng nghèo biết mới dùng thứ lễ vật tầm thường để tặng người yêu.

Nghĩ xong, gã liền bỏ cành thoa vào bọc.

Vi tiểu Bảo thò tay vào đầu giường cầm cái bình đựng bánh lắc mấy cái thấy còn đến quá nửa bình. Gã toan cầm lấy bỏ qua cửa sổ ra ngoài, nhưng dưới ánh trăng gã nhìn rõ trước giường có đôi hài thêu màu hồng chìa ra còn cả chân người đang mang.

Nguyên thi thể Liễu Yến bị chất Hóa thi tán làm cho tiêu hóa rồi, nhưng mặt đất gầm giường lại không bằng phẳng dốc vào phía trong. Nước vàng ở xác chảy tan ra đọng xuống cuối giường. Hai cái chân vì nước vàng không chảy tới nên chưa tiêu hóa.

Vi tiểu Bảo lúc nầy thấy không khỏi giật mình kinh hãi.

Dưới ánh trăng đôi chân người còn xỏ giầy hồng là một cảnh tượng khủng khiếp. Gã quay lại toan cầm đôi chân đã đứt rời liệng vào vũng nước, nhưng lúc này vũng nước khô rồi, mà hóa thi tán gã lại bỏ vào bọc đem theo hiện để ở chỗ Phương Di và Mộc kiếm Bình

Suy nghĩ vẩn vơ, tinh trẻ thoát lại nổi lên. Gã lẩm bẩm :

Mẹ kiếp ! Phen này lão gia ra khỏi Hoàng cung không bao giờ trở lại nữa. Vậy ta đem hai cái chân nào đến cung mụ để dọa mụ 1 phen cho bỏ ghét.

Gã liền lấy 1 mảnh áo quấn 2 chiếc chân lại cẩn thận rồi mới leo ra ngoài cửa sổ lén lút đi về phía cung Từ ninh.

Khi gần tới nơi gã ẩn mình vào sau bụi hoa rón rén đi từng bước vừa lắng tai nghe động tĩnh. Gã nghĩ thầm :

— Nếu mụ h sợ ý để mụ phát giác được là tự chui đầu vào bẫy, thì lấy cái chết.

Gã cảm thấy vừa khiếp sợ vừa hứng thú, tiếp tục đi từng bước một đến gần cấm phòng, nơi Thái hậu nghỉ ngơi.

(CÒN NỮA)

ÔNG CHỦ TIỆM UỐN TÓC MỸ TÂN CHẾT BÍ MẬT TRONG PHÒNG TẮM

NGƯỜI CHỒNG ĐAU KHỔ ĐÃ ÂM THẦM HY SINH CAO ĐẸP

★ **Cháy nhà sau tết MT, vợ chồng ông Mỹ Tân bắt đầu mất hạnh phúc, vì sao?**

● HẢI BẰNG — TRẦN TƯỜNG TRÌNH

4) *Bà Nguyễn thị Huệ trước khi thành hôn với ông Nguyễn văn Tòng tức ông chủ tiệm uốn tóc Mỹ Tân đã dang dở 1 lần với 1 người đàn ông, nhưng bà Huệ chưa có con với người đàn ông này. Sau mười mấy năm chung sống với ông Tòng, cặp vợ chồng nầy có rất nhiều hạnh phúc và có với nhau những 8 mặt con.*

— Con lớn Nguyễn v Thanh 16t Nguyễn thị Nga 15t, Ng v Hùng 14t Nguyễn v Dũng 13t Nguyễn thị Hiền 12t
Nguyễn thị Hậu 11t, Nguyễn thị Giang 10 tuổi, Nguyễn văn Danh 9t, và Nguyễn thị Yến 8 tuổi.

Là người đàn ông phục thiện hiền lành mặc dù sống gần những người lao động (1 khi nào ông Tòng tổ ra mình là thầy chú) ngược lại ngoài thời gian làm việc cực khổ ở sở ông Tòng dành hầu hết thì giờ để lo cho hạnh phúc gia đình, lo cơm áo cho các con.

Với sự nỗ lực ấy, ít lâu sau tiệm uốn tóc Mỹ Tân ra đời và khá nổi tiếng ở đường Hậu Giang Chợlớn. Tưởng dòng đời êm xuôi theo thời gian,' ai ngờ đâu một ngày nọ biến cố lớn đột ngột đến với gia đình cặp vợ chồng trẻ ấy : Tết Mậu Thân với núi xương biển lửa tràn ngập thành phố, Biến cố tết Mậu thân đã cướp mất căn nhà thân yêu của cặp vợ chồng trẻ ấy. Bom đạn không mất một người nào trong gia đình này nhưng tài sản dành dụm của họ từ lâu chỉ còn lại vỏn vẹn có 1 chiếc xe cũ kỹ.

Biến cố trôi qua, vợ chồng ô. Tòng trở lại ngôi nhà xưa, nơi đây chỉ còn lại sự hoang tàn, những đống than bằng đang nghi ngút khói. Định mạng đã sẵn dành vợ chồng ô. Tòng bắt đầu tạo lập lại hạnh phúc bằng cách che lên nền nhà cũ 1 cái chòi nhỏ sau khi bán chiếc xe, tái lập sau cùng của gia đình.

Sau đó vài tháng vợ chồng ô. Tòng bắt đầu đi vay mượn nợ nần để cất lại căn nhà và tiếp tục hành nghề uốn tóc như trước đó

Theo lời những người lân cận, từ sau khi căn nhà nầy được xây cất lại hạnh phúc của gia đình vợ chồng ông Tòng bắt đầu xáo trộn. Cặp vợ chồng trẻ ấy tuy làm ăn mỗi ngày thì có mòi phát đạt nhưng không hiểu nguyên do nào mà họ luôn luôn gặp cảnh «cơm không lành canh không ngọt». Từ dạo đó,

XEM TIẾP TRANG 6 G

Đang gác nghe la «cướp» nổ súng chết một O. N.

TRONG SỐ 2 QN CHỞ NHAU XE GẮN MÁY CHẠY QUA 1 ĐOÀN VIÊN NDTV ĐƯỢC ĐIỀU TRA

SAIGON. — Khoảng 0g30 đêm 24 rạng 25-7, 1 đoàn viên NDTV tên Ng-v-Lạc 18t ở số 339/55 Trương m. Giảng là đoàn viên nhân dân tự vệ khóm 3 phường Trương m Giảng, đang đứng gác trước trụ sở nghe có tiếng la cướp 1 cướp. Lạc dòm theo thấy 2 quân nhân cỡi và chở nhau trên 1 chiếc xe gắn máy chạy qua Lạc nghĩ là mà có người chạy có lẽ hẳn nghi lầm cho 2 người nọ là kẻ cướp nên liền đưa súng carbine lên bóp cò đạn bay ra 5, 6 phát làm cho 2 quân nhân nọ bị trúng đạn té xuống xe. 1 người chết liền tại chỗ và 1 bị thương nặng. Hay tin có súng nổ chết người do 1 đoàn viên NDTV gây ra nhà chức trách Cảnh sát liền đến nơi mở cuộc điều tra được biết người quân nhân đã chết tên Ng văn Thi 21t, Binh Nhì và người kia tên Võ văn Tiếp 22t, B2 anh này bị đạn trúng cổ chưa trở ra được. Thi thể anh Thi được gởi ở nhà xác và anh tổng y viện Cộng Hòa để điều trị.

Và tên Lạc đoàn viên NDTV bị bắt với khẩu súng Carbine đưa về bót để mở cuộc điều tra.

Côn-Sơn : thế giới tù đày

● HẢI BẰNG

PHẦN 3

Miếu Tiên Sư trên hải đảo Côn-sơn.
(Ảnh đặc biệt của T.T.)

★ NHỮNG MẨU HUYỀN THOẠI VỀ CHÙA BÀ

61) *Miếu bà Nguyễn thị Thân : Theo truyền thuyết của những bô lão cư ngụ lâu ngày trên đảo, ngày xưa làng An Hải có một tai nạn truyền kiếp cho những cô gái chưa chồng. Tất cả những cô gái đến tuổi cập kê, vừa định việc vu qui chưa kịp thành hôn thì đột nhiên phát bịnh rồi chết.*

Tai ách nầy làm đau lòng tất cả những gia đình sinh con gái. Các bô lão trong làng bèn họp nhau làm lễ cúng, nhờ 1 bà bóng lên đồng. Đồng là tự xưng là Ng thị Thân, 1 trinh nữ trước đây cũng bị chết vì tai ách kia.

Bà Thân mách rằng, miếu làng An Hải xây trước cửa 2 con lân, lại để lân xây mặt ngó về hướng đông, linh khí phát ra chạm đến thần hoàng, cho nên thần hoàng giáng họa cho dân bản thổ. Bà Thân còn dạy dân làng phải quay mặt hai con lân về phía Tây thì trên đảo mới bình yên được. Dân làng liền làm theo lời bà, quả nhiên từ đó nạn nữ tuyệt không còn nữa.

Dân chúng cảm ơn dựng miếu thờ bà.

— Huyền thoại bà Hoàng phi Yến

Thoại này bồng tung ra vào khoảng năm 1968 kể rằng :

Ngày xưa Hoàng phi Yến theo hầu hạ vua Gia Long đến đảo Côn sơn. Lúc đó vua GL quyết đưa H. Tử Cải làm con tin sang triều đình pháp xin viện binh. Bà Hoàng phi Yến can gián với vua Gia long việc trên, bị nhà vua nổi giận giam cầm ở lại đảo đồng thời vua Gia long cũng vứt Hoàng tử Cảnh xuống biển chết. Bà Phi yến ở lại trên đảo bị tên Biện làng mưu toan xâm phạm tiết hạnh Bà chết rồi hiển linh bắt tên Biện thác tội tên nầy sợ quá phát điên. Dân làng sùng kính bà lập miếu thờ.

Hoàng tử Cải bị ném xuống biển chết cũng trở hiển linh. Thường hay hiện lên giữa ban ngày, người ta bèn lập miếu thờ gọi là miếu Cậu. Miếu Bà, miếu Cậu rất linh thiêng. dân Côn sơn thường hay lập lời thề với bà, với cậu.

Ngoài những huyền thoại và những miếu Bà miếu Cậu trên đây, đáng kể nữa là miếu Tiên Sư của Giám thị, ngoài có 2 câu đối chữ nôm : «lấy đức phóng tha người cái hối — Thì ơn cứu vớt kẻ sa cơ». Trong thành Bảo An trên đảo còn có thêm

XEM TIẾP TRANG 6 U

Quán Cóc MIỀN TRUNG

Q TÔ-VÂN

(TIẾP THEO)

Phải đèo Honda mới đến quán. Quán gần những ông lớn, ông to, bà nhỏ, xe X.O xe sơn bóng vàng, chữ xanh. Cho nên, anh em sợ mà tránh né. Kẻ cũng đúng. Biết đâu khi đang ngồi nghêu ngao thì tằng mấy, con chó mà nào lại dùng cướp micro lên bô bê, chuối bởi, thì cả đám lo về tù giáp. Suy luận ra, mới chỉ lý Cũng vì vậy mà quán không có nhân nào lưu ý tới, nhất là trên phương diện truyền đạt thi ca vào đám đông. Quán vẫn hấp dẫn, dù không nhạc sống, khách vẫn tìu tới như thường.

5) Quán Cuội

Nằm chèo queo bên trái bến thanh bình, rở chức, trang trí kỹ thuật, có vẻ liêu trai, đi lui về xã hội giao chỉ khoảng thế kỷ về trước. Ghế ngồi bằng một khoanh cây mít tròn của nhiều khoanh lớn, mỗi khoanh bốn ngang, làm cái bàn, cái ghế có về hoang sơ, chông chệt nhỏ, không đèo gọi, cứ để y nguyên như vậy. Con mốc meo, còn sần sử lớp vỏ sáp lục, mấy vỏ nhiều meo. Ở mỗ khoanh cây, vẽ những rồng rắn, Tình ý lắm mọi biết chủ quán có các phá chì màu sơn.

Những vết sơn điêu luyện rất tết chăm phá, ranh tự nhiên, xem qua ai cũng hiểu liền, Cái đó, mới đặc sắc, các quán khác chưa kể có. Trên mấy tranh, những dĩa bán xưa, cái bi, cái nguyện, gần dưới cây phong lan nấp trong ống tre xem qua tưởng như sơn trưng bày đồ cổ trong lọ. Quán chật chội. Thế mà khách yêu thơ vẫn đến đông dù xa hơn quán Chiều Tím trên 3 cs. quán cứ điều đáng coi : những bức tranh cầu sơn dầu, phần trên trang hoàng bức gọi mà không biết sắp theo thính thái gì nữa mà những bức tranh kia đó... thay vào cái thừa thãi đó, vô tình, quán có cái đặc điểm mới mẻ, mà nhưa quán nào theo kịp. Phía ngoài, cây (...???;..) ngáo nằm vắn sống trong chậu sứ, lén cánh một vài con cá, con cua, con chim vung lơ lửng bởi giây chỉ đỏ mau, về đêm, chao đi có sức thu hút (người tình) 1 cách kỳ lạ!

Đa số nhà văn, nhà thơ, các bạn quen biết đã đến đây nhiều lần.

(CÒN NỮA)

Bộ Tư Lệnh Không Quân đính chính

SAIGON — Phát ngôn viên quân sự VN cho biết Bộ Tư Lệnh Không quân VNCH, hôm nay, đã đính chính 1 vài tin tức liên quan đến Phó Tổng Thống Nguyễn cao Kỳ và Bộ Tư lệnh Không quân được đăng tải trên 2 nhật báo Việt ngữ trong mấy ngày qua.

XEM TIẾP TRANG 6 D

Hai triệu hột gà, hột vịt 60 ngàn tấn lúa Miền Tây

ĐƯỢC CHỞ LÊN SG TRONG THÁNG QUA

● H.T.

SAIGON.— Trên 2 triệu hột gà hột vịt ở miền Tây đã được tải tới bằng các đường thủy, bộ để tiếp tế cho Thủ đô Saigon trong tháng sáu vừa qua.

Nguồn tin Nha Thanh tra Kinh tế Quân khu 4 cho biết các tỉnh thuộc Quân khu 4 trong tháng qua đã tải lên tiếp tế cho thủ đô 1 số lượng thực phẩm quan trọng.

Trong tháng 6-70 các tỉnh miền Tây đã cung cấp cho Thủ đô 61076 tấn lúa 1115 tấn rau trái, 61261 con heo 2553 con trâu, 2945 con bò. 256.650 gà, vịt và 2004.400 trứng gà, vịt.

Về thủy sản, các tỉnh miền Tây đã cung cấp cho thủ đô trong tháng qua 3 466 tấn thủy sản tươi, tăng hơn tháng năm 112o/o) 607 thủy sản biến chế (tăng 29o/o) và 167.900 lít nước mắm.

So với tháng 5 hẩu hết các loại thực phẩm đem lên đô thành trong tháng 6 vừa qua đều có chiều gia tăng nhứt là thủy sản tươi với tỷ lệ gia tăng 115o/o trứng 42o/o và lúa 37o/o.

Mặt khác việc tiếp tế thăng bằng, từ Thủ đô cho các Tỉnh vùng 4 vẫn điều hòa và đầy đủ (ĐH).

Bốn ban tiếp liệu được phân phối 1777 bao gạo trong ngày 22-7-70

SAIGON— Trong ngày 22.7 vừa qua Nha Mãi mại Tổng cuộc Tiếp Tế đã phân phối 1.777 bao gạo cho ban Tiếp liệu thuộc ĐT Saigon và GiaĐịnh.

Ngoài ra trên 60 tấn đường 1256 thùng sữa và 913 bịch thuốc lá cũng đã được phân phối cho 22 Ban Tiếp liệu khác trong ngày 22 7.70

Cuộc chạy đua vào bán phần Thượng Viện 8 ỨCV BỊ XÓA TÊN MỘT LIÊN DANH KHÔNG HỢP LỆ

● **Trong số các ỨCV bị xóa tên có nhà báo Sức Mấy, ông Nguyễn bá Nhẫn, Lê Thanh Hoàng Dân...**

SAIGON— Mười bảy liên danh ứng cử nghị sĩ đã được chánh thức loan báo hợp lệ trong cuộc bầu bán phần Thượng viện tổ chức vào ngày 30-8 sắp tới 17 liên danh này gồm 170 ứng cử viên chính thức và 29 dự khuyết.

Trong số 18 liên danh nạp đơn ứng cử bán phần Thượng nghị viện Liên danh số 16 do ông Phạm hải Hồ thụ ủy vì không có ứng cử viên dự khuyết để thế chỗ ỨCV Nguyễn quốc Thế bị hội đồng tuyển cử xóa tên.

Ứng cử viên Đinh Từ Thức (trong liên danh 3) đã bị Hội Đồng tuyển cử trung ương xóa tên vì lý do theo thẻ căn cước cấp tại Quận Tân bình ứng cử viên này sinh năm 1936 thay vì 1926 như trong hồ sơ ứng cử. Do đó ứng cử viên Đinh Từ Thức đã không hợp lệ tình trạng quân dịch, vi phạm điều 11 khoản 4 luật số 007/70 ngày 27-6-70.

XEM THEO TRANG 6 H

1 NHÂN VIÊN CẢNH SÁT *LIÊM KHIẾT* ĐƯỢC TƯỞNG THƯỞNG

SAIGON.— Đại tá Trần v Hai, Tổng Giám đốc CSQG sáng nay (24-7) đã cho với cảnh sát viên Đặng v Ngọc, nguyên thuộc Ty CSQG quận 6 hiện phục vụ tại Đại đội 9 Biệt đoàn 5 CSDC đến văn phòng để thưởng tiền và chỉ thị cấp bằng ban khen ghi hồ sơ cá nhân đương sự.

Được biết gần đây trong khi kiểm soát tại trạm kiểm soát Mũi tàu Phú lâm cảnh sát viên Đặng v Ngọc có

XEM TIẾP TRANG 6 S

Chương trình VÔ TUYẾN TRUYỀN HÌNH

Chúa nhật 26-7-70

VIỆT NAM		HOA KỲ	
17g30	Đài hiệu — Quốc kỳ	12g00	Religious Hour
17g33	Thời sự quốc tế	12g30	This Is The Life
17g43	Tin ngắn	14g00	Sports
17g46	Đố vui để học	16g30	Pro Bowlers Tour
18g40	Phim Hoạt họa	17g30	In Town Tonight
19g00	Thông cáo	18g00	G E College Bowl
19g05	Thoại kịch : Vợ tôi sắp chết ban Tân dân Nam trình diễn	18g30	Information
		19g00	Love on a rooftop
		19g30	News
20g00	Tin tức	20g00	Ed Sullivan Show
20g25	Tìm hiểu dân nhạc	21g00	Bonanza
21g15	Nhận định tình hình	22g00	Ironside
21g25	Kịch (tiếp)	23g00	News
22g10	Tin giờ chót	23g30	Movie : Tall Story
22g13	Kịch (tiếp) Đài hiệu — Quốc kỳ		

19g05 Thoại kịch Vợ tôi sắp chết của Phạm Nghĩa do ban Tân Dân Nam trình diễn,

Diễn viên : Liên (Túy Phượng) Trường (Ngọc Đức) Đại (Anh Lân) Sinh (Thiên kim) Bác sĩ Học (Tòng Hiếu) Bà Viên (Kim Hoàng) Đường (Phi Thoại) Cát (Huyền Linh) Thanh tra Cảnh sát (Anh Lộ) Bích (Bích Ngọc) Kiều (Kiều dung) Bảo (Bảo Trân).

Sơ lược : Vì bác sĩ Học bảo Liên bị bệnh nan y chỉ còn sống trong khoảng 6 tháng, Trường muốn cho vợ được sống cuộc đời sung sướng những ngày còn lại nên đã thụt két để có tiền xoa dịu những nỗi đau ốm của vợ. Đại là bạn phát giác ra sự thụt két, nhưng biết rõ hoàn cảnh của Trường nên tạm giấu nhẹm để giúp bạn.

Sáu tháng trôi qua, Liên chưa chết sự nhải chứng kiến những giờ phút cuối cùng của vợ, Trường cho Liên nghỉ tại Dalat, Thình lình Đại lại ngã bệnh phải đưa vào điều trị tại bịnh viện nên vụ thụt két của Trường bị lộ tẩy. Cảnh sát đến bắt Trường đúng lúc Liên về tới nhà lại hiểu nhầm mắng nhiếc chồng thậm tệ và cho rằng Trường làm nàng phải nhục lấy Trường làm thinh cam chịu. Trong thời gian Liên ở Dalat Trường đã gặp lại Sinh cố bạn,

học cũ đã yêu chàng lúc trẻ. Sinh vẫn ở vậy và vẫn yêu Trường trông đau khổ gặp Sinh an ủi Trường suýt sa ngã, nhưng đã kịp thức tỉnh.

Trường bị bắt, Liên buồn và được bà Viên bạn nàng mời tới nhà bảo tính hoạt động công việc xã hội để cứu trợ những cô nhi từ Cambốt hồi hương Sinh cũng được mời tới Sinh và Liên gặp nhau, không biết nhau, vô tình Sinh đã nói cho Liên biết hy sinh cho vợ của Trường. Rồi cũng lúc đó, Trường được tha vì Đại ốm trường khi chết khai rằng số tiền thiếu hụt nó là do trách nhiệm của Đại để cứu bạn. Sản nghiệp của Đại để lại sẽ bảo đảm số tiền thiếu hụt còn thừa bao nhiêu sẽ giúp vào công việc từ thiện để cứu trợ đồng bào hồi hương. Bác sĩ cho biết Liên đã thoát khỏi nguy hiểm, chắc sẽ không chết sớm.

Thoát nạn Trường và Liên quyết định dùng số nữ trang và tiền còn lại dùng trong công việc làm phước, để xứng đáng với lòng hy sinh của Đại và Sinh.

2025g Chương trình tìm hiểu Dân Nhạc do Ban Gió Khơi phụ trách

Chương trình có tính cách Văn hóa, khảo cứu âm nhạc nhạt là dân nhạc VN từ lúc khởi đầu nền dân nhạc này.

— Trình bày những di tích của tiền nhân để lại qua những hình ảnh di vật của thời trống đồng và những hình ảnh những cây đàn, những nhạc sĩ cổ truyền, hát bội, cải lương, chèo v.v.
— Tân nhạc : Con thuyền không bến
— Cổ nhạc : Ru hời
— Trình bày : trò Cùm nụm, Cùm nựu.

BỎ ĐÂY

Bỏ chồng bắt con đi

ĐÔ THÀNH.— Anh Lê quang H. 25t, nhà ở đg Ng tiểu La có vợ chính thức là chị Ng thị O 24t, 2 vợ chồng đã ăn ở với nhau được 2 mặt con mặc dầu bị tàu tật nhưng hàng ngày anh H vẫng ngồi trên chiếc xe 3 bánh đi mua báo đem tiền về nuôi con, Nhưng không ngờ cách đây 1 tháng, thừa lúc anh H đi vắng chị O liền dẫn 2 đứa con đi luôn không về. Anh H mất cả vợ lẫn con tìm kiếm khắp nơi không thấy. Ngày 23-7, được 2 người bạn cho biết bắt gặp vợ anh làm chiêu đãi viên bán cho 1 cái bar nọ ở đg Ng v Thoại. Anh H Cùng 2 người bạn tới nơi gặp vợ, năng nỉ yêu cầu vợ đem cả 2 con về sum họp. Nhưng chị nầy quả quyết từ chối những lời khẩn cầu của chồng. Anh H khóc và yêu cầu vợ trả 2 đứa con để anh đem về nuôi nhưng chị này cũng không chịu. Anh H liền nhờ cảnh sát can thiệp, bà vợ quý liền bị đưa về bót. Chiều 24-7 chị bị giải tòa.

Khám phá 1 động «tiên nâu» ở tại đg Phan đình Phùng

SAIGON.— Nhân viên an ninh theo dõi thưa 23-7, khám phá 1 động tiên nâu tại đg Phan đình Phùng. Khi nhà chức trách xông vào nhà bắt gặp quả tang các tiên ông đang «đi mây về gió» chủ nhà là ông Hà S. V 63t, và 6 tiên ông bị bắt. nhân viên lục soát tịch thu 1 số thuốc phiện nguyên chất, và dụng cụ 1 mâm đèn 2 ống hút.

Tất cả ông chủ nhà cùng 6 tiên nâu bị đưa về bót lập biên bản giải tòa.

Mua vải không trả tiền

ĐÔ THÀNH— Cách nay 1 tháng cô Quách kim Lang 19t ngụ tại bến Ng văn Thành Cholon, có bán 1 số hàng vải trị giá 350000 cho 1 khách hàng quen tên Ng ı Chang 28t ngụ bến Bạch Đằng. Vì chỗ quen biết nên cô này để cho khách hàng đem vải về bán xong rồi trả tiền và lấy hàng khác.

Nhưng không ngờ tên Chang sau khi bán xong số hàng vải bỏ trốn luôn không xuống trả tiền Cô Lang liền đến bót trình nhà chức trách. Tình cờ chiều ngày 22-7, cô Lang bắt gặp tên Lang đang đi trên đường Đồng Khánh liền nhờ cảnh sát bắt về bót.

Vừa mua hụi lại bị mất

SAIGON Hồi 8g30 sáng 24-7 có 1 thiếu phụ lạ mặt đến sạp bán quần áo hiệu HL ở đg Tả thành Tôn giả vờ mua quần áo, không biết thiếu phụ nầy thổi bùa mê vào tay bà lìm cách nào mà ông chủ sạp tỉnh thần và lấy số bạc 25.000đ của người ta mới chồng tiền hụi với 1 cuốn sổ tiết kiệm giao cho thiếu phụ nọ đi mất,

Còn ông chủ sạp sau 1 hồi xây xẩm mặt mày mới tỉnh lại ông nhớ thiếu phụ kia đã lấy của ông số bạc 25000đ và cuốn sổ tiết kiệm đi mất ông chủ quán còn cho biết có lẽ người ta vừa chồng tiền hụi cho ông, thiếu phụ nọ đã dọ biết nên lập kế đến giả vờ mua quần áo để đoạt mất của ông.

Ông chủ Quán HL đã đi trình nhà chức trách.

Em bé 11t, bị bọn bất lương cưỡng hiếp

ĐÔ THÀNH.— Bà Lê thị Q. 35t, ngụ tại sở Canh nông T.N có người con gái tên Ng t H. 11t, thường đêm em nầy vẫn đi sang những nhà lân cận để xem vô tuyến đến 10g mới về nhà ngủ. Nhưng đêm 22-7, bà Q. ngồi trông con đến 11g cũng chẳng thấy về, bà sốt ruột đi tìm quanh xóm không thấy, Lúc bà Q đang sốt ruột định đến bót trình nhà chức trách thì có con gái từ bên ngoài đường đi vào vừa đi vừa khóc. Bà Q hỏi thì cô H liền thú thật là cô đi chơi bị một thiếu nữ tên T độ 17t dụ dỗ bảo dẫn đi xem hát bóng, nên cô đi theo, nhưng không ngờ cô bị thiếu nữ nầy dẫn đến 1 căn nhà ở hẻm cây điệp đg Phan đ Phùng cho 1 ngoại kiều cưỡng hiếp BàQ liền dẫn con đến trình nhà chức trách. Hiện cảnh sát đang mở cuộc điều tra truy tầm thiếu nữ và ngoại kiều nói trên rất gắt,

Trộm viếng bác sĩ

ĐÔTHÀNH— Trưa 2-7, bác sĩ Đặng T Hiền 42t ngụ tại số 122 đg Hùng Vương SG đã đến bót trình nhà chức trách thưa 1 thanh niên vô danh vào nhà bà trộm 1 tượng toàn bằng đá Cẩm thạch ở ngoại quốc mua về trị giá nửa triệu. Nhà chức trách liền đến nơi mở cuộc điều tra truy tầm quân trộm.

Sòng bạc bị vở

ĐÔ THÀNH— Được tin mật báo tại 1 quán ở đg Tôn thất Thiệp ai ứng chiêu đãi viên thường tựu tập đánh bạc. Ngoài ra nhà ông Tr v Đ ở đường Lãnh binh Thăng, hàng ngày tựu tập đánh bạc ăn thua khá lớn, sau nhiều ngày theo dõi NVCS tới quán rượu đg Tôn thất Thiệp bắt 8 người đang sát phạt, đồng thời đến bao vây 6,Đ ở đg Lãnh B Thăng cũng bắt được 9 người đang đánh bạp sám chương. Chiều ngày 24-7 tất cả 17 con bạc bị giải tòa.

Tên cầm đầu tổ chức bạc giả 500 và 9 đồng lõa bị tống giam

SAIGON.— Cách đây 3 ngày chúng tôi loan tin nhân viên TN Cảnh sát đã khám phá ra 2 vụ tiêu thụ giấy bạc 500đ giả ở đg Pasteur và đg. Hoàng Diệu Khánh hội. Tất cả 2 ổ tiêu thụ giấy bạc giả này, cả Phi, Pháp kiều, huê kiều và 2 thiếu phụ VN bị bắt cộng chung 13 người. Tất cả bị thống giam kiểm nhưng tên chủ chốt đưa bạc giả từ Hồng Kông về là Phi kiều tên Francisco Poblete tự Arirola 45t Tên này lẩn trốn tại căn nhà đg Trg minh Giảng. Cảnh sát tới nơi bắt được tên này và 2 đồng lõa của y đã có lịnh trục xuất ra khỏi VN nhưng cả 2 vẫn trốn ở lại, được biết tên là Hintay Edwards M tự Alfreto C Abad 25t và Moderto-M Pipin 26t Sáng 24-7 cả 3 bị giải tòa.

THẮC MẮC KHIẾU NẠI

DÂN ẤP BÁC ÁI II KHÓM 4 BÌNH HÒA KÊU CỨU VÌ CÂY CỔ THỤ

Kính gởi : Đại Tá Tỉnh Trưởng Gia Định

Thưa Đại Tá Tỉnh Trưởng.

Chúng tôi đồng ký tên dưới đây là 1 số đồng bào cư ngụ tại ấp Bác ái II Xã Bình Hòa, Gò Vấp, Gia định.

Trân trọng kính trình lên Đại Tá Tỉnh trưởng một việc như sau

Nguyên chúng tôi đã có đệ đơn lên Đại tá ngày 23-3-70, nhờ Đại tá Tỉnh trưởng cứu xét và can thiệp với Ty Công chánh địa phương chỉ định chuyên viên đến cứu xét điều tra đồng thời cho đốn mé các nhánh cây khô rần cỗi của cây cổ thụ lâu năm đã có trên 100 năm nay, đang làm hoang mang tình thần trong vấn đề sinh sống của những đồng bào cư ngụ chung quanh cây cổ thụ ấy, nhứt là về mùa mưa cũng như những cơn giông to gió lớn, khiến những bao cây ấy đã mục và rơi rụng xuống những mái nhà ngói cũ kỹ của những căn nhà nghèo khổ do những đồng bào lao động đang chịu đựng trầm trọng, có khi có thể nguy hiểm đến tính mạng cũng tài sản của đồng bào. Mặc dù thế, nhưng Tòa Tỉnh giao chuyển nhiệm vụ trên cho Ty Công chánh địa phương cứu xét, đồng thời Ty sở liên hệ báo cho biết là hãy tự lo liệu. Tuy nhiên, làm sao chúng tôi có thể thực hiện được khi mà không có đủ dụng cụ chuyên môn, đó là chưa nói đến có thể xảy ra nguy hiểm tánh mạng của những người thường ngày phải chạy theo cuộc sống khốn khổ này. Và bằng chứng cụ thể hơn nữa, đêm 30-6-70 rạng ngày 1-7-70 khoảng 21g15ph 1 cơn mưa to lớn tầm tả, cơn giông dữ dội, khiến những tàn cây to lớn ấy rơi xuống những mái nhà ngói xiêu vẹo của những đồng bào chung quanh, làm bể nát bao lỗ hổng to lớn đến cả 6 căn nhà, và còn có thể tiếp tục mãi như thế nữa, đó là chưa nói đến những chuyện xảy ra nhỏ nhặt khi trước, nếu không có biện pháp ngăn ngừa.

Vậy, 1 lần nữa chúng tôi trân trọng kính đệ đơn này đến thỉnh cầu Đại tá Tỉnh trưởng vui lòng cứu xét và đặc ân chỉ định cơ quan hữu trách chuyên môn đến điều tra cứu xét cho đốn hạ mé những tàn cây mục nát sắp rơi rụng như trên.

THỨ NĂM VÀ CHỦ-NHẬT TRANG **ĐẶC BIỆT DÀNH CHO LÍNH**

★ Do THẨM-THÚY-HẰNG phụ trách

Trang **HOA XUÂN**

★ HÀ-VÂN phụ trách

EM GÁI VIẾT :

GẶP GỠ

★ AI TỬ (Võ Trần)

(TIẾP THEO)

Vân dạ nhỏ rồi nhìn Vinh như cầu cứu, muốn hỏi thằng Vinh coi cho tiền không mà ông lính đứng đây, hỏi người ta nghe làm sao.

Đã vậy thằng Vinh còn không hiểu ý. Vân muốn chờ người lính đi khỏi rồi nói, vậy mà Vinh lại hỏi :

— Đi qua đường đổ xăng đi chị.

Vân kéo Vinh lại gần hỏi nhỏ :

— Mầy còn tiền hôn ?

— Ủa, hộ chị. .

Vân nhéo Vinh, đừng có la

Người lính thấy hai chị em cứ lừng tửng, không chịu qua đường đổ xăng, đoán là chắc «có cậu kẹt» nên nói với Vinh :

— Em dẫn xe đi qua bên đổ với anh.

Vinh ngó Vân hỏi ý. Vân bắt hồn chết rồi, tiền đâu...Người lính đẩy xe, kéo tay Vinh :

Đi trưa rồi về ở nhà mong à.

Vân đứng im, không biết nói gì. Vinh thì đi theo người lính, nó cũng không có phản ứng, chợt Vân kêu

— Ông ơi !

Người lính quay lại :

— Gì cô !

Vân ngập ngừng :

— Ơ...để lát tui đổ

Người lính cười

— Thôi được rồi, để em nó đẩy đi cho

Vân chưa kịp nói gì, thì người lính và Vinh qua giữa đường, khổ chưa, tiền đâu mà trả bây giờ.

Chợt Vân lại lo sợ, chết hôn, lỡ ông ta đẩy đi luôn thì sao ? chết ! mà hổng sao, có thằng Vinh đi theo, nhưng thằng Vinh ăn thua gì ? Ngu chưa ! Khi không giao xe cho người lạ, lỡ... thiệt khổ ghê ! mất xe là nguy to !

Lòng Vân bối rối, lo âu, bao nhiêu câu hỏi dồn dập, giữa trưa nắng mà tay Vân lạnh ngắt, mặt lo lắng xanh lè.,. Nhưng kìa, người lính, Vinh và cái xe của Vân đã trở lại.

Vân thở phào, nhẹ người. Cơn lo mất xe đã hạ xuống. Vân ngập ngừng nói với người lính :

— Dạ ông đổ bao nhiêu tiền xăng vậy... ông ?

Người lính đánh trống lảng :

— Đâu cô đạp xe thử coi chạy hôn

Vinh lẹ làng :

— Để em đạp cho.

Tiếng máy xe nổ ngon lành sau cái đạp nhẹ nhàng của Vinh.

Vân nhìn người lính, không biết làm sao bây giờ, chợt người lính hỏi Vân :

— Mấy giờ rồi cô ?

— Dạ 12 giờ 10 rồi

— Ý cha ! trưa quá hả ! có thằng bạn đợi, thôi chào cô nha ! anh đi nha cậu bé.

Vinh nói.

— Anh ơi ! còn tiền xăng... tụi em hổng có tiền.

Vân bắt hồn, quê chết còn gì khi không nói vậy, nhưng người lính như không nghe thấy, ngoắc 1 chiếc xe lam đang trờ tới, rồi xoa đầu V chào V 1 lần nữa rồi nhảy lên xe lam

Vân và Vinh ngó theo mãi. Thiệt là như một cơn mộng, tiếng máy xe vẫn nổ dòn Vân hỏi Vinh :

— Đổ bao nhiêu tiền xăng vậy Vinh ?

— Em hổng biết nữa, ông nói đổ đầy bình rồi trả tiền.

Vân thầm tính tiền đầy xe xuống đường Vinh đi theo :

— May mà gặp ông lính này, hổng thôi thì chết.

— Biết người ta ở đâu mà trả nợ đây.

— Ông ở sư đoàn 7 đó.

— Ủa, sư đoàn 7hả, sao mầy biết

— Ông có số 7 ở ràng, như anh hai vậy đó.

Vân lắc đầu :

— Hổng lẽ xuống Mỹ tho, Kiến Hòa «lục» người ta.

Vân leo lên xe, Vinh đã cặp, ngồi vào yên sau :

— Rồi chi.

Vân chạy đi mà lòng mãi thắc mắc về người lính tốt bụng và «món nợ tiền xăng».

Vân và cô theo mấy người lính vừa chỉ, vào 1 căn nhà lụp xụp, Vinh đi theo vừa đi vừa nói :

— Thiệt mệt, ở chi mà tuốt trong này.

Vinh vừa dứt lời thì Viên, anh Vinh và Vân trong nhà bước ra :

— Ủa, xuống hồi nào đây?

— Anh hai

Vinh mừng rỡ chạy đến Viên,Vân thưa cô mình rồi nói

— Cô với con Vân ra đây.

— Sao ở trong này vậy Vinh ?

— Dạ tại đóng ở đây đó cô

Vân theo anh mình vào trong nhà nhà tuy lụp xụp như nhà vách hở, cửa sổ nhiều nên cũng sáng sủa,Viên vui vẻ :

— Dạ cô ngồi đây đi, Vân để đồ đó đi cha đem gì dữ vậy.

— Thì đem cho mấy mấy cái xoài, bánh với lại mấy cái bánh giò.

— Trời ơi cô đem nhiều quá xá

— ... cô xách ... có xách đâu mà mệt, mọi người đều cười. Vân nói : Cô cứ đòi xách hoài đó chứ

Viên soạn đồ ra để lên bàn

— Cô ngồi chơi ở đây đi, nhà hổng có ai hết.

— Ủa, còn chú nhà đâu anh ?

— Họ đi ... đi hết rồi, ủa thằng Vinh đâu rồi.

Vinh ở ngoài chạy vào

— Dạ em đây

— Đi đâu đó

— Em coi mấy ông lính chùi súng

Cô Năm la Vinh :

— Coi phá phách gì đó Vinh

— Dạ đâu có con coi mấy ông lính

Viên cười :

— Nó xuống thăm mấy ông lính chứ đâu có thăm con. Thôi đi đâu đi đi, mà đừng có đi xa

Vinh nghe anh nói mừng hớn, chạy đi nói lại :

— Em ở trước nhà nè.

(CÒN NỮA)

THỦY-HẰNG trả lời thư

BÉ HUỲNH THỊ TIẾN (Chợ lon) Cô rất cảm động khi nhìn nét chữ non mềm của cháu và càng thương cháu gái 11 tuổi học lớp nhì. Cô sẽ giữ hình tặng cho cho bé nha, mà Bé phải hứa với cô là bé siêng học làm vui lòng ba mẹ nghe. Thương cháu nhiều lắm.

PHẠM Q KHỞI KBC 4372 Chậm trả lời thư cho một người đã mến mộ mình, Hằng thật có lỗi với anh Khởi lắm. Mong anh thông cảm cho cái nỗi đoạn trường giấy báo có hạn nha. Rất cảm ơn anh về lời khen ngợi chân chân sẽ có ảnh Hằng tới anh, Mến.

BÙI THỊ VƯỢNG (Sg) : Rất hân hoan đoán rõ em gái dễ thật. Chị đã chặn em gái ngay sau khi đọc 1 thư dài với lời lẽ thân mến. Em đoán đúng, chị không hề 1 thư nào của các bạn, chỉ có chậm đến cho em chỉ vì lý do ngoài ý muốn. Chị không nghĩ rằng thơ hay thì trả lời mà thơ dở thì lờ đâu chị trả lời tất cả. Vui chưa ? sẽ có hình cho em mến

LÍNH NHẮN TIN

THANH BÌNH mồ côi nghèo thiếu tình thương muốn tìm cha mẹ hoặc anh chị nuôi để an ủi tinh thần Thư về KBC 3858.

THANH BÌNH có lượm được 1 cái dù cũ ở đường Võ Tánh Phú Nhuận. — Ai mất xin đến 1 bis Phan đình Phùng để nhận lại (Hỏi TS Thanh Bình ban Tài ngân).

Trung sĩ NG VĂN TƯỜNG KBC 3798 hiện phục vụ tại đâu ? Thư cho gia đình biết tin.

Anh LÊ THANH CHÂU KBC 3 394 sức khoẻ thế nào ? Lan ở Saigon rất trông thư anh.

Nhắc các bạn. Tôm, Diệu và Sang trước là y tá thuộc tiểu đoàn 2/15 tất cả nay ra sao.

Xin thư về Hồ ... Sun số 53/1 bis Phan văn Vàng Châu Đốc.

Muốn biết tin chồng là Nguyễn văn Năm trước thụ huấn tại Trung tâm huấn luyện Thất Sơn hiện phục vụ tại đâu ? Thư cho vợ là Trần thị Nhi biết tin.

VÙNG TRỜI QUÊ NỘI

(TIẾP THEO)

— Chú Phi nhìn em thật trìu mến chú bế em trên tay cười trêu :Cô bé đừng khóc chú xấu lắm nhé bé còn nội này, còn chú Đông với chị Trâm nữa, vui đi bé. Em quẹt nước mắt nhoẻn cười với chú,

— Thế chú không có nội, không có chú Đông với chị Trâm như cháu hả ? Bé cho chú gọi hun chớ !

Chú Phi bật cười bẹo má em và gật đầu bằng lòng.

Bóng chú Phi thật oai khuất sau khúc quanh, nước mắt của chị Trâm nóng hổi rụng lả tả trên tóc em. Sao chị Trâm hay khóc thế. Chú Phi đi rồi lại về mà, em dật dật tay chị Trâm thỏ thẻ :

— Chị Trâm ơi ! chú Đông với chú Phi chị thương ai nhiều hơn hở chị ?

Đôi mắt chị Trâm ráo hoảnh, hình như chị thẹn thì phải ?! chị dắt em trở vào nhà một lúc sau chị mới nói :

— Chị. , không biết An ạ, còn em thì sao ?

Em tíu tít :

— Em thương 2 chú bằng nhau cơ.

— Chú Phi đi rồi em mới chợt nhớ mình chưa hỏi chú điều thắc mắc nhưng thôi, vì lúc này bà nội cũng khuây khoả nỗi buồn đằng chừng là tối hôm qua bà nội mới kể cho em nghe một chuyện cổ tích hay tuyệt, chuyện cô bé quàng khăn đỏ xinh xắn với con chó sói dữ ghê lắm Em cong người lại khi nội tả mấy cái răng chơm chởm trong mõm con chó, dễ sợ lắm ... không biết chị Trâm có biết câu chuyện ấy không ? À nói đến chị Trâm em mới nhớ chị ấy là lạ làm sao ấy, chiều nào chị cũng dắt em ra cụm bông nở ngày tím lịm cạnh cái nhà chòi xinh xắn chú Phi dựng còn đó, chị không nói gì cả chỉ ẵm em vào lòng mà ánh mắt xa vời vợi...

dần dần em cũng quen với hình ảnh ấy em thương nhiều cánh chim bé bỏng trên bầu trời bao la xa tắp về thường vì mất chị buồn hơn mão hoàng hôn lặng đọng.

Một sáng kia ra thăm vườn em reo lên khi chị Trâm chỉ cho em thấy chiếc lưới mèo xanh nôn vừa như lèo trong ngọn dừa xiêm, nhưng kìa...lạ thật ! sao trong tổ chỉ còn hai chú sáo con say ngủ, còn sáo mẹ đâu ? em hỏi chị Trâm thì chị bảo sao con nay đã lớn có lẽ mẹ nó đã bỏ đi hay bị ai bắt rồi, em thút thít khóc thương cho 2 con sáo nhỏ côi cút, em bỏ cơm sáng đứng ngoài vườn trông chừng cái tổ sáo hoài. hai con sáo bay đi tự kiếm ăn lấy và buổi chiều đó chúng không trở về tổ nữa. sáo bỏ em rồi ! em khóc nức nở... một bàn tay mềm mại ôm vai em âu yếm, tiếng chị Trâm dịu dàng :

— Đừng khóc nữa em. thế nào cũng có con chim khác để ở mà.

Em vẫn thấy thương tiếc mến mão hỏi chị :

— Thế khi em lớn rồi chị có bỏ em đi không ?

Mắt chị Trâm lạ xa xôi, em tủi hận khóc nữa lên chị Trâm cũng bật khóc,. chị ôm mà em vỗ về,

— Nín đi An, chị sẽ không bao giờ bỏ em đâu.

Vòng tay em nhỏ nhoi ôm cổ chị nghe mến thương dâng đầy. có tiếng chú Đông.

— Hai chị em làm gì mà giọt vắn giọt dài thế ? Em chạy tới níu tay chú Đông. chú khẽ tựa người vào gốc cây dừa xoa đầu em trìu mến. từ khi chú đi bằng cái cây gỗ bên chân trái chú rất ít khi bế em lên hôn trên má vì tay chú phải vịn cái cây chị Trâm gọi là cây nạng ấy cho khỏi ngã, thấy chú Đông chị Trâm đứng dậy lau nhanh nước mắt nhìn chú ngập ngừng chú Đông nói tiếp :

— Trâm này, sao gần đây chú để ý thấy cháu hay buồn quá vậy ? nói chú nghe nếu được chú sẽ giúp cháu,

Chị Trâm đáp lí nhí :

— Dạ... tại cháu thương chú...

— Chú Đông cười

(CÒN NỮA)

ĐÊM BUỒN

● HỒNG LINH

Phương ơi ! ngày mai chị đi xa. Phương ở nhà chăm học nhé ! Vâng lời ba má, đừng để ba má buồn nghe Phương, lời nói chị Hồng vẳng vẳng. Đêm tối tiếng côn trùng rỉ rả, hòa thêm bản nhạc dư âm. Em nghe trong lòng bâng khuâng, ngày mai chị Hồng rời xa xứ sở, em cảm thấy buồn, nỗi buồn cứ lẩn quẩn mãi trong lòng em.

Em phải làm gì bây giờ ? theo thức giấc đêm dài cô lẻ, vùng suy tư biên diện quạnh hiu hồn thơ dại của em.

Em nhẹ bước xuống giường sang phòng Chị Hồng ngọn đèn màu xanh. chị Hồng còn thức, em biết chị ngủ ít để đèn lắm, bóng đêm là của chị. Em xô cửa bước vào, chị nằm trên giường tay cầm quyển sách chăm chú xem. Em nhìn chị bằng đôi mắt thương mến, em muốn ôm chầm lấy chị, để ngày mai chị đi, đi thật xa tận bên khung trời.,. Rồi có khi nào chị nhớ đến em không ?

Dịu dàng chị nói với em Phương chưa ngủ?ngày mai Phương đưa chị đi Phương nhé ! Coi rất buồn khi phải xa Phương tương lai của chị sực sáng ngày về Phương cười bỉ đừng buồn nữa, chị sẽ biên thư về cho Phương,kể những gì vui cho phương nghe nè !

Lời nói của chị tha thiết quá ! ở nhà toàn là anh em trai không hà ! làm sao em không buồn, chuyến đi của chị là cuộc hành trình, chị làm quen với nếp sống mới còn em vẫn suốt ngày cô đơn... làm bạn với những gì mà em đã sống. tất cả đó là quen của em rồi. Em im lặng để 2 giọt lệ lăn lăn trên má Khoé mắt chị nhiều mơ ước quá, em im lặng để nghe sầu dâng cao. Tuổi trẻ em thích sống mãi bên người chị thân yêu, để những buổi chiều 2 chị em đi dạo phố, đêm đêm tâm sự nhau bên khung cửa sổ.

Em nức nở thì thầm nắm lấy tay chị nói : chị Hồng ơi ! ngày mai chị đi sớm không chị, em đưa chị nghe chị dỗ dành bảo đi ngủ, khuya rồi. Em lặng lẽ về phòng trong lòng nhiều nỗi buồn ray rức. thành trùng buồn thơ ngây từng giọt lệ lăn trên má em như lạc lõng vào thế giới cô đơn. Niềm đau thơ dại em khoác khoải đi vào bóng tối, 1 đêm không trăng sao em biến thành cọc người quạ vùng suy tư em sắp đánh mất dáng dấp nhí nhảnh, luôn luôn trên môi nở nụ cười, Tất cả đấy ! em đều vui khi còn chị Hồng ở nhà, chị đi rồi ai nữa, để cho em nhung nhớ thời gian trôi qua êm đềm, em sẽ sống với cảnh vật nên thơ.

Em mở tung cửa sổ, gió lùa qua khiến em lạnh lạnh. em nhìn bầu trời mang màu đen thẫm, sao lại thế nhỉ ?

đêm đen thông cảm nỗi buồn sâu kín em à ! Ba má em, anh chị em bây giờ yên giấc, duy còn em sao lại lang thang trong vùng bóng tối cô miên, em hờn tủi trách phận phận mình, Phải, chi nhà em được nhiều chị em gái thì thú biết chừng nào. Thôi số phận em trong gia đình chỉ có 2 chị em. Lại đến chia đôi chị phải đi, để tìm nguồn sống danh cho cha mẹ, em nghĩ lúc mình ra sao nhỉ ? Tay xách vali ngược nhìc lại ngôi nhà thương yêu mà trong lòng tan nát.

Em đóng cửa sổ lại bàn viết, em lấy một tờ giấy trắng, ngồi cầm viết mà tâm hồn em nghĩ xa xôi, những tưởng tượng quay cuồng trước mắt em, 1 khúc phim tuổi thơ chiếu lại trong ý nghĩ em, Con đường thật đẹp phải không chị? Ngày ấy chị thường dắt em đi học, cô bé nhí nhảnh ghê chị nhỉ ? thích được bàn tay chị đan lên tóc cô bé nè ! Một hôm em bị cô giáo đánh, về xà vào lòng chị khóc thút thít, cô giáo đánh em đau quá !

Mà em thấy càng thương thương cô giáo, nhờ cô giáo mà em chăm học, ngoan nữa phải không chị?

Đêm về khuya tiếng chuông chùa vang lại,em buồn làm sao cơ!Nhưng nỗi buồn tuổi thơ xoa dịu em trong giấc ngủ. ngày mai chị lại đi, nhớ đánh thức cô bé nhé ! Để cô bé tiễn đấy nghen ! Chị Thu Hồng ơi ! em gọi tên chị cả trăm lần, em nhớ mãi hình bóng người chị thương yêu với vóc dáng đáng mến, chị là nguồn an ủi của em khi em buồn, chị đừng quên cô em gái nhỏ bé thơ dại. mỗi chiều, mỗ tối, lúc nào cũng dệt kỷ niệm bằng ý nghĩ thật của nó.

HỒNG LINH

(Thân mến trao về chị Thu Hồng của em)

thơ TUỔI XANH

đêm thời gian

năm lên sáu em thường hay nũng
thường hay nhè thường hay khóc
đòi em
mẹ thương em nên chẳng đánh đòn
lại còn bảo «mẹ cưng con nhất»
em cắp sách từ khi lên bảy
sướng ghê thay cô cũng cưng chiu
hay cho kẹo mỗi khi em khóc
em thương cô ! cô giáo dịu hiền
rồi tám tuổi em không nhè nữa
chúng bạn cười chế giễu em sao
năm tám tuổi em ngoan ghê lắm
trong lớp em chỉ đứng nhất thôi
và chín, mười nay em mười một
biết giúp mẹ làm công việc nhà
biết quét dọn trước sau ngăn nắp
biết châm trà nấu nước hầu ba
mười hai tuổi em đã tập tành
theo chân mẹ dự phiên chợ sớm
rồi mười ba, mười bốn tiếp theo
chẳng chờ nữa mười lăm qua vội
và giờ đây mười sáu tuổi rồi
độ trăng tròn em hay e thẹn
hay ngượng ngùng hay mắc cỡ luôn
ra khỏi nhà em vội vả bước
mẹ rầy em và bảo :«đừng con
nay đã lớn hãy dè dặt nhé
đừng đi nhanh tướng chẳng sang
đâu»
ờ lạ nhỉ... sao kỳ ghê nhỉ ..
em chừng này mẹ bảo lớn sao
thôi đã hiểu, thời gian nhanh quá
em đưa tay cố níu tuổi thơ
tuổi ngọc ngà em xin giữ mãi
ngày xanh ơi ! xin hãy đừng đi
em muốn sống trong tuổi dại khờ
như ngày trước ngày em lên sáu

THIÊN TRƯỜNG THỦY
(Mạc đĩnh Chi)

tuổi thơ đi qua

Thân tặng Hồ thanh Tịnh BMF

tuổi thơ ngày em đi như cơn lốc
hồn thơ đầy buồn nặng chớ không
vơi
trong phút đó em nghe mình trống
vắng
lại bắt đầu vào mộng mị suy tư
ngậm ngùi em đi qua con lộ vắng
lệ sầu rơi nhớ lại những ngày qua
hồn dâng cao trong nỗi niềm khắc
khoải
thương nhớ đầy tàn tạ nét dung
nhan
mắt lệ đổ giọt thủy ngân tuôn xuống
biến con đường thành nguyên thủy
ngày xưa
cho em đó đi tìm trong dáng mẹ
những ngày qua kỷ niệm đậm đà
ngu ngơ quá mắt nai sầu xanh biếc
vì ngỡ ngàng hiện tại lắm phũ phàng
mẹ biến mất khi em vừa chợt tỉnh
em kêu gào như biển sóng lên khơi
đời con đó chịu nhiều trong bất
hạnh
khuôn dáng gầy em hiện diện buồn
đau
trong nuối tiếc những ngày xưa cũ
kỷ
tuổi thơ đầy đánh mất tựa cơn đau

HỒNG LINH
(Bông bong đỏ)

Thơ Tiền Tuyến ★ Thơ Hậu Phương

dáng hồng

O Riêng em dó H. (Khung trời GĐ 70)

em mang dáng một loài hoa bé nhỏ
được nâng chìu ve vuốt giữa vườn thơ
được anh đón vào cung vương tình sử
nên em thường hay hờn dỗi vu vơ

em cô bé học trò duyên tóc bím
mầu áo trinh ôm kín tuổi trâm cài
đôi mắt nai vàng ướt mi vòi vĩnh
hồn nhiên hong dượm tóc nhung dài

em mang trái tim hồng đêm thanh phố
dừng bước đi trên diễn dốc đường đời
cho say đắm vươn mình khơi bão tố
anh hân hoan tìm lý tưởng đôi mươi

em mang lốt một loài chim cánh mỏng
những chiều thả hương biển sóng tu mời
anh làm mây theo gió bay lồng lộng
đi chân hoang qua miền cát lưng đồi

em chứng tích một bài thơ tuyệt tác
anh giao điệu vần nắn nót từng câu
bao ý tưởng đều được anh góp nhặt
ca ngợi tình yêu đẹp buổi sơ giao

em mang dáng nàng thơ yêu áo trắng
anh mơ ngồi tù giữa trùng mi xanh
cho hương nồng chảy mềm thân thể ấm
hai vòng môi làm dấu ngôn ngữ ân tình

NHẬT LAN THỦY
(Sông vang Huế)
Trong : Hương yêu

Tìm đọc :

Mưa Chiều

Tập truyện đầu tay của LINH-TRANG

Do CHIÊU-DƯƠNG Xuất bản

Đã có bán ở các tiệm sách

« CHUYẾN XUẤT NGOẠI KHÔNG CHIẾU KHÁN CỦA LÍNH V.N. »

TRÊN ĐẤT KAMPUCHIA

★ Diễn tiến H.Q. từ ngày N1 với cơn sốt vỡ da... Thương trường và tình trường xứ «mắm bò hóc» trong lửa đạn ● Đồn điền CHUP với 40 ngàn nhân công đang... vô vi ★ Campongchàm : 1 bàu hò lò có nhiều đệ tử lưu ly hờm sẵn ● Mùa mưa đất lún, ai chủ động chiến trường ?

★ Bút ký chiến tranh : PHẠM-QUỐC-HÙNG

(TIẾP THEO)

Làn sóng VK hồi hương làm cho nhiều bạn hàng lậu cò con ăn nên làm ra hẳn lên. Phần lớn là như trời đã dành sẵn cho người vốn đã bị hưởng tai họa cáp duồn, chạy đạn. Người ta đổi tiền Việt lấy tiền Riel cho VK hồi hương với cái thế bóp hầu bóp cổ nhưng ngoài mặt vẫn được tiếng là giúp đỡ này nọ. Người ta mua vàng trên đất Việt với giá thật hạ thật rẻ của xứ chùa tháp. Có người mua gạo thóc của VK bán lại sau khi lãnh từ những kho chiến lợi phẩm giá đã rẻ hơn giá thị trường, mà khi về nhà trút ra lại quơ được một mớ lên với 5 ngàn tiền Riel giấu trong bao gạo. 5 ngàn đồng riel tính theo giá chính thức tới 35 ngàn bạc V N nay chắc là do dân chạy loạn vội vã giấu, bị CS bắt về giấu lại lần nữa trong các hầm bí mật, rồi lại bị anh em chiến sĩ VN thâu đoạt được mang về cứu trợ cho VK hồi hương.

Nói đến Chợ trời biên giới lại còn phải nói đến những «món bở» nhất mà mấy chú CS biên giới được hưởng Đó là những lần hú hí với mấy bà mấy em buôn lậu cò con tại những phòng ngủ Tây ninh, Cô nào bà nào muốn làm ăn của mình được dễ dãi món hàng được đi trót lọt,ngoài việc hối lộ, chia chác tiền bạc, còn phải hối lộ cho mấy ông CS vùng biên giới này bằng chính thân xác mình. Bất kể là có chồng hay chưa,mấy tên CS dâm đãng này luôn luôn đòi dân lậu cò con vùng biên giới, ít nhất là 1 lần phải hối lộ chính xác thịt họ bằng một... chầu phòng ngủ tiệc phòng do chính các ngài nhân đất thọ. Tiêu chuẩn hối lộ này được đưa ra như 1 tiêu chuẩn tất yếu, không có chuyện có kẻ bớt 1 thêm 2 gì cả.Nếu không? À là bắp cho chết đói luôn. Không buôn bán làm ăn gì cả. Cái chuyện hối lộ bằng xác thịt này đã như 1 điều lệ ở vùng chợ trời biên giới.Dân buôn lậu cò con ở chợ trời Gò dầu Hạ trước khi vào nghề đã như nhập tâm cái nguyên tắc giản dị nhưng quái ác trên của mấy tên Cộng sản. Nếu

Chồng con của họ không biết thì thôi, người đàn bà buôn tảo bán tần, dầu tất mặt tối vẫn phải tràn tháo buôn bán kiếm tiền nuôi gia đình và lao thân vào hố sâu tội lỗi do những vụ hối lộ xác thân cho CS Nếu chồng con biết gia đình tan vỡ thì càng mà chịu Chứ CS vẫn là chủ CS của chợ trời biên giới đang hàng ngày, hàng đêm chờ đợi những vụ hối lộ xác thịt khác của đám đàn bà con gái buôn lậu.

Bao nhiêu gia đình ở Gò Dầu Hạ Tây Ninh đã tan nát sau hậu quả hối lộ xác thịt để được dễ dãi buôn lậu ? Hỏi mấy ông CS kềm soát vùng Chợ trời biên giới Gò Dầu Hạ sẽ biết

Xứ mắm bò hóc đây rồi !

Thật là giản dị và không 1 xúc động nào đến trong tâm hồn tôi trong chuyến xuất ngoại này — chuyến xuất ngoại không cần chiếu khán. Có lẽ mấy chục ngàn người Việt trong các đơn vị viễn chinh Cambodge cũng có tâm trạng không khác gì tôi. Tâm trạng bước 1 bước đã xa lìa quê hương và ngược lại...

Chỉ vài thước đất, chỉ mấy bước chân, ta đã ly hương và sẽ hồi hương Quê hương yêu dấu không bỏ lại quá xa ngoài tầm tay với, khi hầu hết vùng đồng bằng miền Nam cũng như xứ chùa Tháp đều tạo nên bởi phù sa sông Cửu long. Nó như ..cái thế chẳng đặng đừng của câu ca dao «mình với ta tuy hai mà 1» của vùng đất Đông dương đau khổ ngàn đời, không 1 bồi hồi nào đến trên bước đi có lẽ chiến tranh triền miên đã mang đến những chai lì đó. Tôi phải chờ, phải đợi cái thời gian ly hương kéo dài khá lâu và thật lâu mới cảm bắt được những xúc động của kẻ xa rời quê hương đất tổ chăng ? Không. tôi đã không mất công chờ đợi như dự đoán. Những đổ nát, những dấu đạn trên phần đất cái xứ lâu nay được hưởng thanh bình trong cái thế Trung lập chông chênh, đã cho tôi những xúc động mong muốn đó. Tôi ngắm nhìu những đổ nát khởi đầu mới toanh của xứ Cambodge, để so sánh, để hồi tưởng những đổ nát của phút đầu tiên trên quê hương mình. Phút đầu tiên của hơn phần tư thế kỷ đã qua, đã mất hút với những đổ nát liên tục tiếp diễn trên quê hương nghèo đói và chịu đựng từ tiền kiếp

Bên kia phần đất Miên, nơi đồn biên giới, cách đồn VN chỉ độ 50th những đổ nát, những vết đạn mới toanh còn in hằn. Bỏ khu biên giới, dọc theo QL 1, ngoại ô ChiFou đổ nát như bất cứ đổ nát VN nào, Những mảnh tường rỗ đầy vết đạn loang lổ, những tảng tường đổ sập những mái ngói vụn vỡ của bom, đạn pháo kích. Tất cả là hoang lạnh. «Cũng những đổ nát này. khi tôi dùng trực thăng qua phần đất Cambodge trong những chuyến đi liên tục sau đó, vẫn còn ngùn khói đến 3, 4 ngày hoặc đang đổ sập trước sự chứng kiến của tôi. »

Nhưng sau cái không khí hoang lạnh ghê người đó, độ 20 ngày sau, trên đường lội ngược, chúng ta lại sẽ ngạc nhiên vì những đổi thay đột ngột trên .. đầu người quen lý xưa kia đi. đi mãi không gặp một mạng người... làm thuốc, bấy giờ lại đông nghẹt những người, Đông hơn cả trước thời gian trận chiến tạm dừng chân ghé thăm Chipou.

Với bóng dáng của anh em chiến sĩ thuộc chiến đoàn 225 chịu trách nhiệm an ninh từ Chợ trời biên giới đến Soài Riêng ngoài nhiệm vụ tảo thanh mặt khu Ba Thu rộng lớn, dân Miên trong các sóc, bản, làng xa đã đổ tứa ra Chifou tị nạn, làm ăn sinh sống. Đi đâu cũng gặp người, đi đâu cũng gặp những các chòi lụp xụp tạm bợ

(CÒN NỮA)

Tố cáo kẻ bán hàng hoặc tích trữ hàng Quân Tiếp Vụ bất hợp pháp sẽ được trọng thưởng

— 25% nếu số hàng bắt được trị giá từ 50.000đ. trở xuống.

— 15.000đ. nếu số hàng bắt được trị giá từ 50.000đ đến 100.000đ.

— 15% nếu số hàng bắt được trị giá từ 100.000đ trở lên.

NGƯỜI LÀM RA MƯA

(CÒN NỮA)

Nguyễn Quốc Trụ

★ KỲ 31 ★
Chủ Nhật 26-7-1970

NHẤT-LINH VÀ «BƯỚM TRẮNG»

«Trương nghĩ lại mới thấy tình chàng yêu Thu không có một lý gì sâu xa, 1 căn bản gì chắc chắn cả. Chỉ là một ảo tưởng gây nên bởi một vài sự rủi ro lần đầu trông thấy Thu là hôm Thu có một vẻ đẹp não nùng trong bộ quần áo tang giữa lúc chàng đương mắc bệnh lao có cơ nguy đến tính mệnh. Thu lại có 1 vẻ đẹp giống Liên, người mà trước kia chàng đã yêu. Giá nếu gặp Thu trong 1 lúc khác, và nếu có thể yêu Thu 1 cách bình thường như yêu 1 người khác, không kính trọng Thu quá như thế thì có lẽ chàng đã không phải chịu bao nhiêu đau khổ bấy lâu».

Con người mộng tưởng ở Trương cũng đã chết khi tình yêu gãy đổ, khi giấc mơ tan lụn, khi ý thức của chàng đã phục hồi địa vị và tiếng nói của nó. Thì ra chàng cũng chỉ là một con người bình thường như bao nhiêu người khác, thực ra một kinh nghiệm choáng váng say sưa. Và «Bướm Trắng» chính là khúc ca bừng tráng của 1 con người trong 1 bước chân trượt ngã, lao đầu vào 1 khoảng mênh mông..

Một thế giới về chiều

«Bướm Trắng» là giấc mơ của 1 tâm hồn đang chơi vơi giữa lòng cuộc đời với những ám ảnh không rời của bệnh tật và cái chết, 1 giấc mơ điên cuồng, đẹp tuyệt được tạo thành lấp đầy những khoảng trống vắng hãi hùng của thực hiện hữu ngẫu nhiên, không tương tồn. Đó là mưu toan của con người muốn thoát ly, muốn quên lãng cái thực tế buồn nản ngập phiếc đang đè nặng lên nó, 1 cách nào đó để khỏi bị chà đạp, nghiền nát; 1 cách nào đó để được đóng vai kẻ thắng trận. Nhưng giấc mơ nào rồi cũng đến lúc tan vỡ. Cái thảm kịch của Trương là muốn lãng quên thực tế của đời mình nhưng luôn luôn lại phải nhớ đến nó luôn luôn lại phải trở về với nó. Phải chăng khi đã chọn mộng tưởng làm 1 cách thế nhìn ngắm cuộc đời, nhìn ngắm chính mình, 1 cách thế sống chàng đã chọn sự thất bại.

Bởi cuộc sống hạt của chàng là cuộc đời thiếu hụt. Bởi thế giới của chàng là thế giới về chiều. Chàng tìm cách thoát ly nhưng những bước phiêu lưu lại chỉ là những bước trở về cho gần chàng tiếp tục là kẻ lạc loài, tuyệt vọng người tù chung thân của cô đơn và bóng tối. Trong cái thế giới tiêu điều, âm u, buồn bã, nhàm chán của Bướm Trắng, Trương xuất hiện như một hình ảnh muộn màng của một nhân loại không an hữu, không hứa hẹn, chàng là hình ảnh một con người bị tước đoạt bị xua đuổi, chàng đang đi đâu ? Chàng mong đợi gì ở đời sống ? Có lẽ chàng không biết nữa.

«Trương ở vào tình trạng một người không cần gì nữa, chỉ mong xảy đến cho mình một việc bất cứ việc gì,
miễn là khác thường để cho mình quên được sự sống».

Chờ đợi «bất cứ việc gì» xảy đến tức là không chờ đợi gì nữa. Thế nào là 1 kẻ không chờ đợi ? 1 kẻ ở tận cùng mọi sự chờ đợi ở tận cùng chính đời sống của mình, đời sống như 1 chuỗi liên tục của những khoảnh khắc chờ đợi, 1 kẻ đang sống chính cái chết của đời mình. Trương không xa lạ gì với nó. Từ khi sinh nghi mình mắc bệnh lao cái chết trở thành 1 ám ảnh thường xuyên của chàng nó kề cận bên chàng, nó đã có mặt ngay trong đời sống của chàng. Cái thế giới về chiều của «Bướm Trắng» thật ra chỉ là thế giới chiếu rọi từ một dự phóng nền tảng của Trương, một tâm hồn chạng vạng đang trù trừ giữa sự sống và cái chết. «Bướm Trắng» chính là cái thế giới nhạt nhòa chết chóc dưới cái nhìn hủy hoại man rợ của một con người đang hấp hối. Có một hơi thở bàng bạc chạy dài suốt mấy trăm năm sách, tạo cho chúng một bầu không khí duy nhất, một đời sống duy nhất, một ngôn ngữ duy nhất. Kỳ lạ thay có thể thu gọn «Bướm Trắng» về một hơi thở của sự sống, một nhịp đập của trái tim. Trong hơi thở nồng nàn đó đã xen vào cái lạnh của miền đất chết. Trong nhịp đập say sưa kia đã nghe đời thoi thóp. Như vậy, có thể nói rằng đây là một cuốn phim tiểu thuyết viết về cái chết, đặt vấn đề cái chết ? Không. Cuốn sách không nêu lên câu hỏi về cái chết cũng không đề nghị 1 câu trả lời nào cho cái chết cũng như cho đời sống. «Bướm Trắng» chỉ mô tả 1 kinh nghiệm. Chỉ có kinh nghiệm lên tiếng, thay lời cho tác giả ẩn mặt vì im lặng sau tác phẩm mình: kinh nghiệm của 1 người trong cơn giục giã của đời sống đồng thời trong ám ảnh của cái chết dâu đây. Kinh nghiệm của 1 người tên Trương. Không, Trương chỉ là 1 cái tên, 1 cơ hội từ đó kinh nghiệm xuất hiện, cái chết lên tiếng. Vâng chính cái chết đang lên tiếng ở Trương. Cái chết đang xê dịch trên những bước chân lang thang của chàng. Cái chết đang nghĩ ngợi và mơ tưởng trong đầu óc chàng. Cái chết đang yêu thương hay thù hận trong lòng chàng. Cái chết đang sống trong chàng. Cái chết không bình thù mây mặt không lạ lịch, không tên tuổi. Vậy là nó cái chết trong cái nhìn reo vui gửi lên sự vật :

«Khi ra đến ngoài, chàng thấy cảnh trời đất đẹp rực rỡ sáng lạng. Lá cây chàng thấy xanh hơn và màu các bông hoa trong vườn tươi thắm như vừa ướt. Chàng tiến về phía nhà ngang chỗ hàng người đứng : gió và ánh sáng làm chàng chói mới và say sưa bàng hoàng như người uống rượu».

Vẫn là nó, cái chết trong cuộc mặc khải êm đềm của tình yêu

«Giữa vẻ đẹp rực rỡ của mùa xuân, cạnh một người đẹp mà chàng yêu thương van tiếng thấy lẽ loi trơ vơ với nỗi buồn nản thầm kín của lòng mình»

«Trương tự nghĩ nếu làm thế này rủ được Thu cùng tự tử thì cái chết của hai người sẽ êm ái lắm»

Vẫn là nó, cái chết trong những phút sáng suốt :

«Trương chợt nhận thấy mình là một người hấp hối cần suy nghĩ bao quát cả đời sống của mình trước khi nhắm mắt».

Vẫn là nó, cái chết trong những ảo tưởng :

«Hình như nàng mặc áo tang đội mấn tóc bỏ xõa, đi theo sau 1 chiếc áo quan và chính chàng lại nằm trong chiếc áo quan ấy người chàng liệm toàn vải trắng»

Vâng luôn luôn là cái chết, bóng dáng nó ẩn hiện tiếng nói của nó tiềm tàng trên khắp các trang sách qua suốt câu chuyện kể qua suốt lời kể chuyện của tác giả nó thấm nhập vào chính giọng kể của tác giả : cái chết không còn ở ngoài lời nói về cái chết nói.

Hỏi: Đâu tiếng nói chân thật nhất của Bướm Trắng», đâu là nhân vật chính thật của «Bướm Trắng» ? Phải chăng đó là cái chết đã nhập thể vào một lời nói vào một nhân vật ? Phải chăng đó là cái chết không như 1 đối tượng số bức mà là chủ thể sở hữu (cái chết chiếm lấy Trương, làm chủ tâm hồn chàng vũ trụ của chàng ..) ? Trong thế giới về chiều của «Bướm Trắng» con người luôn luôn phải sống trong mối ám ảnh liên lỉ của cuộc hủy hoại sau cùng, cái chết. Cái chết trở thành bá chủ. Ta có thể nói rằng tất cả đều đã bắt đầu, bắt nguồn từ «cái chết đã nằm sẵn trong ý thức của Trương.» Chính cái chết (hay đúng hơn là ảo tưởng về cái chết) đã đưa Trương vào tận những miền sâu thẳm của tâm hồn mình, của sống, và nhất là của tình yêu với những say sưa và cuồng nộ của nó. Chính nó đã biến cuộc đời Trương thành những chặng đường phiêu lưu mà rất có thể trước kia chàng chưa hề nghĩ tới : bỏ học, yêu, đắm mình vào cuộc truy lạc, phạm tội v.v. đối với Trương, dường như tất cả đều được phép khi người ta đang sống với cái chết đang kề sát, đốt cháy da thịt mình.

«Vì không cần gì nữa, anh đã tự phá hủy đời anh. Anh bỏ học và có bạn nhiều tiền anh đem phung phí hết trong các cuộc vui. Anh có thích gì đâu ! Nhưng không lẽ cứ chịu ngồi đấy đợi cái chết đến».

«Sống gấp hay không sống gấp đằng nào cũng tệ như đằng nào, cái cách tốt hơn hết là nhồi 1 viên đạn nhỏ vào trong sọ. Tạch 1 cái, thế là hết. Ngọt như mía lùi».

Con người tự do trong cái chết. Con người vô trách nhiệm trong cái chết. Con người được phép làm mọi sự kể cả tự tử, «tội Ác bản của sự bạo động» kia (Coi sao) mà chính Trương đã từng nghĩ tới.

Nhưng Trương chưa tự tử mặc dù chàng đã từng thực hiện những hành vi liều mạng đến tội cùng, lòng đứng dương trước những cám bẫy của Thiện Ác chưa tự tử bởi vì trong cái thế giới về chiều đó, cái chết vẫn chưa phải là tiếng nói sau cùng và con người may mắn thay, vẫn còn 1 chỗ đứng 1 cơ hội dù cho đó là 1 chỗ đứng tạm bợ, dù cho đó là một cơ hội sau cùng như Trương, sau những ngày ảo mộng buồn bã, đã

«...cảm thấy mình trơ trọi trước 1 cuộc đời không bạn hữu, không cha mẹ, anh em và trí chàng tự nhiên nghĩ đến quê hương, tìm 1 nơi nào bấu như người sắp chết đuối tìm 1 vật gì để bám víu.»

Một chỗ đến cho người sắp chết đuối, 1 tâm hồn đã mỏi mệt ? Đó phải chăng là 1 nơi để trở về :

«Nhìn lịch chàng nhớ ra ngay ngày mồng tám là ngày giỗ mẹ chàng. Cái ý tưởng về quê để giỗ mẹ và về quê để gặp được nhau 1 cách rất tự nhiên cùng hiện đến trí chàng trong 1 lúc. Ý tưởng đó không có gì mới lạ cả nhưng sao lại khiến chàng sung sướng đến thế. Chàng như thấy 1 cơn gió nhẹ nhàng thổi qua trong tâm hồn. Chàng cần 1 thứ rất êm dịu để xoa dịu lòng mình thì đó là tấm tình yêu của Nhan người vẫn dịu dàng yên lặng yêu chàng và đợi chàng ở chốn quê xa xôi và yên tĩnh».

Trương là điển hình của mẫu người sống trong sự đốt cháy của ý thức. Sống và ý thức về đời sống, về chính mình. Nhưng ý thức về đời sống ở Trương đồng thời cũng là ý thức về cái chết. Trương trước tiên là một cái nhìn thấu suốt cân phân ; sống tức là chạm mặt thường xuyên với chính thân phận đầy giới hạn và ngẫu nhiên của chính mình, sống tức là đang đi lần tới, đã tới chỗ tận cùng của đời sống mình. Phải chăng chính trong những phút, chỉ trong những phút gọi là hấp hối của con người đời sống sẽ chợt hiện lên trong vẻ đẹp não nùng nhất của nó. Cái gì đã làm ngây ngất người đọc ở «Bướm trắng» nếu không phải là cái vẻ đẹp não nùng của đời sống sắp sửa vỡ tan thành mây khói kia ?

Trong bầu trời ô đột của một vũ trụ đang tàn dạ, điều đáng nói là những bước chân mà Trương đã không ngớt kêu gọi tới đời sống đó chính là những tiếng kêu gọi đầy tuyệt vọng. Ở Trương luôn có sự giằng co quyết liệt giữa bóng tối và ánh sáng, giữa sự sống và cái chết giữa sống và hủy hoại. Trong những quyến rũ đê mê của cái chết, ý thức chàng vẫn bập bùng ửa sống, và ta có thể nói rằng những bước đường phiêu lưu của chàng sau lần thức tỉnh trước sự thật của đời mình, chúng còn mang 1 ý nghĩa nào khác : đó là cách khẳng định chính mình như 1 sự có mặt, như 1 sự sống và hơn thế nữa như 1 ước muốn về đời sống. Ý thức về cái chết thay vì dập tắt đã càng khơi dậy ở chàng những ước muốn cay sưa nồng nào, nung bỏng trước cuộc đời như 1 niềm bí ẩn kỳ diệu với trăm ngàn cánh cửa chờ đợi mở rộng. Hãy 1 lần nữa lần theo những bước chân của Trương lắng nghe những tiếng nói ngân kia nữa của Trương ngắm nhìn từng cử chỉ của Trương xem Trương sống để thấy rằng chính trong những tình cảnh tăm tối nhất của con người, mối đam mê về đời sống của nó lại càng trở nên mù quáng man rợ hơn bao giờ hết ; những hành vi của Trương, dù trong tình yêu dù trong tội lỗi, cần được quan niệm như những biểu tượng sống động nhất của một con người nổi loạn trước những hoàn cảnh giới hạn của mình. Một biểu tượng khác, đó là hoài niệm đó là hồi tưởng. Trong tâm hồn cằn cỗi của Trương quá khứ bao giờ cũng đẹp, nó như một thế giới khác, đầy thần tiên ở ngay trong chàng 1 thế giới mà chàng vẫn tìm đến, quay về để làm gì nếu không phải để làm ấm lại ngọn lửa sắp đang tàn lụi trong chàng, đó phải chăng là thế giới thật của chàng. Tuổi thơ bao giờ cũng rực rỡ trong những dòng hồi tưởng của Trương và chính ở những trang sách của kỷ niệm và trí nhớ đó, người đọc đã khám phá những dòng chữ êm đềm, trong sáng nhất của «Bướm Trắng»:

«Lòng chàng lắng xuống và từ thời quá vãng xa xăm nổi lên một hình ảnh yêu quý của tuổi thơ trong sáng : khu vườn rau của mẹ chàng với những luống rau diếp xanh thẫm, những luống thìa là lá nhỏ như sương mù và cỏm non trơi nắng, những mầm đậu hòa lan tươi non như lẫn quá lâu rơm ủ. Rồi đến khi luống đậu nở hoa trắng có những con bướm rất xinh ở đâu bay về...»

«Chàng ngửng nhìn trời qua những cành long não lá non và trong 1 chàng thấy mình như trở lại hồi còn bé dại, lâng lâng nhẹ nhàng tưởng mình vẫn có sống một thời thơ ngây trong sạch và bao nhiêu tội lỗi của chàng tiêu tan đi mất hết.

Vòm trời cao lúc đó, Trương nhận thấy thân mật, êm dịu như vòm trời ở phía sau nhà đã bao nhiêu lần chàng nhìn thấy mỗi khi ra thăm vườn rau của mẹ chàng»

Ước muốn đời sống, hoài niệm tuổi thơ và quá khứ có thể coi đó như những những cách thế diễn hình của con người ở đây thể hiện qua hình ảnh của Trương trong nỗ lực tìm kiếm cho mình 1 cơ hội, 1 dịp may bắt thoát khỏi móng vuốt của định mệnh và cái chết đang chực chờ hủy hoại. Ước muốn và hoài niệm bỏ chính là niềm vui của con người tuyệt trong đang đi đến tận cùng những giới hạn của mình.

Ở cuối đường phiêu lưu khi tác cơn mộng ảo, — cũng là lúc Trương thức tỉnh lần này không phải trước bịnh hoạn và cái chết mà trước đời sống thật của mình, một đời sống bình thường, thay vì là một hình ảnh hay một huyền thoại của đời sống — Trương đã tìm được niềm vui mà trước đây đã chỉ đến với chàng trong mơ tưởng và hồi tưởng, niềm vui có thật của 1 con người thật trong 1 đời sống thật. Chàng từ chối gặp gỡ hư một lần chót, cớn đối trả sau cùng của con người mộng tưởng chính là chàng ; chàng từ giã luôn cái thế giới mà chàng đã dựng lên = 1 hình ảnh. 1 cơn xúc động làm xây xẩm mặt mày chàng từ giã luôn những ám ảnh triu mến của cái chết bởi vì «chốn đó, nơi mà chàng tưởng sẽ quên được hết (...), chốn đó không phải là cõi chết ở thế giới bên kia». Chàng trở lại quê nhà, tìm lại Nhan người con gái vẫn đợi chàng từ những năm trước; Nhan như niềm vui thứ nhất đến với chàng với tất cả đơn sơ và dịu dàng của nó. Nhan như sự thật đầu tiên xuất hiện dưới ý thức của Trương vừa trải qua một cơn say lưới khướt. Chuyến trở về của Trương sau một quãng đời phóng túng trong đó có những hành vi xấu không chối cãi vào đâu được (việc chàng thụt két vào tù) liệu có thể xem đó như cơn phản tỉnh của con người đạo đức ở Trương ? Không.

Thiết tưởng rằng tìm đến một câu giải thích về Trương cũng như về tác phẩm «Bướm Trắng» mà chỉ căn cứ vào một chỗ trương hay 1 ý hướng đạo đức, điều này có nghĩa là phủ nhận nhân vật (Trương) và tác phẩm «Bướm trắng» ngay từ trong bản chất của chúng. Bởi vì ở đây khởi điểm của nhân vật và tác phẩm không căn cứ trên 1 ý tưởng đạo đức mà trên 1 nhận thức tỉnh chất siêu hình của con người về đời sống. Vậy thì Trương, hình ảnh 1 con người mộng tưởng đồng thời là 1 ý thức khốn khổ đó bấn đi tìm cái gì ? Có thể bấn đi tìm cho hắn 1 đời sống thật, 1 khuôn mặt thật, sự thật, niềm vui, tất cả ẩn giấu sau những tấm màn giả ảo.

☆

HUỲNH PHAN ANH

THỜI SỰ VĂN NGHỆ

PHỎNG VẤN R. BARTHES

(Tiếp theo kỳ trước)

Trong phần đầu cuộc phỏng vấn, R. Barthes, nhân một truyện ngắn của Balzac đã bàn về cách đọc một bản văn, phân biệt ra hai loại độc giả hay nói rõ hơn, hai mức độ của sự đọc, định nghĩa thế nào là phê bình và so sánh vai trò của những ký hiệu trong xã hội Tây phương và Đông phương. Sau đây là phần còn lại của bài nói chuyện giữa tuần báo L'express và R. Barthes.

L'exp. Bởi vậy cho nên ông ưa Đông phương và đặc biệt Nhật bản ?

R. B. : Vâng, điều tôi chú ý ở Nhật, đó là một vấn đề cả kỳ gần như thuộc vào một trật tự đạo lý (éthique) vấn đề những tương quan của tôi với những ký hiệu, bởi vì tôi đọc Nhật Bản như một bản văn.

L'exp. Nghĩa là ?

R. B. Những cáo thị, những cư xử thường ngày những nghi thức nhỏ nhặt của thành phố, những đồ chi, thức ăn, đồ uống, trương (le théatre) thiết lập nhưng kỳ hiệu và phô bày chúng như là những ký hiệu. Trong khi ở Tây phương tất cả đều được xây dựng nền trên sự hàm ý, đều xuất hiện như những đặc chất, những biến cố của bản văn. Tại Nhật, tôi như ở trong một hoạt động hoạt hóa của việc đọc.

L'exp : Nhưng những ký hiệu đó không được viết ra, nói theo đúng nghĩa đen của động từ này ?

R. B. : Chúng không được viết ra những cuốn sách nhưng nơi trên mặt tấm lụa đời sống. Điều làm tôi mê thích ở đó những hệ thống ký hiệu bắt nguồn từ một ... năng ký ..., về phương diện tinh tế và ... nơi sau cùng chúng trở nên «rỗng» trở thành «không»

«Không» ... là vì chúng không dội về một sở biểu ... (Đến đây người dịch xin mở ngoặc ... về hai từng ở sở biểu (signifié) và năng biểu (signifiant), nhóm cơ cấu khởi từ Saussure cho rằng ... ký hiệu (signe) có hai thành phần cấu tạo: sở biểu và năng biểu. Một cách rất đại khái, chúng ta có thể coi sở biểu là phần nội dung (plan de contenu) còn năng biểu thuộc phần hình thức, phần biểu thị (plan d'expression) của một ký hiệu). Ở Tây phương, sở biểu sau cùng được bản thể hóa bởi những tên như *Thượng đế*, khoa học, lý trí, luật pháp...

L'exp : Thật khó mà biết được những ký hiệu rỗng.

R. B : Cũng không khó khăn gì cho lắm. Tôi lấy thí dụ thật đơn giản : Cuốn tự điển. Ai cũng biết cuốn tự điển gồm những năng biểu nghĩa là những tiếng (mots) in đậm và nơi tiếng này được cung cấp một định nghĩa, định nghĩa này có giá trị của sở biểu. Những sở biểu này, những định nghĩa của tự điển, chính chúng lại được cấu tạo bởi những tiếng khác và cứ như thế cho tới vô tận.

Cuốn tự điển là món đồ hoàn toàn có tính cách mâu thuẫn làm chóng mặt, nó vừa bị cơ cấu hóa lại vừa có tính cách vô định cho nên nó là cơ cấu sai tâm (décentrée) bởi vì trật tự abc ở trong đó không chứa đựng một tâm nào cả

L'exp : Nói một cách khác, điều mà ông kinh ngạc ở Nhật đó là ở đó ông đọc như là một cuốn tự điển, không theo một trật tự cố định nào cả ?

R.B. : Vâng, nhưng ở Tây phương, tới một điểm nào đó, cuốn tự điển, hay nếu ông thích, ta gọi đó là một bảng liệt kê những sự vật ở trên thế gian này, nó ngừng lại với *Thượng đế*. Bởi vì *Thượng đế* chỉ có thể là một sở biểu, không bao giờ có năng biểu, không bao giờ là một năng biểu. Làm sao chúng ta có thể chấp nhận, *Thượng đế* là một cái chi ngoài ông ? Trong khi ở Nhật như tôi đã đọc nó không hề có một sở biểu tối thượng làm ngừng xâu chuỗi những ký hiệu, điều này cho phép những ký hiệu bành trướng một cách tinh tế và tự do.

Tất cả những nền văn minh có một tôn giáo nhất thần (monothéiste) đều bắt buộc lôi cuốn vào trong sự cưỡng bách nhất nguyên (moniste) tới một lúc nào đó ngăn chặn sự chuyển vận của những ký hiệu. Điều này chính là sự cưỡng bức cơ cấu (contrainte structurale) của nền văn minh Tây phương. Từ đó ông hiểu tại sao tôi đặt tầm quan trọng vào tất cả những gì có khuynh hướng vượt ra ngoài nhất tâm luận (monocentrisme) của Tây phương, vào tất cả những gì mở ra một hình ảnh khả hữu của số nhiều (une image possible du pluriel).

X'exp : Xin ông đề cập tới một trong những hệ thống ký hiệu ở Nhật bản đã quyến rũ ông nhiều nhất ?

R.B : Có rất nhiều ở đó, nhưng theo tôi một trong những hệ thống ký hiệu rõ ràng nhất đó là cách ăn uống của họ.

Nhưng trước hết một hệ thống ký hiệu hoạt động như thế nào ? Một so sánh rất xưa kể từ Saussure, đó là trò chơi cờ tướng, có những quân cờ di động trong những ô vuông trên mặt bàn cờ, có những luật lệ của cuộc chơi, nghĩa là có những điều được phép, hay không được phép làm. Chuyển sang hệ thống ăn uống, điều này muốn nói phải bắt đầu bằng cách nhận ra những đặc chất cùng những bộ phận của trò chơi đó.

Trong món ăn Nhật có nhiều thức ăn khác nhau : Có cái sống áp dụng cho rất nhiều loại đồ ăn khác nhau, có cách thái, cắt ra thành từng miếng nhỏ, lại có cả màu sắc ở trong những món ăn ấy nữa. Một mâm cơm Nhật là cả một bức tranh. Bỗng nhiên tôi bị đặt để vào trong một mức độ hoàn toàn có tính cách hình thức (formel). Tôi không nói : Gạo nghĩa là cái này, cá nghĩa là cái kia. Từ đó người ta có thể hiểu hệ thống đó hoạt động như thế nào những bộ phận khác nhau ăn khớp với nhau.

L'exp : Nhưng chúng ta cũng có cái sống, cái chín, cái cắt thành miếng...

R B : Lẽ tự nhiên, nhưng những món ăn trong bữa cơm của chúng ta không được xếp đặt giống như thế. Thực đơn Tây phương cũng nhắc trong sự cấu tạo cũng như trong trận tự ăn uống, cái nào trước cái nào sau. Cứ đến một tiệm ăn thì thấy. Không bao giờ thay đổi, thức ăn được đưa tới theo đúng thứ tự thật khắc nghiệt : Món hors d'oeuvre món rôtis, món fromages, món tráng miệng. Đó là một trật tự thời gian luận lý (logicotemporel) trong những chuyện kể cổ điển mà cho đến nay người ta vẫn không thể thay đổi. Nó trở thành bất thuận nghịch như trong Iliade trong Odyssée cũng như trong cuốn tiểu thuyết mới nhất của *Troyat*.

L'exp : *Trong khi đó ở Nhật một bữa ăn đó là* theo kiểu Robbe Grillet ?

R.B : Còn hơn cả Grillet nữa. *Trong* những tiệm ăn ở Nhật, thực khách nhận một mâm ăn trên đó có đề món ăn và những đôi đũa để gắp đồ ăn. Nhưng đôi đũa thì thật tuyệt diệu và hơn hẳn những chiếc four hettes. Người ta gắp một chút cơm, một chút rau, một chút cá, rồi thêm vào một chút canh... mỗi người tự làm cho mình một bài khẩu tụng (discours alimentaire) một cách hoàn toàn tự do và thuận nghịch (reversible). Cách ăn như thế lại rất tốt để đưa đẩy câu chuyện, không như ở Tây phương, mỗi lúc ăn phải hợp với từng câu chuyện, có những bữa ăn công chuyện (repas d'affaires), cuộc bàn luận thật sự chỉ bắt đầu sau khi ăn xong.

L'exp : Về phương diện văn minh, ông suy diễn như thế nào từ cách ăn uống của Nhật vốn ngược hẳn với chúng ta như thế ?

R.B : Lẽ tự nhiên không thể suy từ đó là, so sánh với nhất nguyên luận Tây phương cách ăn uống Nhật bản là đa thần (polytheiste). Nhưng những hệ thống ký hiệu dần dần tham dự một cơ cấu tâm lý rất lớn lao.

Thành thật mà nói tôi không biết tiếng Nhật, và chính qua tiếng nói mà người ta trực tiếp đi đến với những cơ cấu tâm lý của người Nhật.

L'exp : Bởi vì tiếng nói chuyên chở tư tưởng ?

RB : *Trước hết*, bởi vì người ta không thể nào tưởng tượng một hệ thống ký hiệu không bị ngôn ngữ hai thanh can thiệp vô. Saussure, sáng lập viên chính của khoa ngôn ngữ học mới cho rằng khoa ngôn ngữ (linguistique) chỉ là một phần của một khoa học rộng lớn hơn : KHoa học về những ký hiệu. Một phần đứng yên làm chuẩn, những khu vực khác được phát triển về sau này dưới một tên gọi mới đó là Phù hiệu học (sémiologie).

Ngày nay, nếu người ta nhận xét những hệ thống ký hiệu khác ngoài ngôn ngữ hai thanh ra (langage articulé) chẳng hạn như thực phẩm cùng cách ăn uống, thời trang, chẳng hạn, chúng ta đều nhận thấy những hệ thống ký hiệu đó cũng thấm dầm ngôn ngữ.

L'exp : *Thế* nào là phù hiệu học ?

R.B : Môn học về những ký hiệu và những ý nghĩa (sinifications)

L'exp : Do đâu mà ngôn ngữ học (linguistique), khoa học của ngôn ngữ lại trở nên một khoa căn bản (fondamental) ?

R.B : Khoa ngôn ngữ học cho chúng ta biết những khái niệm chính xác rõ rệt có một giá trị không thể nào nghi ngờ được nữa, ít ra là trong giai đoạn lịch sử hiện tại của việc tìm tòi trong ngành khoa học nhân văn. Đối với tôi, nó còn cung cấp những phương tiện hữu hiệu để mình giải bản văn hay một hệ thống ký hiệu nào đó.

Thêm nữa, những đo tìm nối dài mãi ra, vào khoảng mười năm gần đây đã cho phép khám phá ra những cái mà người ta gọi là những cơ cấu sai tâm

L'exp : Nghĩa là ?

R. B: Cho phép tôi trở lại với thí dụ cuốn tự điển. Khoa ngôn ngữ học hiện đại chỉ cho chúng ta biết có những bộ (ensembles) âm thanh (son) và ý nghĩa (sens) tự kết hợp giữa chúng với nhau, và do đó, chúng có những đặc tính ..., trong khi người ta lại không thể tìm khi cái trung tâm chính (centre pivotal) mà cơ cấu tạo thành lên xoay quanh đó.

Những kẻ thù của cơ cấu luận thường nói bằng một giọng nhạo báng rằng khái niệm về cơ cấu đã có từ lâu và họ tự hỏi tại sao người ta làm lắm trò về chuyện đó như thế. Lẽ dĩ nhiên là cơ cấu luận theo một nghĩa nào đó, đã có từ lâu : *Thế giới* là một cơ cấu, đồ vật, những nền văn minh đều là những cơ cấu, ai cũng biết vậy. Tuy nhiên điều mới là nhận ra sự sai tâm trong những cơ cấu, và điều này thật khó mà chấp nhận nếu khởi từ một kiểu mẫu văn hóa cổ điển như của chúng ta (tây phương).

L'exp : Vì những lý do nào ?

R.B : Vì tiếng nói của chúng ta cũng như thực đơn vậy, nghĩa là rất khuôn nhắc, rất quy tâm (centré), trong cách thế mà nó được tạo nên do một nhóm người nhỏ trong xã hội.

Điều mà người ta gọi là đặc tính của tiếng Pháp (génie de la langue Française) dựa trên tin tưởng là tiếng Pháp, bởi vì động từ được đề sau chủ từ, và trước túc từ, cho nên đó là tiếng nói tốt, hay nhất (la meilleure) thế giới. Những kẻ thủ cựu cho đó là trật tự luận lý, tự nhiên của tinh thần. Chính chủ nghĩa ngôn ngữ Quốc gia của Pháp đã được thiết lập trên sự tin tưởng này.

Bây giờ người ta bắt đầu học hỏi những tiếng nói có tính cách tương phản khác chẳng hạn như tiếng Trung hoa và Nhật bản đã bắt buộc những nhà ngôn ngữ học tương lai giải ý thức được rằng có những tiếng nói hoàn toàn xa lạ, không chút thân thuộc gì với ngôn ngữ Ấn Âu của chúng ta.

Vào thế kỷ thứ 16, Montaigne vẫn còn nói : « Ce suis-je » chứ không nói «je sis cela», điều này hoàn toàn đúng cách bởi vì chủ từ được tạo nên bởi tất

(XEM TIẾP TRANG 6)

TIẾP THEO TRANG 3 **H**

Ứng cử viên dự khuyết Lê thanh hoàng Dân (trong liên danh 4 bị xóa tên vì thích lục tư pháp lý lịch phiếu số 2 không hợp lệ. Các ứng c.v. Ng bá Nhàn(liên danh 0) Lý triệu Hùng (liên danh 5) Lư gia Phan (liên danh 11) Hoàng ngọc Tuệ (phụ khuyết trong liên danh 18) bị xóa tên chiếu điều 12 khoản 8 luật 007/70

Theo điều 12 khoản 8 trên bị liệt vào hạng vô tư cách và không được quyền ứng cử các người trực tiếp hoặc gián tiếp hoạt động cho CS và Trung lập thân Cộng

Ứng cử viên phụ khuyết Phan Vỹ (liên danh 10) và ứng cử viên Nguyễn quốc Thể (liên danh 16) bị xóa tên chiếu điều 12 khoản 2 luật 7/70. Theo điều khoản này không được quyền ứng cử các người có án hạt về tiểu hình thuộc tội trộm, lường gạt, bội tín, giả mạo, xâm phạm thuần phong mỹ tục, hối lộ, hối mại quyền thế và biển thủ công quỹ.

Hội đồng tuyển cử Trung ương cũng chấp nhận đơn xin rút tên của các ứng cử viên phụ khuyết Trần q. Sang (liên danh 1) Nguyễn văn Định (liên danh 9), ứng cử viên Trần hữu Bé (liên danh 12) Trương k Tạo (phụ khuyết liên danh 13) đồng thời bác đơn xin rút tên của ứng cử viên Nguyễn Trân ra khỏi danh sách ứng cử viên liên danh số 18.

Hội đồng tuyển cử Trung ương đã nhóm họp liên tiếp từ ngày 20-7-70 dưới sự chủ tọa của ông Trần minh Tiết, Chủ tịch Tối Cao Pháp viện kiêm Chủ tịch Hội Đồng Tuyển Cử.

Liên danh «Lư hương» đổi dấu hiệu vì sự giống «Lư đồng» của bà Đại

SAIGON.— Quốc vụ khanh Nguyễn tiến Hỷ đã đổi dấu hiệu «Lư Hương» thành «Ba cây chụm lại nên hòn núi cao» để tránh sự trùng hợp với dấu hiệu «Lư đồng» của bà Nguyễn phước Đại.

Lý do thay đổi theo Bác sĩ Hỷ là vì «nể» bà Đại đương kim Đệ nhất Phó Chủ tịch TNV.

Theo kết quả mới công bố thì Bà Ng phước Đại đứng thụ ủy liên danh ứng cử bán phần T.V số 15 và Bác sĩ Ng tiến Hỷ cầm đầu liên danh số 16 (số 17 cũ).

Trong khi chờ Hội đồng tuyển cử Trung ương công bố kết quả những liên danh hợp lệ tại phòng khánh tiết dinh Gia long hôm nay bà Đại đã đến gần bác sĩ Hỷ hỏi «Bác sĩ bây giờ liên danh tại mình có dấu hiệu giống nhau làm sao?

Bác sĩ Hỷ trả lời nửa đùa nửa thật «thấy bậc đàn chị là tôi sợ rồi» liên danh của tôi đã đổi dấu hiệu rồi mà.

Bác sĩ Hỷ không nói đùa. bác sĩ đã «nể» bà Đại thật khi danh sách ứng cử viên được công bố người ta thấy dấu hiệu liên danh Bác sĩ Hỷ đã từ «Lư Hương» biến thành «Ba cây»

Vui đó rồi «xỉu» đó

Trong khi chờ đợi kết quả các Ứng cử viên trong các bộ đồ lớn để tỏ ra vui vẻ, niềm nở với các bạn ứng cử cũng như đối với báo chí, trông bộ chẳng khác nào các thí sinh đợi kết quả cuộc thi.

Nhiều ứng cử viên đã tỏ ra sửng sốt báo chí hơi kỹ trong khi chờ đợi sau đó phải «xỉu mặt» khi thấy tên mình bị công bố xóa khỏi danh sách ứng cử viên.

Nhiều ứng cử viên như ứng cử viên Đinh từ Thức tức ký giả Sức Mấy có lẽ đã nghe ngóng được ở 1 nơi nào đó tin ông sẽ bị loại nên không có mặt khi công bố danh sách ứng viên hợp lệ.

TIẾP THEO TRANG 3 **U**

miếu Tổ và tại bến Đầm có thêm 1 miếu bà cậu.

Riêng tại nghĩa địa phạm nhân có miếu Cô Sáu, 1 nữ tù bị Pháp xử tử vào năm 1952.

Giáo dân thiên chúa khá đông trên đảo. Một giáo đường xây cất từ năm 1921 hiện nay đang do một Cha sở cai quản. Vị cha sở này mỗi sáng chúa nhật đều vào trung tâm cải huấn giảng đạo và làm phép cho tín đồ phạm nhân tại ngôi thánh đường cất trong phạm vi trại II.

Sau hết có lẽ lâu đời hơn hết là chùa Miên ở sở Tiêu. Nếu chúng ta biết rằng từ trước khi người Pháp đến chiếm quần đảo này người Miên cũng có một trong số dân ở làng An hải, trong khi người Pháp giải phóng đảo, số binh sĩ người Miên trong tiểu đoàn Săn đá đồn trú trên quần đảo cũng rất quan trọng, thì chúng ta không ngạc nhiên về sự hiện hữu của ngôi chùa này. Đến ngày nay vào những ngày lễ, ngày tết Khmer, các binh sĩ và công chức Miên vẫn đến lễ tại ngôi chùa của họ.

— Giao thông. Sự giao thông trong nội phần quần đảo có tính cách bán cơ động, cũng như sự chuyên vận giữa Côn Sơn với nội địa, thì hãy còn hạn chế bất thường.

Trong nội phần quần đảo, có hai mạch giao thông chính. Bằng đường biển giữa đảo và các hòn bằng hệ thống đường lộ trên đảo.

Phương tiện liên lạc chuyên vận trên mặt biển so với địa thế quần đảo rất hạn chế. (CÒN NỮA)

TIẾP THEO TRANG 3 **A**

thực hiện công tác diễn chế văn tự cho ngôn ngữ ba miền thống nhất và một bộ tự điển cho ngôn ngữ VN.

Mặt khác 1 ủy ban gồm gần 100 người đang dịch thuật các tác phẩm cổ văn và kim văn sang Việt ngữ. Hiện thời ban kim văn đã dịch được 18 cuốn cổ văn dịch được 26 cuốn Nhưng mới chỉ cho ấn loát có 7 cuốn thôi bởi vì không có tiền thuê in.

Ngoài ra, một văn khố quốc gia cũng đang được xây dựng. Theo quốc vụ khanh Mai thọ Truyền ngân sách dành cho việc thực hiện các công tác văn hoa hiện chưa tới 1/100 tổng số ngân sách quốc gia.

Đáp 2 câu hỏi ông Mai thọ Truyền cho biết các văn thi sĩ nào không đủ sức tự xuất bản tác phẩm của mình, nếu muốn văn phòng QVK sẽ mua tác quyền xuất bản yểm trợ cho tác giả xuất bản được tác phẩm.

Ngoài ra, Quốc Vụ Khanh đặc trách văn hóa trong cuộc triển lãm văn hóa tại Paris vừa rồi. Kết quả thu được «quá sự tưởng tượng». Trong cuộc triển lãm này, ông đã cho mang sang Pháp trên 700 cuốn sách và 1 rương đựng 73 băng nhạc 80 dĩa nhạc và 50 cassettes.

TIẾP THEO TRANG 3 **S**

chận bắt được 1 nữ cán bộ giao liên chi bộ CS An phú (Định tường) tên Võ thị Tâm bí danh Năm 29t nhân vụ phát giác y thị xúi c/c giả Khi bị bắt y thị đã đưa hối lộ 18.000đ để xin tha, nhưng Cảnh sát viên Ngọc từ chối.

Ngoài hành động liêm khiết trên, Cảnh sát viên Đặng v Ngọc đã 3 lần từ chối hối lộ vào những ngày 14-2, 21-3 và 31-3-70 cũng đã được Đại tá Tổng giám đốc CSQG tưởng thưởng xứng đáng.

TIẾP THEO TRANG 3 **D**

Theo phát ngôn viên trên, bộ Tư lệnh Không quân VNCH cho biết tin tức nói rằng (phó Tổng thống Nguyễn cao Kỳ, trong khi chủ tọa 1 phiên họp các viên chức cao cấp của KQVN tại Cần Thơ mới đây đã tuyên bố là tất cả mọi thuyên chuyển các cấp trong Không quân đều phải thuộc quyền của phó Tổng thống là sai sự thực.

Bộ Tư Lệnh Không quân nói rằng trong cuộc họp KQ mới đây tại Cần Thơ, PTT Nguyễn cao Kỳ «chỉ đến thăm chứ không chủ tọa» và trong phiên họp đó PTT Kỳ không hề tuyên bố câu nào có ý như vừa kể trên.

Mặt khác. phát ngôn viên quân sự VN, còn cho biết, Bộ Tư Lệnh Không quân VNCH cũng cải chính tin tức của 1 nhật báo Việt ngữ nói rằng cách đây mấy ngày, Bộ tư lệnh Không Quân VNCH trong căn cứ Phi Long có không khí vắng hoe, và tất cả mọi hoạt động Không quân đều được dời về tư thất của Phó TT Nguyễn cao Kỳ

Bộ Tư lệnh Không quân VNCH cho biết, từ trước đến nay, sinh hoạt tại Bộ Tư lệnh vẫn bình thường và không có gì thay đổi.

TIẾP THEO TRANG 3 **K**

viết ở tỉnh và các địa điểm sau ở Saigon.

Tại trường nữ Trung học Gialong cho các thí sinh ban A, Trung học Pétrus Ký cho các thí sinh ban B và trường Quốc gia sư phạm cho các thí sinh ban CD các tỉnh Cần Thơ, Long xuyên, Vĩnhlong, Mỹtho, Phan thiết và Đàlạt.

TIẾP THEO TRANG 3 **G**

nỗi buồn như gói trọn để dành riêng cho người chồng. Bà Huệ — vợ ông Tòng thì vẫn giữ nét bình thường trên gương mặt — Người ta thấy thiếu phụ Ng thị Huệ chẳng những không buồn, mà ngược lại càng lúc càng trắng trẻo, nõn nà, sắc đẹp quyến rũ hơn.. thân hình đầy đà hơn.

Buồn bực nhiều chuyện, trong thời gian gần cả năm qua, người ta thấy ông Tòng ốm thêm, và ông thường hay bịnh hoạn bất thường.
hoạn bất thường.

Nguyên do nào khiến cho cặp vợ chồng trở ấy cần dần với nhau ? Vì bị thiếu sợ nhiều nào hạnh phúc bị giảm sút chăng ? Điều đó có thể đúng, nhưng đó mới chỉ là 1 yếu tố nhỏ trong muôn ngàn yếu tố lớn khác để đưa đến sự kiện vừa kể.

(CÒN NỮA)

Thời - Sự Văn - Nghệ...

(Tiếp theo trang 5)

cả những gì xảy ra đối với nó và do nó gây nên. Chủ từ như thỏ là chủ từ vào lúc chót, như một sản phẩm, một kết quả (produit).

L'exp : Ông có thể cho 1 thí dụ về hiện tượng sai tâm ?

R.B : Nếu tôi nói: «je suis entré dans l'immeuble» (Tôi đi vào trong 1 căn nhà) câu nói của tôi thật tầm thường vì phải tuân theo những luật lệ của sự thành lập câu văn theo đúng văn phạm. Hình thức câu văn với chủ từ ở ngôi thứ ba, động từ, túc từ trực tiếp, bao nhiêu là những sự cưỡng bức ở trong 1 câu nói tầm thường đó. Tuy nhiên 1 câu văn được cơ cấu hóa như thế cũng lúc đó vẫn chưa hoàn toàn bị đóng chặt lại. Muốn cho nó được mở rộng, người ta phải thêm thắt nó, một cách vô tận. Nó có thể trở thành: «moi, qui déteste monter les escaliers, je suis entré, alors que dehors, il pleuvait, dans l'immeuble situé, 25 rue de Berri» (Tôi vốn ghét lên cầu thang, trong khi đó trời mưa, tôi đi vô căn nhà số 25 đường Berri). Một sự kiện kinh ngạc đối với trật tự trí thức (ordre intellectuel) đó là ý nghĩ 1 câu văn sẽ không còn bị bảo hòa (saturé), có thể xúc tác (catalysable) để khôi phục 1 thế từ thông dụng, bằng những thêm thắt tuần tự theo 1 diễn tiến vô tận : Trung tâm câu văn như thế đã được di chuyển 1 cách vô tận.

Tôi không nhớ rõ 1 nhà ngôn ngữ học nào đã nói điều vừa kể trên 1 cách thật đẹp và thật xúc động : «Mỗi người chúng ta chỉ nói có mỗi 1 câu, nói hoài không hết, và chỉ có cái chết mới có thể cắt ngang được» (Chacun de nous ne parle qu'une seule phrase que, seule, la mort peut interrompre «Câu nói đó tạo nên 1 sự rùng mình vị thi (frisson poétique) trên tất cả mọi trí thức (connaissance).

L'exp : Ngày trước ông đã đưa ra 1 phân biệt giữa nhà văn và kẻ dùng văn, ông có thể nói thêm về phân biệt đó ?

R.B : Người dùng văn (l'écaivant) là kẻ tưởng rằng ngôn ngữ chỉ là 1 dụng cụ thuần khiết của tư tưởng, chỉ nhìn thấy ngôn ngữ như 1 món đồ dùng. Đối với nhà văn (l'ecrivain), ngược lại ngôn ngữ là 1 nơi chốn biện chứng (lieu dialectique) mà tất cả những sự vật được tạo nên và bị phá hủy chính ở đó mà chủ quan tính riêng biệt của nhà văn được thâu nhập và bị tàn phá hủy diệt.

L'exp : Phê bình gia là 1 nhà văn hay 1 kẻ dùng văn ?

R.B : Cái đó còn tùy...

L'exp : Ông là 1 nhà văn hay 1 kẻ dùng văn ?

R.B : Tôi muốn trở nên 1 nhà văn. Bỏ hết những câu hỏi về giá trị này nọ ra, tôi không muốn nói tới thành quả của những gì tôi đã làm được.

Tôi muốn nói câu đó như 1 dự phóng (projet) của tôi. Bởi vì văn tự của 1 nhà văn đó không phải là văn pháp (l'écriture de l'ecrivain ce n'est pas le style). Một nhà xã hội học khi ông ta viết 1 bài về xã hội học ông ta là 1 nhà dùng văn khi nào ông ta từ chối 1 vài hình thức của tu từ pháp. Những phản đề (antitheses), chẳng hạn vậy. Ông ta không hề dùng ẩn dụ và trong trường hợp bó buộc phải vô bài một vài ẩn dụ ông ta chấp nhận nó như một sự vật gì kém sáng sủa làm sai lạc sự thực. Trong khi đó nhà văn hắn làm việc trong cái mớ ngôn ngữ mà chúng ta đã nói ở trên. Hắn chấp nhận từ chối những đảm bảo của sự biên soạn sáng sủa, dễ hiểu, dễ sử dụng.

L'exp : Ông nói, là 1 nhà văn hay không vấn đề không phải ở văn pháp, cũng không phải là vấn đề trau dồi sự tâm tối ?

R.B : Lẽ tự nhiên là không phải vấn đề trau dồi sự tâm tối. Theo tôi vấn đề đối với 1 nhà văn là hắn phải đưa vào trong câu văn 1 vài «qui tắc» (codes) khiến cho người đọc không thể quyết định được trong 1 tình cảnh nào đó của câu chuyện, ai là kẻ có lý, ai là không, cái này tốt hơn cái nọ, hay ngược lại.

L'exp : Nói khác đi, viết là làm sao tạo nên sự «nghẹt thở» ?

R.B : Không hẳn vậy. biết bao nhiêu tác phẩm nhảm nhí chứa đầy những xen nghẹt thở, Sự do dự của người viết khi viết và người đọc khi đọc do 2 nguyên nhân. Một liên quan đến cách phát âm (l'ordre opératoire) và một thuộc vào trật tự biểu tượng (l'ordre symbolique. Văn tự của 1 nhà văn phải giữ được luật bất định tính.

TUẤN ANH lược dịch

NAM ĐÔ TỬU GIA

119 Đại lộ Nguyễn thái Học Saigon
Điện Thoại : 24.195 — 25.505

THÚ VUI ĐỂ SỐNG — TIẾN BẠN LÊN ĐƯỜNG

MỖI ĐÊM : từ 20 giờ — Cơm tối có CA NHẠC
- Phần Văn Nghệ : Do BẢO THU phụ trách (chương trình thay đổi hằng tuần).
- Thực đơn chọn lọc : VIỆT, TÀU, TÂY

Quí vị Việtkiều Cam Bốt thèm hủ tiếu Nam Vang
- MỖI SÁNG ĐẾN NAM ĐÔ
- GIẢI TRÍ CŨNG XIN MỜI ĐẾN NAM ĐÔ

Nhận lãnh tiệc liên hoan tối đa 360 thực khách

Giờ mở cửa : Sáng từ 7 giờ đến 14 giờ
Chiều từ 17 giờ — 23 giờ 30

BẦU ỨNG kính mời

HOA HẬU 1970
- EMKO, trị mụn đỏ, mụn trứng cá, da mặt nhờn.
- DELKO thuốc làm trắng da
- MẮT XANH BEL, làm cho xanh, ướt, long lanh, hấp dẫn
- PHẤN TRẮNG BEL dễ dùng không mốc, trừ mụn, chống nắng Da trắng đẹp tự nhiên.
- ANNA trị tàn nhang, vết nám
- DENTILUX thuốc tẩy trắng răng.

(Có bán tại các nhà thuốc Tây)

LỚP VÔ TUYẾN ĐIỆN VÀ TÉLÉVISION

✱ Lớp RÁP SỬA RADIO khóa 171 sáng chiều và tối sẽ khai giảng ngày 3-8 và 15/8/70. Mãn khóa 2 tháng biết rành 5 loại máy thâu thanh.

● Lớp đặc biệt TRANSISTOR tập ráp và sửa trên mạch điện in cho các bạn mãn khóa Sơ Cấp.

✱ Lớp Trưởng Xưởng Điện Tử ráp sửa AMPLI HIFI, — TRANSISTOR, sửa chữa các loại máy thu thanh CASSETTE và dự bị Télévision.

✱ Lớp Sửa TÉLÉVISION cho các bạn mãn khóa Trưởng Xưởng, và thực hành thẳng trên TV hiệu :

Ở xa học Hàm thụ với dụng cụ đầy đủ.

Trường Vô Tuyến Điện «TẤN PHÁT»
50 Đại Lộ Nguyễn Huệ — Saigon.

CÓ TẶNG DẦU
Bảo đảm hết hôi nách
Tiên tri TRÍ-NHÂN
129 Đề Thám Saigon

Xem tướng coi tay khoa học, đến TRÍ NHÂN sẽ được thấu triệt rành mạch. tình, tài, danh mạng.

Thuốc dán Hiệu Con Rắn
TRỊ : Ghẻ, nhọt, tức ngực, bạch tâm, sưng trặc, nhức đầu, đạp dinh, nước ăn chơn và các thứ bịnh ngoài da. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH MAI, 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định).
K.N. BYT số 536 ngày 20-11-69.

Mách giúp
Ai bị tê bại phong thấp nhức mỏi dù kinh niên muốn được trị khỏi ngay bằng thuốc gia truyền rất thần hiệu, hãy hỏi Nhà Buôn THANH THẢO 266 Lê quang Định, Xóm Gà, Gia Định hoặc ĐT. 41.323 nhờ chỉ giùm.

RADIO XE HƠI
Chuyên mua, bán ráp đủ loại Car Radio Cassette và Cartridge Stereo, Aat, Autom, mới và tối tân nhất. Nhanh, Kỹ, Bảo Đảm, nơi đậu xe an toàn. Đến RADIO THANH VÂN 132-134 Cống Quỳnh Saigon

sang độc
Mới phát hay kinh niên dùng «SƯU ĐỘC» Bá Ứng Hoàn ÔNG TIÊN.
Trên 30 năm danh tiếng. Có bán tại tiệm thuốc Bắc. KNBTY số 15 ngày 5-5-63.

Làm cho da mặt được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.

HÃY DÙNG
MỸ DIÊN CAO
Thuốc xức mụn
QUẢNG AN HÒA

Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết nám, nhăn nhờn, sẩn, tàn nhang trên da mặt, ra nắng không nám đen, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có cầu chứng tại Tòa Thương Mại, cấm bắt chước và giả mạo). KN. số 1250 ngày 28-9-59 Nhà thuốc 169 Lê văn Duyệt Saigon

Kệ sắt thông dụng

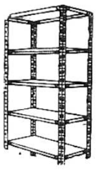

ĐẸP — BỀN — CHẮC — TIỆN
Tháo ráp dễ — Chịu nặng nhiều
Sếp hàng gọn và dễ kiếm.
Bán tại : VẠN - THÁI
442, Minh Mạng (Ngã sáu) CHOLON
Đ.T : 36.233
Tổng đại lý : Sắt góc lỗ «CORNIFORT» đủ cỡ
Có bán kệ bằng kim khí trắng «DURA» xung quanh ráp kính rất mỹ thuật.
Có xe giao hàng tận nhà

THUỐC GIA TRUYỀN trị bảo đảm 100/100
BỊNH MỒNG GÀ và HOA KHẾ

Bịnh này bị lây bởi chung đụng hay giao hợp với người có bịnh, nó mọc ở Dương-Vật hay cửa mình hình như Mồng Gà hoặc Hoa Khế.
CÁCH TRỊ : Chỉ thoa thuốc cho rụng đầu bịnh cũng đến đâu cũng hết, thật là một Phương Thần Dược. Muốn được rõ thêm các bịnh Phong Tình Hoa Liễu, hột xoài, sang độc. Dương Mai, Lậu mủ, Đái rắt, cò lọn cọn. Nhức ở trong đường tiểu. Lở lói hoặc hết rồi ho phải đồ phong bị lại biến sanh đủ chứng bịnh thành Kinh niên, nên đến 561, Trần hưng Đạo Saigon.

THUỐC TRỊ BỊNH BAO TỬ BISMUCAL
PANSEMENT GASTRO-INTESTINAL
- ĂN UỐNG KHÔNG TIÊU.
- Ợ CHUA, ĐẦY HƠI, SÌNH BỤNG.
- ĐAU LÓI.
- MÙI THƠM BẠC HÀ.

K.N. SỐ: 65M QC.D.P. 28.2.68.
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Cửu-long-hoàn
VÕ-ĐÌNH-DẦN
BỔ HUYẾT, DƯỠNG TÂM, TRÁNG THẬN
BÁN LẺ TẠI CÁC TIỆM THUỐC BẮC
KN. SỐ 541 20-11-63

THUỐC GHẺ GALA
- Trị Bịnh ghẻ và bịnh chí (chấy tóc)
- Chỉ cần bôi thuốc một lần
- Thuốc nước dễ dùng—không đau xót
- Không nhơn—Không bẩn quần áo
- Không có mùi hôi—Không màu

(01 M BYT/QCDP 14-1-70.

HỌC LÁI XE Ở ĐÂU ??
— Muốn lái xe giỏi, muốn mua thành nghề. muốn lấy 3 dấu cùng 1 ngày, muốn học phí hạ xin hỏi thể lệ và ghi tên nhập học mỗi ngày tại Trường Dạy Lái Xe BÁCH VIỆT số 214A Trương tấn Bửu Phú Nhuận Saigon. Trường BÁCH VIỆT mỗi tuần thi 3 kỳ. Đậu 99%. Đặc biệt lớp cấp tốc 3 đến 5 ngày thi đậu HỌC PHÍ KHÔNG TĂNG

TRƯỜNG
trung tâm Hàm Thụ
23 Nguyễn văn Giai — Saigon I
- Chuyên dạy bằng lối GỞI THƯ từ ĐỆ THẤT đến ĐỆ NHẤT
- Chuyên luyện thi bằng Bài Tập
- BAN GIẢNG HUẤN tận tâm
- GIÚP HỌC SINH
  - Đỡ mất thì giờ đến trường
  - Kết quả chắc chắn
  - Học phí nhẹ.

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM
Đau tim, lớn tim, hồi hộp, tim đập mạnh xây xẩm choáng váng mệt ngất mất ngủ, đổ mồ hôi, hay giựt mình hoảng hốt, thần kinh bất an, dùng.
Thuốc bổ tim
Tâm Chi Bửu
La Vạn Linh
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
K.N. 10 số 610 ngày 18-12
537 Đồng Khánh — Chợ-lớn

PHÒNG TÍCH CON NHẠN
TRỊ NO HƠI ĐẾ NHỨT TIÊU PHONG TÍCH VÔ SONG
Hỏi 19b Ngô tùng Châu Saigon và các tiệm thuốc Bắc.

BIẾNG ĂN, MẤT NGỦ
Uống Sirop REACTIN (BETA)
- Ăn ngon, mau đói
- Lên cân nhanh chóng
- Dễ ngủ yên (59M/QCDP)
- Trị Phong ngứa

Bán tại nhà thuốc tây

CÁC CHỨNG HO, HO KHAN, HO CÓ ĐÀM
Phong tang tức ngực, ho lâu ngày ăn ngủ không được, gầy yếu, mệt mỏi, ho về đêm, ho suyễn, sản phụ ho dây dưa không dứt, cần trị với :
PHẾ TẠNG BỬU
LA VẠN LINH
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) và 537 Đồng Khánh Cholon
K.N số 607 ngày 18-12-63

Phụ Khoa Bạch Đái Hoàn
TRỊ : *Chứng đau tử cung và Bạch đái (huyết trắng) rất hiệu nghiệm*
— Phụ nữ thường bị đau tử cung, bạch đái, do kinh nguyệt không đều, làm cho gương mặt xanh xao, đau lưng nhứt mỏi, bần thần, dễ dượ .
— Quí bà, quí cô nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên Bạch đái hoàn, Quảng An Hòa do dược sĩ Lý Tráo bào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung bạch đái lâu năm, muộn con.
Tổng phát hành
Nhà thuốc Quảng-An-Hòa
tiệm 169 Lê văn Duyệt Saigon và các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
KN số 2.414 ngày 31-3-76

—22— Truyện dài của NGUYỄN ÁI LỮ

3

— Em thấy ngồi lâu chóng mặt. Chúng mình đi về đi. Văn đứng dậy ra quầy hàng tính tiền rồi đưa Thủy về. Lúc ra ngoài đường, nàng còn nghe thấy tiếng nhạc đuổi theo, nàng lúc càng yếu, như một âm thanh từ một nơi nào khác vẳng lại. Lúc này nay thành phố đã yên lặng. Chỉ còn tiếng gió lạnh rít xen không gian, những ngọn đèn vàng tắt ánh sáng nhợt nhạt xuống mặt đường và hình bóng hai người đi chuyển trong đêm tối.

Một chiếc xích lô đỗ bên lề đường. Thủy choàng áo lạnh vào người, ngồi lên xe, bên cạnh Văn. Khói thuốc của chàng tỏa ấm một sức ấm, mơn man trên da mặt nàng, như có một bàn tay vuốt thật nhẹ lướt thật mau. Văn quàng tay qua người Thủy. Chàng muốn ghì chặt lấy nàng, chống lại cái hoang lạnh cô đơn của đêm tối mịt mùng.

Về đến nhà, Văn bật đèn, nhìn Thủy hỏi:

— Em buồn ngủ chưa?

— Buồn ngủ lắm rồi. Chắc hẳn đêm nay em sẽ ngủ ngon hơn mọi đêm.

Sáng hôm sau Thủy dậy muộn. Nắng choàng đầy lực ánh nắng tràn vào trong phòng. Một màu nắng non, yếu ớt xuyên qua những cành cây leo nằm dài trên nền nhà lát gạch vuông đỏ. Thủy đứng trước tấm gương lớn, vuốt lại mái tóc đen huyền tỏa bên bờ vai. Văn vẫn còn ngủ. Men rượu đêm qua đã đưa chàng vào một giấc ngủ dài. Lúc Thủy trang điểm xong, Văn mới thức dậy. Chàng ngắm Thủy, hỏi:

— Thủy ngủ được chứ.
— Dạ, ngủ thật ngon.

— Thủy định đi đâu đấy.
— Em đi thăm nhà chị bạn dưới phố. Luôn tiện em sẽ mua tấm bưu thiếp gửi về cho bà cô. Từ hôm lên đây em quên không viết một chữ nào cho bà cô cả. Chắc bà ấy mong em lắm.

Văn gật đầu không nói. Thủy tiếp:
— Còn anh. Sáng nay anh định làm gì?
— Chưa biết làm gì cả. Ngày tháng ở đây dài quá phải không Thủy.
— Dạ. Em cũng nghĩ như vậy. Có lẽ vì mình không còn gì để làm.

Thủy đợi Văn sửa soạn xong rồi cùng đi ăn sáng với chàng. Nàng ân cần bảo Văn:
— Đến chiều em mới về. Đừng có nóng ruột nhé bố Văn vui vẻ:
— Được em cứ đi. Có mận thì mua về cho anh.
— Anh cũng thích mận Đàlạt.
— Mận ở đây ngon nhất.

Lúc Thủy đi xuống phố, Văn thấy có nhiều thì giờ để đi thăm một trại cô nhi gần đó. Những đứa trẻ mất cha mẹ những đứa trẻ sau khi lọt lòng bị cha mẹ chúng bỏ rơi, ngoài lề đường, trong một đống rác hôi thối có những đứa trẻ mà cha mẹ đã chết trong khói lửa, đều được tập trung trong trại này, dưới sự săn sóc của những bà phước áo trắng. Các em có đủ cả, từ những cái nôi ấp ủ tình thương, vườn trẻ cho các em nô đùa, cho đến những lớp học tất cả đều không thiếu cho những tâm hồn non chân bé bỏng nhất, đáng thương nhất.

Ở đây là chỗ vượt thoát của một xã hội. Mọi thứ điều phải làm từ những đổ vỡ, những con số không, mà tình thương không phân biệt màu sắc tôn giáo, chính trị đã sưởi ấm những trái tim nhỏ nhoi, giúp cho những đứa trẻ mồ côi vượt sống.

Văn thấy một nỗi êm vui rộn ràng, một niềm tin nổi dậy tự đáy lòng khi nhìn những bàn tay của các bà phước nâng niu những đứa trẻ. Ít nhất thì cũng còn cái hình ảnh an ủi này mà Văn coi như một sứ điệp hoà bình gửi về cuộc chiến còn đang tiếp diễn ở xung quanh.

Văn ngồi cạnh một đứa bé gái, chừng bốn năm tuổi, hỏi truyện nó. Đứa bé không còn biết đi vàng. Đối với nó, dĩ vãng là một khoảng sương mù dày đặc.

Theo lời một bà phước kể lại, nó được người ta lôi ra khỏi đống gạch ngói đổ nát khi nó chỉ mới hai tuổi, vào một buổi sáng sớm, trong lúc cha mẹ nó ngủ trên giường và chết thê thảm.

(CÒN NỮA)

ĐÃ PHÁT HÀNH
KHỞI HÀNH số 63
Tuần Báo Văn Học Nghệ Thuật
ra ngày Thứ Năm

—47— của SƠN-NAM

Bảy Lác đáp:
— Thương chớ. Nhưng cậu đừng cãi lời tôi. Tôi là người ăn ở biệp (?) tánh.

Hai Mẫu hỏi:
— Vậy thì ông Bảy muốn gì? Tôi sẵn sàng nghe lời ông Bảy. Khải ông Bảy làm theo lời Hai Ngọc.

— Thì tôi nghèo, tôi không có quyền gì hết. Cờ này Hai Ngọc mạnh lắm, được ông bác vật Kim tin cậy. Nếu cãi Hai Ngọc thì tôi bị đuổi.

Dụng ý của Hai Mẫu là theo dõi hành động của Hai Ngọc. Hai Ngọc đang ở trên quán, khi ấn khi hiện, Hai Mẫu nói như khẩn cầu.

— Phải Hai Ngọc ra lịnh cho giết tôi không?
— Dạ, không phải vậy. Bây giờ cậu bơi xuống qua bên kia bờ, bơi dọc theo bờ rạch.

Trên quán, Hai Ngọc lấy làm bất mãn vì thái độ tráo trở, gần như là dụ hưởng cầu mưu của lão Bảy Lác.

Nghĩ rằng đây là cơ hội cuối cùng. Hai Ngọc bèn quát to:
— Cái gì vậy? Lạ đây cho tôi dạy. Bêu nó lên quán. Tôi không thể vào cho ông được!

Nghe tiếng cảnh cao ấy, lão Bảy Lác nhớ tới phận sự. Lão ta nói:

— Cậu Hai theo tôi...

Hai Mẫu nói:
— Tôi không theo thì sao?
— Thì... có chuyện lớn. Hai Ngọc muốn cậu xin lỗi, vậy thôi. Bây giờ, muốn trốn, cậu cũng không đủ thì giờ. Thà rằng cậu bơi xuống theo tôi.

Lập tức, ông Bảy Lác cho xuồng trở lại quán. Lần này, liệu chừng khó bề tẩu thoát, Hai Mẫu cũng bơi thật nhanh, đến quán nhanh ngoài mức tưởng tượng của Hai Ngọc. Chưa chi xuồng của anh ta đã đến sát bên sàng nước.

Anh ta kêu lên:

— Ông chủ quán ơi cho tôi lên quán.

Hai Ngọc nói:
— Muốn cầm vạ ở đây hả? Chủ quán không phải là võ sĩ đâu.

Chủ quán đoán chừng bọn người này sắp chém giết nhau nên nói tỉnh táo:
— Tôi cho bà con biết là tại quán này, nhiều người đã chết rồi, hoặc là đứt đầu, hoặc là lủng ruột. Tôi là chủ quán, chỉ muốn một điều thôi.

Hai Ngọc hỏi:
— Điều gì?
— Hễ đánh đấu nhau mà làm hư bàn ghế, làm mất ve chai tô chén thì phải thường bồi. Chớ muốn ăn thua với người dưới xuồng, phải không? Đưa trước cho tôi cầm đồng bạc.

Hai Ngọc không muốn đưa ra số tiền ấy, vì làm vậy là nhìn nhận rằng mình chủ mưu. Chàng nói:
— Chuyện này xảy rồi, giữa ông già này và ông ngồi ở dưới xuồng.

Hai Mẫu kêu lên:
— Đồ hèn nhát. Giết tao thì giết. Tại sao lại mượn bàn tay ông già này!

Chủ quán nói:
— Mời bà con ra ngoài, xuống xuồng. Tôi không biết gì hết.

Hai Ngọc nói:
— Bây giờ như vầy. Ông cứ ra ngoài tôi chịu cho ông cầm đồng.

Chủ quán gật đầu:
— Chừng bao lâu? ông sao dở quá vậy? Trời đến bao lâu, thiếu gì chỗ làm ăn mà ông lại mượn cái quán nhỏ hẹp này. Ừ! Đưa tiền đây!

Nói xong, chủ quán ra ngoài. Hai Ngọc nói gắt:

— Ông Bảy đâu? Hay là ông chờ tôi giết ông!

Này giờ, Hai Mẫu đã nghĩ tới một biện pháp cuối cùng. Anh ta cầm cây dầm, thọc xuống rạch để dò xét cho biết nước cạn hay nước sâu.

Đây là nơi sát bờ, nước cạn, sâu chừng 1 thước trở lại.

Anh ta co thẳng 2 chân ra khỏi be xuồng khỏi 2 tay rồi tuột xuống.

Ông Bảy Lác la lớn:

— Trời!
Hai Mẫu đã rời khỏi xuồng, lặn khuất dưới nước. Hai chân còn thương tích, anh ta không đi hoặc lội được nhưng còn hai tay. Hai Ngọc hỏi:

— Cái gì?

Ông Bảy Lác đáp:
— Dạ, nó nhảy xuống nước.

— Giết nó không được sao?
Lão Bảy Lác nhảy xuống, túm cổ Hai Mẫu. Hai Mẫu dùng biện pháp cuối cùng là cắn vào tay của lối phương.

(CÒN NỮA)

Truyện dài của THẢO TRƯỜNG — 36 —

Bà mẹ lườm con:
— Ai làm gì mặc người ta. Mình không để ý đến thì thôi chứ. Thằng này khéo bầy đặt ghen tuông.
— Con đâu có ghen. Con thấy chướng mắt.
— Thôi cậu cả đừng có nói loanh quanh. Liệu mà học hành, liệu mà báo nó liệu mà thu xếp cho tốt đẹp mọi bề, mẹ để con tự do lựa chọn.

Chiêm vâng dạ, bà mẹ gật yêu.
— Vâng vâng dạ dạ cái gì. Cậu thử sang bên đó xem sao. Nhân tiện thăm sức khỏe ông cụ, Tao nghe nói ông mệt lắm rồi.
Chiêm vẫn ngồi trên ghế. Bà mẹ hối thúc:

— Qua đi. Cứ coi như không có gì xảy ra cả.
Chiêm chậm chạp đứng dậy, chàng vào nhà sửa soạn lại quần áo rồi mở cửa bước sang nhà Kim.

Kim đang nằm mở mắt thao láo nhìn lên trần nhà. Thấy Chiêm lững thững bước vào, nàng ngồi nhỏm dậy reo khẽ:
— Anh.
Chiêm cũng lúng túng:
— Mẹ tôi bảo sang thăm bịnh tình của bác.

Kim xuôi xịu mặt. Chiêm ấp úng:
— Bác có đỡ chút nào không Kim.

Tiếng Kim từ cửa miệng Chiêm làm nàng bớt tủi thân. Nàng đứng lên đi vào phòng trong, Chiêm theo sau. Gian phòng tối hù. Chiêm lên tiếng:
— Sao Kim không mở cửa sổ phía sau cho sáng.
— Thầy em không chịu.
Tiếng ông cụ từ trong mùng hỏi vọng ra:

— Ai đó.
— Cháu đây bác Chiêm đây thưa bác.

— À cậu Chiêm. Lâu đó không thấy sang đi học chưa cháu.
Dạ rồi ạ. Bác có thấy bớt không ạ. Một cánh tay khẳng khiu thò ra khỏi màn rồi cả người ông cụ chui ra.

— Mệt, lắm. Kim lấy ghế mời cậu Chiêm ngồi con.
Kim kéo lê chiếc ghế xích tới, nàng nhìn Chiêm như mời. Chiêm cũng nhìn nàng thoáng. Giọng ông cụ ồ ồ:

— Giá có chiếc mặt người thì khỏi được. bác nghe người ta nói mặt người tốt bấm trị bá bệnh rất hay. Nhờ cái thằng bỏ mẹ bên xóm kiếm cho 1 cái mà cũng chẳng thấy nó đâu. Chắc lại sạo rồi. Thằng sạo Chiêm nhăn mặt. Kim bước đến bên cha.

— Thầy đừng thèm nhắc đến chuyện đó. Thầy cũng đừng thèm xin ai cả. Nếu dùng cái thứ đó chữa khỏi bịnh thầy thì con lấy của con cho thầy dùng.

Ông cụ cười hềnh hệch:
— Còn mày ta gan lớn mật nhỉ. Mật của mày to thế chắc ao khỏi bịnh quá. Nhưng tao không thèm. Mật của mày để cho ., cậu Chiêm. Tao cần một cái mật của tụi cộng sản. Nghe nói lính mình thẳng trận lớn bên cao miên chẳng biết có đứa nào dám lấy mật về bán không:
Kim lay lay vai cha:
— Thầy.
Chiêm cũng ấp úng:
— Bác nằm nghỉ đỡ mệt.
— Không sao. Nằm mãi cũng đau cả lưng cháu à.

Ông cụ bỏ chân xuống tìm guốc:

(CÒN NỮA)

BÔM CẠO MŨ

(Tiếp theo trang 2)

Tôi thấy mình thêm đau nhói, giao ông nói lại hiệu thính viên tô báo ông nghe đi. Vì bộ chỉ huy tôi leo hồi về hướng thằng Bôm cạo mũ.

Đau đớn thật! Nó bị bọn du kích bắt đi hay tình nguyện đây? Nó còn quá nhỏ mà! Ai sẽ dự đám tang của nó? Cha nó không có. Cha nó là tên bụi đời, đã chết hay tập kết ra Bắc!

Mọi người không ai biết rõ, nên tôi cứ nghĩ nó là người không cha. Mẹ nó còn sống. Ngày hai buổi dậy từ 4, 5 giờ sáng chuẩn bị ra lò cạo mủ. Tối mù mịt mới trở lại căn lều tồi tàn. Bà luôn khép kín tâm tư như không muốn tiết lộ một sự bí ẩn. Bây giờ bà đã biệt tăm biệt đi chỗ khác làm ăn.

Tội nghiệp mẹ nó quá ốm yếu mà lương công nhật 75đ thêm 3 người em dại làm gì sống nổi với vật giá đắt đỏ.

Còn các thầy xu nữa, sao không đề nghị bà ta ăn lương tháng! Tiền bạc của tây chứ có phải của mình đâu mà tính thiệt suy hơn?

Người ta bảo thằng Bôm cạo Mũ tuy nhỏ nhưng bốc chén cẩn thận và mau lắm. Đã nhiều lần ông cai đề nghị cho nó cạo mủ nhưng thầy xu lại đưa bà con và những người có tiền đút lót.

rồi cuối cùng nó cứ bốc chén 20đ một ngày hoài. Tôi tin rằng nó có phần bất mãn.

Những đường dây mây gai gốc ngăn cản bước đi chậm. Đoạn đường đến xác thằng Bôm Cạo Mũ sao dài quá!

Tôi nóng lòng thấy đôi mắt thơ ngây trong sáng mấy của nó một lần trước khi khép kín đời đời.

Một lỗ đất rộng của đại bác 105 ly còn bốc hương mùi đất rừng cấm. Lúc đó tôi muốn đặt lại vấn đề từ nay có nên gọi gã cỡ nữa không?!

Xác thằng Bôm Cạo Mũ còn nằm ngon lành bên cạnh.

Mọi cuộn băng quấn quanh đầu dở dang. Nó lãnh nguyên một mảnh sau gáy.

Mày còn dùng đôi dép Nhật đặc biệt hả Bôm? Đôi dép khác màu quai mang đen bằng một loại dây thật cứng. Và mày còn đội chiếc nón bèo. Mỹ đã làm tôi tàn? Mày muốn làm chiến sĩ rừng xanh ư? Mày mơ một lý tưởng tuyệt đẹp hả? Hay mày khoái mấy chữ du kích nhậu Rhum với thú hoang? Tao không tin như thế.

Máu đã nhuộm đỏ cuốn băng quanh đầu. Mái tóc bê bết như suốt năm rồi không hớt. Một tên lính hỏi tôi:

— Nghĩ sao Thiếu úy?
— Để yên đó.

Kỳ cục, sao ông lại dám phong cấp cho tôi lẹ vậy? Tao biết ở đời người ta thường nịnh hót kẻ có uy quyền còn đàn áp ai cô thế. Như trường hợp sao mày và bà già mày đó Bôm ạ.

Lúc ở với Vẹm mày là kẻ thù. Mọi người quốc gia tự do đều ghét mà. Tao cũng ghét. Nhưng bây giờ mày là kẻ đáng thương. Mẹ mày mần tao hiểu thế nào là Cộng sản. Còn mày thì tao tin chắc chưa biết chủ nghĩa Mác Lê là gì đâu?

Tôi đứng lặng yên trước thân xác nó. Mọi người chẳng ai nói một câu. Mày nhớ chuyện này không Bôm? Một hôm tôi lên trở về tao chọc mày lại. Mày ngại lính chọc quê nên giả bộ quan trọng van lơn tao thả ra để về nhà lấy giỏ ra lô C nhổ nấm mối vừa mọc đầy trận. Lính của tao khoái chí chạy hớt hải ra nhổ nhưng than ôi chẳng có một cọng nấm. Khi trở về tụi giận mày lắm.

Mày nhìn tao mà cười thật tươi.

Tôi bảo lính đem nó vào lỗ bom rồi vùi đất lại. Bôm cạo Mũ ơi, thế là từ đây mày yên tâm an nghỉ dưới lòng đất lạnh của rừng núi. Tao thương mày nhiều. Kỷ niệm nụ cười đó tươi hôm đó tao mãi mãi nhớ. An ủi mày vì suốt cuộc đời ít ra mày cũng có một lần vui phải không Bôm? Và bây giờ thì có 2 ông bạn Đồng minh dự đám tang của mày nữa đó.

MÁC VĂN TUYỀN

● Xin mời tác giả: MÁC VĂN TUYỀN tới tòa soạn (số 2bis Hồng Thập Tự SAIGON) vào buổi sáng, để nhận nhuận bút 500đ như đã ghi trong thể lệ cuộc thi. T.T.

Bên bờ đá trắng

(Thương tặng Bích Uyên)
CHÂU VỊ THỦY

Mùa hạ trời thật cao
Mùa thu trời thật thấp
Tôi tìm thấy vì sao
Ngàn năm xưa mới gặp
Ngồi bên bờ đá trắng
Nước nghiêng nghiêng gọn dài
Mơ một ngày nhuộm nắng
Sống lại thời liêu trai

Tôi mang vì sao nhỏ
Đặt vào lòng nước xanh
Những loài rong như cỏ
Từng sợi uốn long lanh
Mùa thu trời thật thấp
Mưa hoa may đỗ về
Lòng nước xanh sóng gấp
Rêu bay lá lá mê
Ngồi bên bờ đá trắng
Nước tan mờ ánh sao
Hồn năm xưa xa vắng
Cuộc đời buồn như nhau

CHÂU VỊ THỦY

Ray rức

Con đường đó chợt dài hơn dạo trước
Mỗi lần qua nhung nhớ, đến không cùng.
Người xa vắng trong niềm xưa mơ ước
Tôi còn đây, ngày tháng đã mông lung
Người giấu mặt thu đời vào dĩ vãng
Buồn hay vui, ai biết được bây giờ
Tôi—nếu hiểu—cũng chỉ bằng dự đoán
Thì thôi, xin chấp nhận những linh cờ
Con phố đó chỉ một vài thay đổi
nên làm sao quên được mỗi lần qua.
Dù đã có nhiều khi tôi tự dối
Không ai đi trong ký ức nhạt nhòa
Nhưng tôi có những đêm dài thao thức
Chạnh niềm xưa đó với thâm tình
Và với cả những buồn vui ray rức
Tôi cô đơn trên cõi sống riêng mình

YÊN GIANG N.K.C
(1970)

NGUYỄN ĐÌNH TOÀN — 17 —

2

Nàng đến sát bên ghế, bảo:
— Anh mời em ngồi xuống với anh chứ?

Nàng ngồi xuống chiếc ghế kéo tôi ra để chiếc vị trên bàn, sự xuất hiện đột ngột của nàng làm tôi bàng hoàng. Bao giờ nàng cũng với dáng điệu chững chạc pha một chút mỉa mai, chán nản đó. Người bồi bàn bồi xem nàng kêu món gì. Nàng kêu một tách cà phê. Tôi chưa kịp nói một tiếng nào. Chúng tôi yên lặng trong giây lát. Tôi nhìn và cố thu nhận mang cho trùng khít với nỗi trong lòng.

— Em bình thường chứ?

— Như anh thấy em đây.

Nàng có thay đổi, dĩ nhiên nàng phải thay đổi. đã một năm, hơn một năm, có bao nhiêu điều tôi phải hỏi phải nói, phải nghe nàng tự nhiên nàng bỏ đi không lý do, (chắc phải có lý do mà tôi không biết) không một lời giải thích, không một chữ để lại.

— Em thay đổi nhiều không?
— Không phải lỗi gì anh chứ?
— Không. Tại em. Tại em cả.

— Tại sao em bỏ đi?
— Có cần phải giải thích không?
— Dù thế nào anh cũng muốn biết.

— Không, không có lý do nào cả.
— Vậy, tại sao?

— Buồn. Chán.
— Tại anh?

— Không. Em đã nói không phải tại anh rồi mà. Tại em.

Người bồi mang tách cà phê tới. Nàng tự làm lấy công việc đổ cà phê vào tách. Tôi bỏ đường vào tách cà phê. Một muỗng rưỡi.

— Anh vẫn nhớ?

Nàng nói và ngước mắt nhìn tôi. Cái nhìn thân yêu, xa lạ. Nụ cười ở trong mắt, nỗi buồn rầu (buồn chán) ở trên môi. Hình như mọi tiếng nói nàng nói ra đều có rễ đùa bỡn, dù giọng nàng nghiêm trang hay không. Trong quán đông người, chúng tôi không thể biểu lộ tình cảm một cách rõ rệt. Nhưng tôi đau lòng vì cái vẻ thản nhiên (làm bộ thản nhiên) của nàng.

— Em không bao giờ uống quá cỡ đường đó.

Nàng cười. Buổi sáng như đảo ngược trong tấm kính trong, người xe cộ qua lại, sự xúc động, có nhiều lý do không có lý do nào cả, tình yêu đôi lúc buồn thảm, cay đắng như chất độc, bây giờ tưởng tượng những cảnh yêu đương của người khác sẽ có lúc nhận ra sự kinh tởm trong cái hành động kỳ quái đó, tiếp diễn, lặp lại, không cùng.

Kinh tởm lời nói quá đáng. Nhưng có tiếng nào khác? Những bóng cây xanh chạy dài bên kia đường cỏ xanh mướt trong công viên trẻ chơi đùa trên những ô gạch ô vuông, và chung quanh mấy chiếc ghế đó, ý nghĩ, sự buồn phiền tan loãng mơ hồ, những người khách tới, ngồi bên cạnh, đứng dậy bỏ đi, người khác đến, đứng lên.

Có lẽ chúng ta phải làm mối tình yêu bằng một hình thức khác. (Có cần thiết chăng?). Những chiếc áo xếp đều trong tủ, tay áo màu đỏ nhìn thấy rõ nhất, mỏng manh, bẹp dí. Những sớm thức dậy Ph. dáng điệu cong queo còn ngủ lại trên giường. Hình ảnh xáo trộn không thứ tự, không thể nói, không biết phải bắt đầu bằng lời nào, những lời nói tẻ nhạt, vô ích, thừa thãi, nàng khuyên dụ tôi bằng đôi mắt yên lặng, một người đàn ông nhác phải không, cũng có lẽ đến phải như thế thôi, cũng như anh, một người đàn bà phức.

(Còn nữa)

—46— ● Nguyên tác của LÂM-NGỮ-ĐƯỜNG ● Bản dịch của VI-HUYỀN-ĐẮC

CHƯƠNG 4

— Thưa có lẽ đúng. Ngưu tiên sinh nghe đâu là «cánh tay phải» của Ngô tướng quân, trong cái tổ chức buôn lậu «bạch miến».(1) rất lớn ở trong tô giới tại Thiên Tân. Họ hái ra tiền, nên ông tướng họ Ngô sắm cho mỗi dì thái thái một chiếc xe hơi cực sang...

— Ghê nhỉ?

— Thưa, không phải chỉ để chạy các dì đó đi chơi đâu, mà còn để tải «bạch miến»... Còn cái bà gầy gầy lúc nãy, nhảy với ông tướng, đã có một cái xước hiệu là «Bạch miến hoàng hậu»...... Các ông, các bà ấy kiếm tiền muôn, bạc triệu dễ như chơi!...

— Thảo nào họ tiêu xài một cách đế vương như vậy...

Bạch miến cũng còn gọi là «hải lạc nhân», tức là tiếng phiên âm của chữ Héroïne, một chất ma túy lấy ở morphine ra.

★

Nhân vì Mạc Sầu kiên định không đẵng lòng cho Lập Phu giấy giá tới chỗ nào trị nữa, nên sau khi sanh nở được 1 tháng, tất cả vợ chồng, con cái liền bồng bế nhau thiên cư xuống Tô Châu. Họ đã chuẩn bị được một gia cư ở vùng ngoại ô, bên bờ vận hà. Đây là một nơi tịch tĩnh, êm đềm, rất thích hợp cho Lập Phu nghiên cứu công việc khoa học của chàng.

Tô Châu từ ngàn xưa, vẫn nổi tiếng về trà ngon và mấy món ăn đặc biệt. Vì muốn giữ ý nguyện cái không khí an nhàn, yên tĩnh, mà toàn dân ở đây nhất định xin thưởng cho Trần giang cái tạo thành đô thị, để khỏi có quân đội đến đóng. Họ cũng yêu cầu không cho các loại hơi vào trong thành. Có lẽ cũng vì vậy mà khi chiến tranh bộc phát ở các vùng lân cận, Tô Châu vẫn giữ được sự an bình, lạc đặt.

Vốn, sau các việc bất bờ lung tung. Mạc Sầu đã khuyên chồng nên dồn hết tâm tư trí não vào sự nghiên cứu khoa học.

Bà cụ mẹ chồng của nàng cùng là Mộc Lan cũng hết sức tán thành việc đó, thế là Lập Phu bị ba người thân đó bao vây, chàng ta không thể nào không khuất phục cho được, và nay, tại Tô Châu, chàng không lúc nào rời khỏi thư phòng và trắc nghiệm thất.

Trước đây, Mộc Lan có đứa cho chàng một mớ những giúp cốt, nay chàng dễ tâm nghiên cứu kỹ càng và thử cố tự mà người thời thái cổ đã khắc lên đó, trước khi có bút mực và giấy.

Trong khi làm cái công việc khảo cứu đó, một ấn tượng luôn luôn ám ảnh chàng, đó là cái thâm tình của Mộc Lan. Nàng đang chờ đợi kết quả, đó tất nhiên phải là một cuốn sách mà việc biên khảo rất có đạo vấn tự phải có một tính cách thấu triệt với một thứ quyền uy bất khả di nghị. Quả thật, sự thúc dục âm thầm của Mộc Lan đã là một nguyên động lực nó buộc chàng phải kiên tâm làm việc. Ngoài ra mỗi lần chàng nghĩ tới cái việc bị sinh của Mộc Lan để cứu chàng, chàng vẫn tự hỏi: «Nếu Mộc Lan bị vương vị tư lệnh dĩ xử với với nàng như viên tư lệnh của Phượng quân, thì quả sẽ ra sao?» Chàng không bao giờ vở thốt nên lời, để hỏi Mộc Lan, nhưng chàng vẫn giữ ở trong thâm xử cửa của tâm linh sự kính phục nàng, nàng đã dám hiểu cả trinh khiết, để cứu chàng cho kỳ được. Nếu không phải là một tâm cảm tình cao cả, không một người đàn bà làm nổi, cho dầu là Mộc Lan, một nữ nhân, từ tấm bé tới lớn khôn, không hề bị những thành kiến và tập tục ràng buộc.

Vì chưa thu xếp được việc thiên cư nên Mộc Lan vẫn ở lại Bắc Kinh với chồng và 2 đứa con, Cẩm Nhi và chồng vẫn phục vụ thì gia đình Tạo A như cũ. Thằng A Thông đã bắt đầu đi học được rồi!

(CÒN NỮA)

NHẤT GIANG ★ Truyện —24—

3

Thình lình mẹ tôi ngước lên nhìn tôi. Chưa bao giờ tôi được nghe thấy giọng nói của mẹ tôi lạnh lùng bằng hôm đó. Bà nói:

— Con đừng nói nữa mẹ không muốn nghe con nói tới chuyện đó một lần nào nữa.

Tôi ngạc nhiên nhìn mẹ tôi. Giọng nói của bà làm tôi hốt hoảng. Nhưng, tôi vẫn chưa hiểu tại sao mẹ tôi lại nói như vậy. Mẹ tôi thong thả nói tiếp:

— Cái chuyện đó mẹ Chín đã nói với mẹ nhiều lần rồi lâu, lần nào mẹ cũng chỉ ở hứ cho qua chuyện. Chưa bao giờ mẹ lại nghĩ phải bắt con làm chuyện đó. Mặc dù, quả thật nhà mình đang cần tiền...

Tôi nói:

— Mẹ đừng nghĩ như vậy. Đây là ý con muốn, mẹ phải nhìn thẳng vào thực tế. Nhà mình đang cần rất nhiều tiền. Cả trăm thứ tiền, cả trăm món nợ đang trút lên mẹ! mà trong nhà thì không có lấy một đồng. đi vay mượn thì đâu có còn chỗ nào cho nữa. Con thấy chả có cách gì hơn là phải, như vậy, lắm...

Tôi toan nói mẹ đừng ái ngại gì cho con cả. Nhưng mẹ tôi đã ngắt lời tôi. Bà nói:
— Con nói khe khẽ chứ, coi chừng hàng xóm họ nghe được thì ê mặt cả nút bây giờ.

Tôi bước lại ngồi xuống bên cạnh mẹ tôi. Giọng của tôi hạ xuống thật thấp như một người nói thầm:

— Mẹ ạ. Con thấy chuyện đó cũng chả có khó khăn gì mấy... Con dầu cơ phải hy sinh một chút cũng thế., mất mát gì.
Mẹ tôi nói sau một tiếng thở dài:

— Con nói vậy sao được. Một đời con gái của con, rồi sau này làm sao con lấy chồng,. với lại... nhục lắm con ơi!
Mẹ tôi hơi nấc lên sau câu nói đó. Có lẽ bà muốn khóc nhưng bà lại không khóc được. Tôi ngồi im lặng một lúc lâu để cho mẹ tôi người bớt cơn xúc động. Sau đó, tôi thong thả nói:

— Mẹ ạ, đời bây giờ... dầu sau này con có lấy chồng thì cái chuyện trinh tiết cũng không có gì đáng quan trọng mấy. Nếu người nào đó yêu thương con thì họ sẽ không bao giờ nhỏ nhặt với con,..

Thấy mẹ tôi im lặng, tôi nói luôn:

— Với lại,. thì bất quá cứ coi như con bị lỡ lầm một lần, có sao đâu mẹ?

Sau những lời thuyết phục mẹ tôi. Tự nhiên tôi cũng thấy ngạc nhiên luôn cả về tôi và tôi cũng không hiểu tại sao tôi lại có thể nói ra được những ý tưởng những lời lẽ trơn tru như vậy để cố làm cho mẹ tôi xiêu lòng. Trong một thoáng, tôi lại nhớ đến Vinh.

Nếu sau cái vụ năm mươi ngàn này, tôi không hiểu tôi có còn đủ can đảm để nhìn mặt Vinh hay không? Có lẽ tôi phải lánh mặt Vinh và vĩnh viễn không bao giờ còn có ý nghĩ sẽ làm vợ Vinh (?) (không, tôi chưa biết tôi sẽ phải có một thái độ thích ứng nào với Vinh sau vụ này!

Ý nghĩ của tôi bị cắt ngang khi mẹ tôi nói:
— Trong đời mẹ, từ khi con ra, nuôi con khôn lớn lên cho đến ngày hôm nay, thật mẹ không bao giờ ngờ lại có lúc ngồi nói chuyện với Con về một chuyện,...như thế này. Con có lòng hy sinh như vậy, mẹ hiểu con lắm, nhưng đừng quá vội vàng hấp tấp con ạ. Còn nước, ta hãy còn tát,..

Tôi cười buồn:

— Tát cái nỗi gì nữa hả mẹ? đã cạn sạch khô đến lòng đất từ bao giờ nay rồi!
Mẹ tôi thở dài:
— Thôi con đừng nói nữa.

Tôi biết phản ứng của mẹ tôi về sự nhận không này là một phản ứng yếu ớt và tiêu hực. Bước đường và tôi nghĩ là vô cùng chông gai ta đã bước qua được một cách dễ dàng. Tôi nói:
— Được rồi mẹ cứ để mặc con 1 mình con lo lấy cũng được.

Mẹ tôi ngước lên nhìn tôi thật lâu. Bà nói:
— Hiểu, con nói vậy nghĩa là làm sao?

Tôi quả quyết:

— Con đã nhất định rồi. Xin mẹ cứ để cho con... như vậy. Chuyện này cũng kín đáo lắm, không ai biết đâu mà ngại.

Dưới ánh đèn dầu vàng vọt gương mặt già nua với những nét nhẫn nhục của mẹ tôi như rõ ràng hơn thêm cả lạ, mỏi mệt sầu thêm 1 chút. Chỉ nhìn nét mặt đó mẹ tôi. Tôi cũng đã hiểu mẹ tôi tất cả. Đột nhiên tôi bỗng cảm thấy thương mẹ tôi vô cùng. Trong một thoáng tôi muốn chồm tới, ôm chầm lấy mẹ tôi để được khóc thật ngon lành, khóc cho thật đã cơn khóc, khóc như chưa bao giờ được khóc ở trong lòng mẹ tôi. Nhưng, cũng vừa lúc đó thì chị Oanh đã về đến nơi, vừa xô cửa bước vào nhà chị Oanh đã cất tiếng hỏi:

— Cả nhà hãy còn thức cơ à?
Mẹ tôi ngước nhìn lên nhìn chị Oanh, ánh mắt mệt mỏi của bà vụt lóe lên một tia sáng hy vọng. Bà nhìn chị Oanh như muốn hỏi thật nhiều chuyện. Tôi trả lời chị Oanh:

(Còn nữa)

Tất cả những tâm hồn trẻ muốn nổi loạn! Hãy tìm đọc:

TUỔI HOA TRONG BIỂN LỬA

Tâm bút của NHẤT GIANG
(tái bản lần thứ 3)

★ *Nỗi tha thiết tuyệt vọng của những tâm hồn muốn nổi loạn trước sự phá sản của tuổi trẻ, sự rã rời tan nát của quê hương điêu tàn này*

Giới lãnh đạo VN cho biết nay đã...

TIẾP THEO 1 TRANG 1

ông Bruce có nhiều quyền hạn để đề nghị với Cộng sản về việc ngừng bắn và lập chánh phủ mở rộng tại Saigon, sau khi chiến tranh chấm dứt.

Phái viên báo Telegraph cũng nói rằng các viên chức Hoa-kỳ đã nhận thấy CS có thể khai thác sự bất đồng ý kiến giữa Saigon và Hoa thịnh Đốn về 1 giải pháp mới cho tình hình VN trong đó có lẽ vấn đề chánh phủ liên hiệp có thể được bàn tới. (TV)

Bộ Ngoại giao Mỹ bác bỏ

HOA TH ĐỐN 24.7 (AFP) — Bộ Ngoại giao Mỹ đã tỏ ý bác bỏ những đề nghị của phe cộng phát xuất từ Balê do các phái đoàn CS. Theo đó thì CS bằng lòng để 1 số người của chế độ hiện tại ở miền Nam VN tham dự vào 1 chánh phủ liên hiệp... Phát ngôn viên của Bộ ngoại giao Mỹ là Ô. Carl Bartch đã tuyên bố trong cuộc họp báo hằng ngày rằng Mỹ vẫn nghiên cứu kỹ lưỡng những lời lẽ của phe cộng nhưng những luận điệu của họ cứ như là 1 đĩa hát đã cũ rích mà Mỹ cứ phải nghe đi nghe lại nhiều lần.

TIẾP THEO 7 TRANG 1

Tòa Đô Chánh đã ra thông cáo nhắc nhở như trên nhằm bảo vệ quyền lợi, sinh mạng của giới tiêu thụ và kêu gọi các nhà buôn đứng đắn tiếp tay với chánh quyền nhằm loại trừ những sản phẩm này trên thị trường bằng cách không lãnh bán và thông báo cho nhà chức trách biết nơi sản xuất để kịp thời kiểm soát ngăn chận.

TIẾP THEO 4 TRANG 1

Kỳ đã đồng ý hoãn giám binh ở Đại Hàn cho tới khi công cuộc tối tân hóa các lực lượng Đại Hàn hoàn tất. Hoa kỳ đã tuyên bố là sẽ tiếp tục giảm bớt một số quân sĩ ở Đại Hàn về nước. Không có thay đổi trong quyết định giảm quân vì đây là một đề tài được hai chính phủ tham khảo.

PHÂN ƯU

Được tin:

Cụ Giuse NGUYỄN VĂN SƠ

Thân phụ TS NGUYỄN-VĂN-ĐÁN, đã thất lộc ngày 13-7-1970 tại xã Đ. Hải — Ba Xuyên.

Cụ ĐỖ VĂN GIỎI

Thân phụ TS I ĐỖ-VĂN-BÉ đã thất lộc ngày 23-7-1970 tại Định Tường.

Chúng tôi thành thật Phân ưu cùng TS ĐÁN, TS I BÉ và quý tang quyến. Cầu nguyện hương hồn hai Cụ sớm về cõi Phúc.

Toàn thể Sĩ Quan, Hạ Sĩ Quan, Binh Sĩ
nhân viên Dân chính Khối Điều Hành/TQT Trung Ương

Hiệu kính thuốc KÍNH-TIÊN

274. HAI BÀ TRƯNG.SAIGON
(XÉO NHÀ THỜ TÂN ĐỊNH)

do sự điều khiển của Quang học gia chuyên nghiệp - tốt nghiệp trường quốc gia quang học Pháp quốc

Chuyên môn

thử mắt theo lối khoa học và bán đủ các loại kính cận thị viễn thị loạn thị và kính lọc mặt trời

THỨ HAI 27-7-1970 :

Lần đầu tiên cuốn phim Đại Vĩ Tuyến do COSUNAM FILMS thực hiện được chiếu tại hai Rạp [illegible] Thủ đô :

REX - [illegible] VĂN HOA
(DAKAO)

* Cuốn phim được phóng tác theo cuốn tiểu thuyết xã hội tình cảm của NGUYỄN THỤY LONG một tác phẩm văn chương đã được hàng vạn khán giả yêu thích.

* Một thực hiện độc đáo nhất của đạo diễn LÊ DÂN. Thuật tả lại thân thế kỳ lạ và cuộc đời giông bão của LOAN MẮT NHUNG, tên anh chị lẫy lừng trong làng dao búa, một anh hùng của xã hội hè đường.

* Lồng trong một cuộc tình diễm lệ, thương tâm và cảm động chưa từng thấy. Với nữ tài tử sáng chói của sân khấu và điện ảnh Việt Nam : THANH NGA. Cùng với những diễn viên ưu tú nhất : HUỲNH THANH TRÀ — TÂM PHAN — NGỌC PHU — NGỌC ĐỨC — THIÊN TRANG — KIM XUÂN.

* LOAN MẮT NHUNG : Một thành công rực rỡ của đạo diễn LÊ DÂN mà quý vị không thể bỏ qua.

ALFANA KỸ NGHỆ ĐỒNG HỒ CÔNG TY
«ALFANA WATCH»
Công Ty Trách Nhiệm Hữu Hạn
Vốn : 10.000.000đ00
Trụ sở : số 135 Nguyễn-Huệ Saigon (Lầu I)
Cơ xưởng : số 222 Chi-Lăng Gia-Định
—oOo—

THÀNH LẬP CÔNG TY

Chiếu tờ chứng thư lập ngày 22-7-1970, trước bạ tại Ty 4 Saigon, ngày 24-7-70 quyển 29T tờ 84 số 1059 một Công Ty Trách Nhiệm Hữu Hạn được thành lập với danh hiệu ALFANA Kỹ Nghệ Đồng Hồ Công Ty mục đích công ty là :

— Sản xuất các bộ phận rời, ráp thành nguyên chiếc các loại đồng hồ đeo tay, treo tường, bảng bấm và ngành tinh mật v.v..
— Mua bán, xuất nhập cảng, đại diện thương mãi các ngành nói trên.
— Tham gia vào mọi dịch vụ trực tiếp hoặc gián tiếp liên quan đến những mục đích và quyền lợi của Công ty.
— Số vốn công ty là mười triệu đồng bạc Việt Nam, chia ra làm 200 phần hùn là năm mươi ngàn đồng.
— Trụ sở công ty đặt tại số 135 Nguyễn Huệ Saigon.
— Cơ xưởng đặt tại số 222 Chi Lăng Gia định.
— Thời hạn công ty là 99 năm kể từ ngày thành lập thiệt thọ.
— Quản lý Công ty là Ông Nguyễn Hữu Pha
— Hai bản điều lệ công ty sẽ được ký nạp tại Phòng Lục Sự Tòa Sơ Thẩm Saigon.

Nay công bố
Quản Lý
NGUYỄN HỮU PHA

Đồng bào chính gốc miền Bắc (di cư)
Đồng bào chính gốc miền Trung (di cư)
Đồng bào chính gốc miền Nam (cũng di cư từ tỉnh về thủ đô)

Nhất định phải tìm đọc cho được

ĐẠI NHẬT BÁO

THẦN PHONG

Đã phát hành toàn quốc

— Để tìm lại hương vị quen thuộc của nơi chôn nhau cắt rốn
— Để hồi tưởng lại những kỷ niệm khó quên trong thời thơ ấu
— Để gây lại những thói quen nhỏ bé nhưng đáng yêu của giới tiểu tư sản.

Nhật Báo «THẦN PHONG»

Hứa hẹn mỗi ngày thêm [illegible]
Nhất định mỗi [illegible] mới lạ
[illegible] thêm một độc đáo

Để [illegible] xứng đáng là tờ báo không thể thiếu trong gia đình quý bạn

Nhớ cắt phiếu dự thi giải thưởng Truyện Ngắn nơi trang 2 mỗi ngày

ĐỘC ĐÁO !!!

Crème LISA

NGUYÊN LIỆU THỤY SĨ
BẢO VỆ DA : không đen
Nhờ Thuốc PARSOL
NUÔI DA : TRẺ, MỊN, ĐẸP
Nhờ NƯỚC CỐT NHAU
(viện PASTEUR xác nhận)

Bán Tại :
— 49 BÙI-THỊ-XUÂN Saigon
— 128 NGÔ-TÙNG-CHÂU Saigon
— Các Tiệm : Tóc Thuảy và Mỹ Phẩm

CẦN TUYỂN

Hãng PHILCO-FORD cần tuyển dụng ngay một số nhân viên Việt Nam vào các chức vụ sau đây :

— Tài xế xe xúc (chạy đường đất)
— Tài xế xe cần trục (20 tấn)
— Trưởng ban điều hành công tác kỹ thuật
— Huấn luyện viên về gò và kim khí
— Huấn luyện viên về hàn
— Huấn luyện viên về mộc
— Thanh tra điện
— Chuyên viên tủ lạnh, máy lạnh
— Thanh tra cơ sở, công tác kỹ thuật
— Chuyên viên điều khiển máy móc
— Chuyên viên điều khiển máy quét đường
— Tài xế xe nâng
— Chuyên viên về an toàn

Ứng viên phải hợp lệ tình trạng quân dịch, phải có điều tra an ninh và biết, thạo Anh ngữ. Ứng cử viên có khả năng và hội đủ điều kiện trên xin liên lạc tại một trong các địa điểm sau đây :

SAIGON — 72/8 Nguyễn.đình.Chiểu
DA NANG — 6, Trần.quý-Cáp
PLEIKU — Phi trường Pleiku, Văn Phòng Philco-Ford
BÌNH-THỦY (Cần Thơ) — Phi trường Bình-Thủy Văn phòng Philco-Ford

HÍ TRƯỜNG

* Tiếp theo trang 1

Trong một cái thông cáo nói về vụ hòa bình và nhân tiện khai chiến luôn với báo Đời, các thầy Ấn Quang có viết một câu nguyên văn như sau :

«Đặc biệt chính quyền đã dùng một số các tuần báo và đài phát thanh, phát hình lên án hăm dọa vu khống đủ thứ trong ấy có việc gây chia rẽ, bôi nhọ đời tư của một số các vị lãnh đạo cao cấp giáo Hội».

Trước đây, có một số nhà sư «hăm dọa» đòi nợ máu «vu khống» các nhà sư khác mặc áo giáo bản pằng pằng, vác gậy đi chém chùa để gây chia rẽ.

Lại có một số nhà sư «bôi nhọ một số các vị lãnh đạo cao cấp» Phật giáo bằng các gọi họ là giáo gian, đòi chặt đầu, tiêu diệt v.v...

Bởi thế, lời kết tội trên thật là có ý nghĩa.

Nếu nó nằm trong một bản tự kiểm thảo nội bộ thì thật là tuyệt.

Nhắn tin

— Cô TRẦN THỊ THANH HẰNG — số 351/23 Trương minh Giảng, người đã ký tên vào truyện Dang dở với bút hiệu Xuân Vũ đã đăng trong mục Giải thưởng truyện ngắn số 8 ngày 27.6 do ông Trần an Lạc, c/c số 188478 cấp ngày 13-11-61 tại Gò vấp Giađịnh, đã được ủy quyền của cô đến nhận tiền nhuận bút truyện kể như nhiệu có tác giả truyện Dang Dở là Xuân Vũ (truyện này đã đăng trên số báo Tình Thắm số 93. Vậy xin mời cô tới tòa soạn buổi sáng lúc 9g30 để giải quyết vấn đề và đề xin hoàn lại số tiền nhuận bút lại cho BTC vì là truyện bất hợp lệ. B.T.C

Dạy May

Tư thục DUY THÁI 101 đường Phát Diệm Saigon dạy cắt may Âu và Việt phục, thực hành ngay trên vải, có lớp 2 tháng ngày và tối dạy bảo đảm.

Đảm nhiệm do Thủ Khoa kỳ thi kiểm soát năng lực may cắt của nha Kỹ Thuật ngày 15-4-1958 viết thơ hoặc hỏi điều kiện do nơi địa chỉ. Lên Trường lo giùm chỗ ăn ở cho học sinh ở xa.

THỂ LỆ CUỘC THI TRUYỆN NGẮN DO NHẬT BÁO TIỀN TUYẾN TỔ CHỨC

Nhằm mục đích khám phá và khuyến khích những cây bút mới có triển vọng, kể từ ngày 1-3-1970 nhật báo Tiền Tuyến, sẽ tổ chức một CUỘC THI TRUYỆN NGẮN. Cuộc thi sẽ kéo dài trong nhiều đợt. Mỗi đợt là BA THÁNG.

I) ĐIỀU KIỆN DỰ THI : Tất cả các độc giả của nhật báo Tiền Tuyến. (Miễn là mỗi bài gởi dự thi có đính kèm một Phiếu Dự Thi Truyện Ngắn nơi trang 2 mỗi ngày.)

II) ĐỀ TÀI : Tự do.

III) THỂ LỆ GỬI BÀI DỰ THI : Bài dự thi phải viết trên một mặt giấy tối thiểu là 8 trang giấy học trò hoặc giấy Pelure 21 x 27 và tối đa là 15 trang.

Tất cả bài dự thi gửi về : Tòa Soạn Nhật Báo Tiền Tuyến 2Bis Hồng-Thập-Tự, hộp thư số 4 hoặc 193 Gia-Long Saigon.

IV) THỂ THỨC TUYỂN CHỌN : 1) Tòa soạn phụ trách tuyển chọn vòng sơ tuyển. Tất cả các truyện dự thi gửi về đều được ban tuyển chọn sơ tuyển đánh số thứ tự và đăng trên mục «Tin Tức cuộc thi truyện ngắn» Truyện nào có số thứ tự bị nhảy vọt qua so với số thứ tự bài được đăng coi như đã bị loại vòng sơ tuyển.

2) Truyện được tuyển chọn ở vòng sơ tuyển sẽ đăng trên trang 2 nhật báo Tiền Tuyến. Mỗi truyện được đăng sẽ được lãnh số tiền nhuận bút là 500đ (Năm trăm đồng).

3) Sau 3 tháng, tất cả những truyện lọt qua vòng sơ tuyển sẽ được một ban giám khảo chung thẩm để chọn mười truyện hay nhất trúng «Giải thưởng truyện ngắn của nhật báo Tiền Tuyến.

V) BAN GIÁM KHẢO : Gồm một số nhà văn tên tuổi ở thủ đô. Danh sách ban giám khảo sẽ công bố sau.

VI GIẢI THƯỞNG :

Giải nhất 20.000đ
Giải nhì 15.000đ
Giải ba 10.000đ

7 giải khuyến khích từ giải 4 đến giải 10 mỗi giải 5.000đ

Giải thưởng ngoài một số tiền mặt có thể sẽ còn một số tặng phẩm của các Mạnh Thường Quân.

VII) NGÀY KHỞI SỰ GỞI BÀI : Kể từ 20-2-1970 ngày khởi sự đợt 1 từ 15-3-70

Ngày phát giải thưởng : 15 ngày sau mỗi kỳ công bố kết quả của mỗi đợt.

GHI CHÚ : Bản quyền kỳ Xuất Bản đầu tiên của 10 truyện trúng giải thưởng mỗi đợt sẽ thuộc quyền của Nhật Báo Tiền Tuyến.

Chủ nhiệm : PHẠM XUÂN NINH
Quản Lý : NGUYỄN-QUANG-THỌ
Trị sự : TRẦN-VĂN-LIỆU
* Thư từ, bài vở gởi cho Tòa Soạn
Xin đề : Nhật Báo Tiền Tuyến — Hộp Thơ số 4 Saigon
* Giao dịch quảng cáo xin liên lạc với Ty Trị Sự
(Số 193, GIA-LONG) Đ.T. 20.966 — 60.119
tất cả bưu phiếu, chi phiếu xin đề : « Nhật báo Tiền Tuyến »
In tại nhà in riêng của nhật báo Tiền Tuyến.

Đọc trang 7 :

Khúc ca mùa thu
◇ Bản dịch của LÂM NỮ ĐƯỜNG

TIẾP THEO 2 TRANG 1

tịch tố cáo chúng tôi tung tiền mua chuộc và giật dây để tạo một vụ thế chính trị và nhất là lợi dụng nhóm phế binh Nguyễn Rè, bảo nắm thế Thương phế Binh để giải tỏa những khu đất mà chủ nhân là chân tay của Tây, mà anh em TPB đã chiếm để cất nhà. Chúng tôi xin khẳng định với ông Chủ Tịch là chúng tôi không hề biết các ông Chủ Tây đó là ai ?

Hơn nữa tuần qua, chúng tôi đã hướng dẫn phái đoàn Ủy Ban Quốc Phòng Thượng Nghị Viện thăm viếng một số đơn vị Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa tại Quân khu I và vừa về đến Saigon ngày 22-7-1970 nên lời tố cáo của Ông Chủ Tịch hoàn toàn sai sự thật và vô căn cứ. Trân trọng kính chào Ông Chủ Tịch.

TIẾP THEO 6 TRANG 1

Nha Ngân Khố đã dùng riêng chương trình.

Tổng Thống sẽ tiếp xúc với đại diện Phế Binh Quân Khu I

SAIGON.— Văn phòng Tổng Thống loan báo : Tổng Thống vừa nhận được thư của Khu Hội Ái Hữu Thương Phế Binh VN tại Quân khu I xin cử đại diện vào Saigon yết kiến TT với mục đích «trình bày lập trường và đường lối hoạt động của 15.000 phế binh Quân Khu I và đạo đạt những nguyện vọng chính đáng, thích hợp với hoàn cảnh và trong khung cảnh của đất nước».

Để tránh phiền thức cho đại diện của anh em phải di chuyển xa xôi mệt nhọc từ miền Trung vào. Tổng Thống sẽ đích thân tiếp xúc với đại diện của anh em ngay tại Quân khu I, nhân dịp Tổng thống kinh lý miền Trung một ngày rất gần đây.

TIẾP THEO 9 TRANG 1

Ấn độ vì không có trách nhiệm hoạt động để thi hành hiệp định Genève về Việt Nam. Cuộc viếng thăm của N T Bình có lẽ là để chứng tỏ thêm rằng chính phủ Tichlan có một thái độ cấp tiến hơn chính phủ trước (TV)

Ấn gây khó khăn kỹ sư Bửu và Thượng tá Tám Hà trong việc đến Bombay cùng lúc với Thị Bình

TÂN ĐỀ LY (TV).— Nguyễn thị Bình đã chấm dứt cuộc viếng thăm tại 1 tiểu bang ở miền Nam Ấn Độ và đã tới Bombay.

Trong khi đó Bộ nội vụ Ấn đã giới hạn sự đi lại của hai hội chánh viên VN là Kỹ sư Hồ văn Bửu và Thượng Tá Trần văn Đắc tự Tám Hà cũng dự tính viếng thăm Bombay cùng một lúc.

Một phát ngôn viên chính phủ Ấn độ cáo giác là hai Ông này nay ông bộ chính phủ VNCH đã vi phạm vào thể thức dành cho các du khách của họ bằng cách tổ chức một cuộc họp báo để kích NT Bình và VC. (TV)

Hộp thư

Giải thưởng Truyện Ngắn

LTS : Sau đây là danh sách bài nhận được theo thứ tự. Các bạn dự giải nếu thấy số bài dự thi của mình qua khỏi số dự thi của bài được chọn đăng thì coi như bài đã bị loại ở vòng sơ tuyển. Chúng tôi xin lưu ý thêm là bài bị loại sẽ không được trả lại bản thảo

(TIẾP THEO)

321) Phố đêm — Văn Thanh.
322) Sợi buồn — Phạm thị Nguyệt.
323) Thằng Thọ — Nguyễn Trân.
324) Đời con gái — Ngọc Thủy.
325) Carolina — Quốc Sơn
326) Bên lề cuộc chiến — Biên Tâm
327) Một kiếp trầm luân — Bản Hải
328) Đêm phi trường — Thương Hoài Mộng.
329) Đoạn cuối một truyện ngắn — Quốc Sơn
330) Người về — Thương hoài Mộng
331) Một thoáng mây trôi — Nhật Minh.

Kết quả XỔ SỐ KIẾN THIẾT

XỔ NGÀY 21-7-1970
loại C7-1 C-2
C-3C-4C-5C-6

Số độc đắc trúng 5 triệu đồng

478175

Trúng 500.000 đồng
110.087
317.529
575.282
324.270
552.979

Trúng 150.000 đồng
098.985
620.578
195.573
844.285
537.506

Trúng 30.000 đồng
98055 15556 51192
11146 58007 94168

Trúng 15.000 đồng
7361 7322

Trúng 3.000đ 211
Trúng 1.500đ 720
Trúng 300đ 89

Những vé có 5 con số giống lô độc đắc đều trúng lô an ủi 6.000đ